

Standaard: Australische prachtvinken

Uitgegeven door: Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

© Copyright by NBvV, Alle rechten voorbehouden

Uitgave: 2012-2023

Revisie voorjaar 2023

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
VOORWOORD 1998	4
VOORWOORD 2012	4
VOORWOORD 2018 / 2020 / 2021	4
VOORWOORD 2023	5
SPITSSTAARTAMADINE GEELNAVEL SERIE: Man en Pop:	9
Geelsnavel wildkleur:	9
Geelsnavel bruin:	9
Geelsnavel mokkabruin:	9
Geelsnavel roodbruin:	9
Geelsnavel grijs:	12
Geelsnavel bruingrijs:	12
Geelsnavel SL ino:	12
Geelsnavel albino:	12
Bleeksnavel wildkleur:	15
Bleeksnavel bruin:	15
Bleeksnavel mokkabruin	15
Bleeksnavel grijs:	16
Bleeksnavel SL ino:	16
Bleeksnavel albino:	16
SPITSSTAARTAMADINE ROODNAVEL SERIE Man en Pop:	17
Roodsnavel wildkleur:	17
Roodsnavel bruin:	17
Roodsnavel mokkabruin:	17
Roodsnavel roodbruin:	17
Roodsnavel grijs:	20
Roodsnavel SL ino:	20
Roodsnavel albino:	20
Roodsnavel bruingrijs:	22
Roodsnavel mokkagrijs:	22
Roodsnavel SL ino grijs:	22
GORDELGRASVINK (Witstuit) man en pop:	26
Wildkleur:	26
Bruin:	26
Mokkabruin	26
SL ino:	29
SL ino-bruin	29
Grijs	29

Albino:	29
GORDELGRASVINK (Zwartstuit):	32
Zwartstuit wildkleur Man en Pop:	32
MASKER- EN WITTOOR MASKERAMADINE:	35
Maskeramadine Man en Pop:	35
Witoor maskeramadine Man en Pop:	35
CERESAMADINE:	39
Wildkleur man:	39
Bruin man:	39
Agaat man:	39
Wildkleur pop:	39
Bruin pop:	39
Agaat pop:	39
DIAMANTVINK: Man en Pop:	43
Roodsnavel wildkleur:	43
Roodsnavel bruin:	43
Roodsnavel overgoten	43
Roodsnavel pastel wildkleur	46
Roodsnavel bruinpastel	46
Roodsnavel bruin overgoten	46
Oranjesnavel wildkleur:	49
Oranjesnavel bruin:	49
Oranjesnavel overgoten:	49
Oranjesnavel pastel:	52
Oranjesnavel bruinpastel:	52
Oranjesnavel bruin overgoten	52
EMBLEMA PICTA: man en pop:	55
Wildkleur:	55
Oranjesnavel wildkleur:	55
OMSCHRIJVING: ROODOORAMADINE: man en pop:	58
Wildkleur:	58
HERKENNING OMSCHRIJVING: VUURSTAARTAMADINE: man en pop.	60
Wildkleur:	60
WITSTUIT BICHENOWASTRILDE: Man en Pop:	63
Wildkleur witstuit:	63
Bruin witstuit:	63

ZWARTSTUIT BICHENOWASTRILDE: Man en Pop:	65
Wildkleur zwartstuit:	65
Bruin zwartstuit	65
BINSENASTRILDE ROODMASKER SERIE man en pop:	69
Wildkleur:	69
Cinnamon:	69
Overgoten:	69
Pastel:	69
BINSENASTRILDE ORANJESNAVEL man en pop:	73
Oranjesnavel wildkleur:	73
Oranjesnavel cinnamon:	73
Oranjesnavel overgoten:	73
Oranjesnavel pastel :	73
KLEURSTANDAARD: ZWARTBUIK ZONASTRILDE:	78
Zwartbuik zonastrilde	78
wildkleur man:	78
Zwartbuik zonastrilde	78
wildkleur pop:	78
Zwartbuik zonastrilde	78
oranjesnavel man:	78
Zwartbuik zonastrilde	78
oranjesnavel pop:	78
KLEURSTANDAARD WITBUIK ZONASTRILDE:	80
Witbuik zonastrilde wildkleur man:	80
Witbuik zonastrilde wildkleur pop:	80
DORN ASTRILDE Man en Pop:	83
Wildkleur:	83
Oranjesnavel	83

[Terug naar index](#)

VOORWOORD 1998.

In 1984 schreef de toenmalige Technische Commissie Tropische vogels: "Gezien de algehele ontwikkeling van de kweek met de Australische prachtvinken, die vooral de laatste jaren, mede door het uitvoerverbod van deze vogels uit Australië sinds 1960, meer en meer onderhevig zijn geworden aan het domesticatieproces, achtte de T.C. van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers het thans wenselijk voor deze groep van vogels een standaard samen te stellen." Welke vlucht dit domesticatie proces zou nemen, kon deze T.C. in 1984 onmogelijk overzien. De veelheid aan mutaties, welke zijn ontstaan, maken het in 1998, amper 14 jaar later, noodzakelijk deze standaard volledig te herzien. De laatste twee jaar is in ruime mate onderzoek gedaan naar de achtergrond van deze ontwikkelingen. Tevens is getracht, gezien het feit dat deze nieuwe standaard voor het komende decennium de leidraad voor keurmeester en kweker zal zijn, reeds nu in te spelen op ontwikkelingen in het meest prille stadium. Zo zijn reeds diverse kleurslagen beschreven, welke nog slechts in een zeer experimenteel stadium verkeren. Voor deze kleurslagen zijn de omschrijvingen dan ook meer een theoretische voorstelling, welke zeker nog zal evalueren. Het betreft hier ondermeer de pastel diamantvink, Emblema guttata en de pastel bruine binsenastilde, Neochmia r. ruficauda. Maar ook wordt reeds aandacht besteed aan een donkerbuik spitsstaartamadine, Poephila a. hecki, waarvan op dit moment wordt onderzocht of deze spontaan opgetreden afwijking een mutatie, dan wel een modificatie betreft.

In de standaard van 1984 waren ook nog de rietvinken van het genus Lonchura opgenomen. Om versnippering van dit genus te voorkomen, zijn de rietvinken in 1995 opgenomen in de standaard Lonchura's.

Voor het genus Erythrura, de papegaai-amadines zal binnen afzienbare tijd een zelfstandige standaard verschijnen. Gezien de omvang van, zowel de standaard Australische prachtvinken, als de nieuwe standaard Erythrura, is dit verantwoord en blijft in beide gevallen de standaard overzichtelijk en hanteerbaar.

De medewerking aan deze standaard, van kwekers en kenners van de Australische prachtvinken, is als boeiend en leerzaam ervaren. Indien de werkgroep, uit naam van het bestuur van de Keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten, informatie of medewerking verzocht aan collega hobbyisten, was dit nimmer vergeefs. Het is dan ook goed een ieder voor de bijdrage aan deze standaard te bedanken. In het bijzonder dient echter de werkgroep Australische prachtvinken, bestaande uit de heren B. Bosch, P. van den Hooven en H. van de Weerdhof te worden bedankt. Deze standaard is grotendeels door hun inbreng en inzet tot stand gekomen.

Zoals elke standaard, zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

Deze nieuwe standaard vervangt de in 1984 uitgegeven standaard Australische prachtvinken.

Tenslotte spreekt het bestuur van de KMV-TP de hoop uit, dat deze geheel herziene standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen bij de kweek en de keuring van de Australische prachtvinken.

Bergen op Zoom, oktober 1998.

De KMV. Tropische vogels en Parkieten.

VOORWOORD 2012.

De nieuwe standaard Australische prachtvinken is net als alle overige standardeisen die de laatste jaren worden uitgebracht opgemaakt in de inmiddels bekende matrix lay-out. Hierdoor wordt het simpeler om kleurslagen met elkaar te vergelijken. Ook is een mutatie standaard Australische prachtvinken opgesteld waardoor de informatie makkelijker is aan te passen en voor de liefhebbers toegankelijker wordt.

In deze volledig herziene standaard is een groot aantal nieuwe kleurslagen beschreven. Ook is er voor gekozen om een aantal kleurbenamingen aan te passen zo wordt de isabel Ceresamadine in het vervolg agaat genoemd en de pastel Diamant vink overgoten.

Deze standaard is opgesteld met de hulp van technische commissie van de Speciaalclub Australische Prachtvinken en Papegaaiamadinen

Zoals elke standaard, zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave bestaat uit een losbladig systeem.

Deze nieuwe standaard vervangt de in 1998 uitgegeven standaard Australische prachtvinken. Tenslotte spreekt het bestuur van de KMV-TP de hoop uit, dat deze geheel herziene standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen bij de kweek en de keuring van de Australische prachtvinken.

Mei 2012.

De Keurmeester Vereniging Tropische vogels en Parkieten.

VOORWOORD 2018 / 2020 / 2021

In deze herziene standaard is een aantal nieuwe kleurslagen beschreven. Ook is er voor gekozen om een aantal kleurbenamingen aan te passen zo wordt de isabel Ceresamadine in het vervolg agaat genoemd. De benaming Isabel bij de spitsstaartamadine en de gordelgrasvink gewijzigd in Mokka- en Roodbruin. Waarbij er voor gekozen is om de roodbruin kleurslag voorlopig alleen in de roodsnavel spitsstaartamadine te vragen vanwege de herkenbaarheid en niet in combinatie met andere mutaties.

Zoals elke standaard, zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave bestaat uit een digitaal systeem.

Deze nieuwe standaard vervangt de in 2012 uitgegeven standaard Australische prachtvinken.

Tenslotte spreekt het bestuur van de TC Tropen en Parkieten de hoop uit, dat deze geheel herziene standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen bij de kweek en de keuring van de Australische prachtvinken.

Ringmaten verwijderd met verwijzing naar de vogelindex.nl op de website van de NBvV.

Pastel Diamantvink als herkenning omschrijving aangepast.

Pastel Binsenastilde als herkenning omschrijving aangepast

Toegevoegd rood en oranje snavel bruin overgoten diamantvink

Utrecht voorjaar 2021

De TC Tropische vogels en Parkieten.

TC speciaalclub Australische prachtvinken

VOORWOORD 2023

Kleuromschrijvingen van de grijze spitsstaartamadine en de gordelgrasvink aangepast.
De gordelgrasvink SL ino-bruin en Albino als herkenning omschrijving.

Deze kunnen in het vraagprogramma 2025-2029 in de klasse 10.002.900 Gordelgrasvink
nieuwe nog niet erkende mutaties en combinaties worden ingestuurd.

Geelsnavel spitsstaartamadine albino als herkenning omschrijving .
Alle kleuromschrijvingen van de grijze spitsstaartamadines aangepast.

Na aanleiding van de technische dag in 2023 zijn de KTA omschrijvingen van de
spitsstaartamadine, de gordel grasvink, diamantvink , binsenastrilde en de dorn astrilde
aangevuld.

In de index zijn kleurslagen die als herkenning omschrijvingen zijn opgenomen **geel**
gemarkeerd.

Utrecht voorjaar 2023
De TC Tropische vogels en Parkieten.
TC speciaalclub Australische prachtvinken

[Terug naar index](#)

BIJ HET HOOFDSTUK POEPHILA.

Het genus *Poephila* (grasvinken) bestaat uit 4 soorten, met ieder één ondersoort. De spitsstaartamadine, *Poephila acuticauda* en de gordelgrasvink, *Poephila heeki*, zijn twee zeer nauw verwante soorten binnen dit genus.

Ook de zebravink, *Poephila guttata* wordt in dit genus ondergebracht. Door de zeer ver gevorderde domesticatie is voor de zebravink, al enige decennia geleden, een eigen standaard door de N.B.v.V. opgesteld en onderhouden. De zebravink is dan ook in deze standaard niet opgenomen. Door enige ornithologen wordt de bichenowastrilde, *Stizoptera bichenovii*, ook tot de grasvinken gerekend. Wij verkiezen er nu nog voor de bichenowastrilde als eigen soort te beschrijven.

1. **Geelsnavel spitsstaartamadine, *Poephila a. acuticauda*.**
2. **Roodsnavel spitsstaartamadine, *Poephila a. heeki*.**

De geelsnavel spitsstaartamadine, welke de nominaatvorm is, komt in Nederland in mindere mate voor dan de roodsnavel spitsstaartamadine. Nadat na 1960 de uitvoer uit Australië is stopgezet, is in de Nederlandse kweekkooien de nominaatvorm met de roodsnavel spitsstaartamadine vermengd geraakt. Door de inzet van enkele kwekers is, door middel van zeer streng selecteren, een aantal kenmerkende aspecten van de nominaatvorm weer vastgelegd.

De spitsstaartamadines hebben, al dan niet gewild, door veelvuldige kweek, zowel een negatieve als positieve kweekselectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model, kleur en tekening. Alleen al door deze feiten kan gesteld worden, dat binnen het keursysteem, de spitsstaartamadine een vogel is, welke in deze standaard "Australische prachtvinken" met recht als cultuurvogel mag worden aangemerkt. Naast de variatiebreedte binnen de soort is, als gevolg van de domesticatie, ook een aantal kleurmutaties ontstaan. De beschreven standaard van de spitsstaartamadine zal dan ook uiteen vallen in diverse paragrafen te weten:

1. Algemeen.
2. Erfelijkheid en veerstructuur.
3. Fysieke standaard.
4. Beschrijving van de tekeningonderdelen.
5. Beschrijving van de kleurslagen.

3. **Gordelgrasvink, *Poephila c. cincta*.**

De gordelgrasvink heeft de laatste decennia hetzelfde domesticatieproces doorgemaakt als de spitsstaartamadine. De beschreven standaard van de gordelgrasvink zal dan ook plaatsvinden door middel van dezelfde paragrafen als bij de spitsstaartamadine.

4. **Zwartstuit gordelgrasvink, *Poephila c. atropygialis*.**

De zwartstuit gordelgrasvink komt in Nederland nauwelijks voor. Er is dan ook voor gekozen om alleen van de wildkleur een beschrijving in de standaard op te nemen. In Nederland wordt de zwartstuit gordelgrasvink ook wel Diggles grasvink genoemd. In de standaard kiezen wij echter voor de naam zwartstuit gordelgrasvink. Soms treft men (voornamelijk in Duitse) literatuur een andere ondersoort aan, de *Poephila c. nigrotecta*. Deze ondersoort leeft samen met de *Poephila c. atropygialis* op het York-schiereiland. Duidelijke verschillen tussen deze twee ondersoorten worden echter nergens aangegeven. In deze standaard gaan wij, wat deze ondersoorten betreft, uit van een variatiebreedte en beperken ons tot de *Poephila c. atropygialis*.

5. **Maskeramadine, *Poephila p. personata*.**

6. **Witoor maskeramadine, *Poephila p. leucotis*.**

Als soort is de maskeramadine minder nauw verwant dan de spitsstaartamadine en de gordelgrasvink onderling. De kweek van de maskeramadine is wat minder veelvuldig als bij deze soorten. De witoor maskeramadine wordt in Nederland op zeer bescheiden schaal pas sinds 1994 gekweekt. Het was de heer Keijzer uit Utrecht, die deze ondersoort voor het eerst tijdens "Vogel 95" showde. Zowel van de nominaatvorm als de ondersoort zal alleen een wildkleur omschrijving worden opgenomen in de standaard.

[Terug naar index](#)

GEELSNABEL SPITSSTAARTAMADINE, *Poephila a, acuticauda*

ROODSNABEL SPITSSTAARTAMADINE, *Poephila a, hecki*

Algemeen:

Nederland's:	Geelsnavel spitsstaartamadine.
Duits:	Gelbschnabelige Spitzschwanzamadine.
Engels:	Yellow-billed Long-tailed Finch / Hecks grassfinch.
Frans:	Diamant a longue queue.

Nederlands :	Roodsnavel spitsstaartamadine.
Duits:	Rotschnabelige Spitzschwanzamadine.
Engels:	Red-billed Long-tailed Finch / Hecks grassfinch.
Frans:	Diamant a longue queue.

Het verspreidingsgebied van de roodsnavel spitsstaartamadine is geheel Noordwest Australië, de geelsnavel spitsstaartamadine komt voor in Noord-Australië. De spitsstaartamadines leven vooral in de droge steppen en eucalyptussavannen. De spitsstaartamadines leven het gehele jaar sociaal in zwermen. Het voedsel bestaat uit half rijpe en rijpe graszaden. Het eten gebeurt bijna volledig vanaf de grond. De broedperiode is tijdens de regentijd, het voedsel bestaat dan veelal uit termieten. Het nest wordt gemaakt in takken van hoge bomen. Het nestmateriaal bestaat uit grashalmen, plantenwol en witte veren. Het aantal eieren bedraagt 5 tot 6 en de ouders voeren de jongen bijna uitsluitend termieten.

ERFELIJKHEID EN VEERSTRUCTUUR:

De veerstructuur van de spitsstaartamadine is te verdelen in een vijftal veergroepen. In deze veergroepen is het pigment bezit als volgt vastgelegd.

- **Kop:** De bevedering van de kop bevat eumelanine en mogelijk een zeer beperkte hoeveelheid phaeomelanine.
- **Teugel, keel, broektekening en staartpennen:** De bevedering bevat veel zwart eumelanine, een beperkte hoeveelheid bruin eumelanine, evenals roodbruin phaeomelanine.
- **Borst, buik en flanken:** De bevedering bevat phaeomelanine en een beperkte hoeveelheid zwart eumelanine.
- **Rug- en vleugeldeksel:** De bevedering bevat eumelanine en phaeomelanine, Het aandeel eumelanine is in de vleugelpennen wat groter is en toeneemt in de grote vleugelpennen.
- **Stuit, onder- en bovenstaartdekveren:** De bevedering van het bovenstaartdek is wit, alleen de onderstaartdekveren bevatten een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.

Naast het bezit van pigment in de bevedering, bezit de spitsstaartamadine carotenoïde in de hoorndelen.

Bij de spitsstaartamadine kent men de volgende mutaties:

- **Bruin mutatie:**
De oorsprong van de bruinmutatie bij de spitsstaartamadine is door ons niet achterhaald, maar zal gevonden worden midden jaren zeventig, van de vorige eeuw.
- **Grijs mutatie:**
In 1993 is in midden Italië een aantal spitsstaartamadines aangetroffen (zowel in de wildkleur als in combinatie met de spitsstaartamadine roodbruin), waarbij alle phaeomelanine uit de bevedering verdwenen is. Het eumelanine bezit blijft onaangetast. Het gevolg van deze mutatie is een spitsstaartamadine met zwarte tekening, een grijs rugdek en een lichtgrijze buik.
- **De Mokka en Roodbruin mutatie:**
Door hybride kweek is gebleken dat de mokka- en roodbruine spitsstaartamadine / gordelgrasvink en de roodbruine Japanse meeuw dezelfde mutatie betreft, de uiting van de lichaamskleur van een (isabel) spitsstaartamadine / gordelgrasvink is mokka en roodbruin te noemen. De tekening onderdelen zijn nu donkerzwartbruin voor de mokkabruine en warm beige voor de roodbruine. Hierdoor ontstaat er een duidelijk herkenbare kleurslag.
De mokkabruine vererft zoals bij veel vogelsoorten als een MM reeks met de roodbruine. De naam mokkabruin naam doet echter de lichaamskleur weer geweld aan. De verschijningsvorm die wij in Nederland als het ideaal zien is te kenschetsen als een warme beigebruine vogel met donker zwartbruine tekening onderdelen. Dus deze keus is voor de uiterste verschijnings vorm om zowel de herkenning van roodbruin en mokkabruin duidelijk te onderscheiden. Er zal dus naar de uitersten van de kleurslagen moeten worden gekweekt / gekeurd, en de tussen vormen die we ook bij de Japanse meeuwen kennen moeten uitsluiten voor een hoge waardering.
- **SL ino mutatie:**
De oorsprong van de SL ino mutatie bij de spitsstaartamadine voert ons terug naar eind jaren zeventig, van de vorige eeuw. Door liefhebbers werd middels hybridekweek met de gordelgrasvink de SL ino mutatie toegevoegd aan het genen bestand van de spitsstaartamadine. Door het bezit aan bruin eumelanine ontstaat een SL ino-crème kleurige vogel met pruimrode ogen.
- **Albino mutatie:**
De albinomutatie komt op dit moment in Nederland niet voor. Voorkomende vogels blijken steeds weer isabel-ino's te zijn die op het bezit van zo min mogelijk pigment zijn geselecteerd.
- **Bleeksnavel mutatie:**
De bleeksnavelmutatie onttrekt zich momenteel in Nederland aan het experimentele stadium. Deze, heeft een zeer sterke reductie van het carotenoïde bezit in de snavel tot gevolg. We kennen twee verervingsvormen, n.l. dominant en recessief verervend.
- **Wit, met zwarte tekening.**
In Australië komt sinds eind jaren tachtig, van de vorige eeuw een mutatie voor, welke het pigment, op de tekeningveervelden na, volledig reduceert. Het gevolg is een witte spitsstaartamadine, met zwarte tekening. Dit is een zeer contrasterende kleurslag, welke ook al in Europa aanwezig is geweest.

[Terug naar index](#)

- **Donkerbuikmutatie.**

In 1997 is in midden Nederland een aantal spitsstaartamadines aangetroffen met een buikkleur, welke overeenkomt met de rugdekkleur. Uit de kweekpraktijk is gebleken dat het een mutatie betrof die voeding afhankelijk getoond werd. Nog ziet men zo nu en dan van deze exemplaren. In deze standaard is de donkerbuik echter niet opgenomen als gevraagde kleurslag.

- **Topaasmutatie:**

In Italië is al een tiental jaren sprake van een topaasmutatie. Tot op dit moment is het bestaan er van echter onduidelijk. Momenteel wordt het bestaan van deze mutatie onderzocht. Vooralsnog is deze mogelijke mutatie niet als kleurslag in de standaard uitgewerkt. Het is vrijwel zeker dat de Italiaanse topaas dezelfde mutant betreft als onze mokkabruine, en wel een beigebruine vogel met zwartbruine tekeningsonderdelen, eigenlijk een mokkabruine die vaak split grijs is. In Italië en bij de COM vraagt men ook een phaeo, genaamd de phaeomelanico. Dat is dan de echte roodbruine, dus met een zacht beige aandoende tekening..

FYSIEKE STANDAARD VAN DE SPITSSTAARTAMADINE.

Formaat:

Een spitsstaartamadine moet een forse indruk geven en minimaal 17 cm lang zijn, inclusief de verlengde staartpennen. Het formaat moet zijn aangepast aan het model van de vogel.

Model:

Een spitsstaartamadine moet een robuuste gestalte bezitten. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De twee middelste staartpennen mogen iets gekromd zijn. De borst is tamelijk zwaar en van voren goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar, of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte bezitten. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn.

Houding:

Een spitsstaartamadine moet rustig op stok zitten, onder een hoek van ongeveer 30° met het horizontaal. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen. De vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen klemmen stevig om de stok. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

[Zie vogelindex website NBvV](#)

Snavel:

De snavel van een spitsstaartamadine loopt vanaf de snavelinplant spits uit zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering:

De bevedering van een spitsstaartamadine dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een spitsstaartamadine met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

Staart:

De staart is lancetvormig. De beide middelste staartpennen zijn minimaal 3 cm verlengd en hebben naalddunne uiteinden.

Tekeningpatroon:

Teugel:

De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog.

Bef:

De bef is peervormig, begint aan de basis van de ondersnavel en heeft hier ook de breedte van de ondersnavel. De peervorm is het smalst aan de snavelbasis. De afscheiding van de bef wordt gevormd door een scherpe en regelmatig gebogen lijn, welke loopt van snavelbasis tot snavelbasis. De peervorm is bij de man duidelijk breder dan bij de pop.

Broektekening:

De scherp afgetekende broektekening loopt door over de rug, als een band tussen de rug en de witte stuit. De broektekening loopt van pootinplant tot pootinplant. De broektekening loopt bij de pootinplant uit in een punt. De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot aan de pootinplant.

Staarttekening:

De buitenste staartpennen vertonen aan de onderzijde witte punten.

[Terug naar index](#)

SPITSSTAARTAMADINE GEELSNAVEL SERIE: Man en Pop:

Kleurslag:	Geelsnavel wildkleur:	Geelsnavel bruin:	Geelsnavel mokkabruin:	Geelsnavel roodbruin:
Kleur:			Oude naam Geelsnavel isabel	
Voorhoofd, kruin en wangstreek:	Zilvergrijs.	Zilvergrijs kleurig met een licht beigewaas.	Zilverkleurig met een licht beigekleurige waas.	Zacht beigekleurig met licht gebroken witte waas.
Achterkop en nek:	Zilvergrijs.	Zilvergrijs kleurig met een licht beigewaas.	Zilverkleurig met een licht beigekleurige waas.	Zacht beigekleurig met licht gebroken witte waas.
Borst, buik en flanken:	Bruin, met een lichte wijnrode gloed.	Bruin.	Licht opgebleekt beigebruin.	Warm beigebruin.
Mantel:	Bruin met een licht grijze waas, nuance donkerder dan de buik en flanken.	Bruin, nuance donkerder dan de buik en flanken.	Licht opgebleekt warm beigebruin, nuance donkerder dan de buik en flanken.	Warm beigebruin.
Rug- en vleugeldek:	Bruin met een licht grijze waas.	Bruin.	Beigebruin.	Warm beigebruin.
Vleugelpennen:	Bruin met een licht grijze waas, met een lichtere buitenvlag. Iets dieper van kleur dan de mantel.	Bruin, met een lichtere buitenvlag. Iets dieper van kleur dan de mantel.	Licht opgebleekt warm beigebruin, met iets lichtere buitenvlag. Iets dieper van kleur dan de mantel.	Warm beigebruin met iets lichtere buitenvlag. Iets dieper van kleur dan de mantel.
Stuit:	Zwart.	Donkerbruin.	Donker zwartbruin.	Beigebruin.
Staart:	Zwart.	Donkerbruin.	Donker zwartbruin.	Beigebruin.
Bovenstaartdekveren:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Onderstaartdekveren:	Wit / crèmekleurig.	Wit / crèmekleurig.	Wit / crèmekleurig.	Wit.
Poten:	Lichtrood.	Lichtrood.	Lichtrood.	Lichtrood.
Nagels:	Lichtrood vleeskleurig.	Lichtrood vleeskleurig.	Lichtrood vleeskleurig.	Roodachtig vleeskleurig.
Snavel:	Helder geel.	Helder geel.	Helder geel.	Helder geel.
Ogen / Pupil:	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.
Tekening:				
Teugel:	Intens zwart.	Donkerbruin.	Donker zwartbruin.	Beigebruin.
Bef:	Intens zwart.	Donkerbruin.	Donker zwartbruin.	Beigebruin.
Broek:	Zwart.	Donkerbruin.	Donker zwartbruin.	Beigebruin.
Staart:	Zwart met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	Donkerbruin. met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	Donker zwartbruin met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	Beigebruin met witte punten aan onderzijde buitenste staartpennen.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN GEELSNABEL SERIE:

Geelsnavel wildkleur:	Fysiek: De spitsstaartamadine moet een forse indruk geven en minimaal 17 cm lang zijn, inclusief de minimaal 3 cm verlengde staartpennen, welke niet te lang kunnen zijn. Deze pennen dienen echter gelijk van lengte te zijn. Wel dient de lengte van de verlengde staartpennen, aangepast te zijn aan het model van de vogel. Het model dient robuust te zijn. De spitsstaartamadine mag door extra lange verlengde staartpennen niet iel gaan lijken. De verlengde staartpennen mogen iets gekromd zijn, wanneer deze gaan krullen dient dit bestraft te worden. De borst is tamelijk robuust van model en van voren goed rond. Indien de borst echter gaat uitzakken is dit een verstoring van het model. De kop- / neklijn is een iets gebogen lijn. In de nek mag echter geen knik waarneembaar zijn. Het missen van één verlengde staartpen wordt bestraft met 1 punt bij bevedering, het missen van twee verlengde staartpennen wordt bestraft met 2 punten bij bevedering. In de rubriek formaat en model wordt deze fout verder niet bestraft. Gelet dient te worden dat de geelsnavel spitsstaartamadine is fysiek wat kleiner dan de roodsnavel spitsstaartamadine. Kleur: Het betreft hier de nominaatvorm van de spitsstaartamadine. Door een beperkte reductie van het aantal melaninekorrels is de complete lichaamskleur een nuance kouder, dan de roodsnavel spitsstaartamadine. Bij de geelsnavel spitsstaartamadine dient de snavelkleur helder geel zonder oranje waas te zijn. De paring van een roodsnavel spitsstaartamadine aan een geelsnavel spitsstaartamadine dient te worden ontraden, daar dit in de nakweek alleen oranjekleurige snavels geeft, die conform de afspraken, bestraft dienen te worden. Alle tussenkleuren van licht- tot donker oranje zijn fout. De spitsstaartamadine met een oranje snavelkleur wordt gestraft met maximaal 3 punten in de rubriek kleur. Het kleurbeeld van de geelsnavel wildkleur dient vol en intens te zijn, van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldekk, dient streng bestraft te worden. Tekening: De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog. Soms ziet men spitsstaartamadines, waarbij de teugel erg breed wordt en als het ware om het oog naar achter toe doorloopt. Dit is fout en dient bij tekening bestraft te worden. De bef is peervormig, de afscheiding van de bef wordt gevormd door een scherpe en regelmatig gebogen lijn, welke loopt van snavelbasis tot snavelbasis. Een rafelige of gespleten bef is fout en dient bestraft te worden. Soms echter zal blijken dat bij het bewegen van de kop, de bef de gewenste vorm aanneemt. De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot aan de pootinplant. Deze driehoek dient scherp van aftekening te zijn. Gezien de beperkte foutbronnen, welke de tekening van de spitsstaartamadine heeft, dient hier streng op gelet te worden. Het geslachtsverschil bij de wildkleur spitsstaartamadine is meestal te zien aan de iets kleinere peervormige bef, de iets donkerder zilvergrijze kop en wat koudere nekkleur van de pop. Over het algemeen is de pop iets kleiner dan de man.
Geelsnavel bruin:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de geelsnavel bruine kleurslag gesteld worden, zijn in overeenstemming met de geelsnavel wildkleur. Kleur: Een helder gele snavelkleur is gewenst. Neigt de snavel naar lichtoranje te kleuren dan straffen bij kleur. De bruine kleur is van een pop minimaal warmer dan de bruine kleur van de man. Het kleurbeeld van de bruine kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens te zijn van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldekk dient streng bestraft te worden. Daarnaast zullen de mutanten, door de beperkte reductie van het aantal melaninekorrels, qua complete lichaamskleur een nuance lichter en wat kouder van kleur zijn, dan de mutaties bij de roodsnavel spitsstaartamadine. De tint van de geelsnavel is wat kouder / helderder van kleur dan bij de roodsnavel. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing betreffende de tekening, wordt verwezen naar de geelsnavel wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker mogelijk bruin te zijn.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN GEELSNABEL SERIE:

Geelsnavel mokkabruin:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de geelsnavel mokkabruine kleurslag gesteld worden, zijn in overeenstemming met de geelsnavel wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de geelsnavel wildkleur verwezen. Kleur: Voor de keurtechnische aanwijzingen van de kleur wordt verwezen naar de roodsnavel mokkabruin. Daarnaast zullen de geelsnavel mutanten, door de beperkte reductie van het aantal melanine korrels, qua complete lichaamskleur een nuance lichter en wat kouder van kleur zijn dan de mutaties bij de roodsnavel spitsstaartamadine. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing betreffende de tekening, wordt verwezen naar de geelsnavel wildkleur
Geelsnavel roodbruin:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de geelsnavel roodbruine kleurslag gesteld worden, zijn in overeenstemming met de geelsnavel wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de geelsnavel wildkleur verwezen. Kleur: Voor de keurtechnische aanwijzingen van de kleur wordt verwezen naar de roodsnavel roodbruin. Daarnaast zullen de geelsnavel mutanten, door de beperkte reductie van het aantal melanine korrels, qua complete lichaamskleur een nuance lichter en wat kouder van kleur zijn dan de mutaties bij de roodsnavel spitsstaartamadine. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing betreffende de tekening, wordt verwezen naar de geelsnavel wildkleur

[Terug naar index](#)

SPITSSTAARTAMADINE GEELSNABEL SERIE: Man en Pop:

Kleurslag:	Geelsnabel grijs:	Geelsnabel bruingrijs:	Geelsnabel SL ino:	Geelsnabel albino:
Kleur:				Herkenning omschrijving
Voorhoofd, kruin en wangstreek:	Zilvergrijs.	Lichtgrijs met grijsbeige waas.	Licht crèmekleurig wit	Wit.
Achterkop en nek:	Blauwachtig grijs.	Lichtgrijs met grijsbeige waas.	Licht crèmekleurig wit	Wit.
Borst, buik en flanken:	Een licht zilvergrijze waas.	Koud, grijsbruin.	Crèmekleurig, buik wit.	Wit.
Mantel:	Grijs.	Koud, grijsbruin.	Crèmekleurig	Wit.
Rug- en vleugeldek:	Grijs.	Wit.	Crèmekleurig	Wit.
Vleugelpennen:	Grijs, met een lichtere buitenvlag. Iets dieper van kleur dan de mantel.	Grijsbruin met een lichtere buitenvlag. Iets dieper van kleur dan de mantel.	Crèmekleurig met een nauwelijks lichtere buitenvlag. Iets dieper van kleur dan de mantel.	Wit.
Stuit:	Zwart.	Donkerbruin. Zo diep mogelijk van kleur..	Licht beige. Zo diep mogelijk van kleur.	Wit
Staart:	Zwart.	Donker grijsbruin.	Bruin een fractie lichter dan de tekening-onderdelen	Wit.
Bovenstaartdekveren:	Wit.	Wit	Wit.	Wit.
Onderstaartdekveren:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Poten:	Lichtrood.	Rood.	Lichtrood.	Lichtrood.
Nagels:	Lichtrood vleeskleurig.	Lichtrood vleeskleurig	Lichtrood vleeskleurig.	Lichtrood vleeskleurig.
Snavel:	Helder geel	Helder geel	Helder geel	Helder geel
Ogen / Pupil:	Donkerbruin /zwart.	Donkerbruin	Rood.	Rood.
Tekening				
Teugel:	Intens zwart.	Donkerbruin. Zo diep mogelijk van kleur.	Licht beige. Zo diep mogelijk van kleur.	Wit
Bef:	Intens zwart.	Donkerbruin. Zo diep mogelijk van kleur.	Licht beige. Zo diep mogelijk van kleur.	Wit
Broek:	Zwart.	Donkerbruin. Zo diep mogelijk van kleur..	Licht beige. Zo diep mogelijk van kleur.	Wit
Staart:	Zwart met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	Donkerbruin met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	Beigekleurig met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	N.v.t.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN GEELSNABEL SERIE:

Geelsnavel grijs:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de geelsnavel grijze kleurslag gesteld worden, zijn in overeenstemming met de geelsnavel wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de geelsnavel wildkleur verwezen. Kleur: Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan het zuiver grijs zijn van de diverse veervelden, ook is de kleuregaliteit van belang. De vogel die over het gehele lichaam het meest zuiver grijs is geniet de voorkeur. Minimale kleurverschillen van de snavel dienen daarom wel te worden aangemerkt, maar niet als fout te worden bestraft. Daarnaast zullen de geelsnavel mutanten, door de beperkte reductie van het aantal melanine korrels, qua complete lichaamskleur een nuance lichter en wat harder grijs van kleur zijn dan de mutaties bij de roodsnavel spitsstaartamadine. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing betreffende de tekening, wordt verwezen naar de geelsnavel wildkleur.
Geelsnavel bruingrijs:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de geelsnavel bruingrijze kleurslag gesteld worden, zijn in overeenstemming met de geelsnavel wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de geelsnavel wildkleur verwezen. Kleur: Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan het zuiver grijsbruin zijn van de diverse veervelden, ook is de kleuregaliteit van belang. De vogel die over het gehele lichaam het meest zuiver grijsbruin is geniet de voorkeur. Minimale kleurverschillen van de snavel dienen daarom wel te worden aangemerkt, maar niet als fout te worden bestraft. Daarnaast zullen de geelsnavel mutanten, door de beperkte reductie van het aantal melanine korrels, qua complete lichaamskleur een nuance lichter zijn dan de mutaties bij de roodsnavel spitsstaartamadine. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing betreffende de tekening, wordt verwezen naar de geelsnavel wildkleur.
Geelsnavel SL ino:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de geelsnavel SL ino kleurslag gesteld worden, zijn in overeenstemming met de geelsnavel wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de geelsnavel wildkleur verwezen. Kleur: Het kleurbeeld van de SL ino kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens te zijn van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke- en/of vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldekk dient bestraft te worden bij kleur. Daarnaast zullen de geelsnavel mutanten, door de beperkte reductie van het aantal melanine korrels, qua complete lichaamskleur een nuance lichter zijn dan de mutaties bij de geelsnavel spitsstaartamadine Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt verwezen naar de geelsnavel wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker mogelijk te zijn. Hoewel de tekening van de pop aanmerkelijk lichter van kleur kan zijn, dient ook hier de voorkeur naar de diepst gekleurde exemplaren uit te gaan.

Geelsnavel albino:	Algemeen: In deze standaard wordt aangenomen, dat de albino kleurslag is verkregen door kweekselectie. Door steeds de lichtst gekleurde SL ino spitsstaartamadines aan elkaar te paren, is een albino uiterlijk ontstaan. De tweede mogelijkheid is door de SL ino te combineren met de mokka- / roodbruin mutatie wat een albino uiterlijk geeft. Deze kleurslag is vooralsnog als herkenning omschrijving in de standaard opgenomen. De geelsnavel albino worden in schaal 2 gekeurd op het gele keurbriefje. Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de geelsnavel albino gesteld worden, zijn in overeenstemming met de geelsnavel wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de geelsnavel wildkleur verwezen. Kleur: Bij het keuren dient streng gelet te worden op restanten pigmentbezit, dit dient streng bestraft te worden. De rood- en geelsnavel albino dient een zuiver witte bevedering te tonen. Tekening: Door de iets afwijkende veerstructuur van, vooral de bef en teugel, zijn de contouren van deze tekening wel waar te nemen. Dit mag niet als fout worden aangemerkt. De kleur van deze onderdelen dient echter volkomen zuiver wit te zijn.
Geelsnavel roodgrijs:	Algemeen: Voorlopig is er voor gekozen om de geelsnavel roodgrijze nog niet in deze standaard op te nemen i.v.m. de herkenbaarheid. De grijs mutant haalt vrijwel al het pheomelanine weg waardoor deze combinatie als kleurslag niet goed herkenbaar zal zijn.

[Terug naar index](#)

SPITSSTAARTAMADINE BLEEKSSNAVEL SERIE: Man en Pop

Kleurslag:	Bleeksnavel wildkleur:	Bleeksnavel bruin:	Bleeksnavel mokkabruin
Kleur:			Oude naam Bleeksnavel isabel
Voorhoofd, kruin en wangstreek:	Zilvergrijs.	Lichtgrijs met licht bruine waas.	Zacht beigegekleurig, met een zilveren waas.
Achterkop en nek:	Blauwachtig grijs.	Lichtgrijs met licht bruine waas.	Zacht beigegekleurig met een zilveren waas.
Borst, buik en flanken:	Lichtbruin, met een lichte wijnrode gloed.	Bruin	Beigebruin.
Mantel:	Bruin, met een lichte wijnrode gloed.	Bruin	Beigebruin.
Rug- en vleugeldek:	Bruingrijs, met een lichte wijnrode gloed.	Bruin	Beigebruin.
Vleugelpennen:	Bruin, met een lichtere buitenvlag. iets dieper van kleur dan de mantel.	Bruin, met een lichtere buitenvlag. iets dieper van kleur dan de mantel.	Beigebruin, met iets lichtere buitenvlag. iets dieper van kleur dan de mantel.
Stuit:	Zwart.	Donkerbruin.	Donker beigebruin.
Staart:	Zwart.	Donkerbruin.	Donker beigebruin.
Bovenstaartdekveren:	Wit.	Wit.	Wit.
Onderstaartdekveren:	Crèmekleurig.	Crèmekleurig.	Wit.
Poten:	Rood, iets lichter dan de wildkleur.	Rood, iets lichter dan de wildkleur.	Rood, iets lichter dan de wildkleur.
Nagels:	Roodachtig vleeskleurig.	Roodachtig vleeskleurig.	Roodachtig vleeskleurig.
Snavel:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Ogen / Pupil	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.
Tekening			
Teugel:	Intens zwart.	Donkerbruin.	Donker beigebruin.
Bef:	Intens zwart.	Donkerbruin.	Donker beigebruin.
Broek:	Zwart.	Donkerbruin.	Donker beigebruin.
Staart:	Zwart met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	Donkerbruin met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	Donker beigebruin. met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BLEEKSSNAVEL SERIE:

Bleeksnavel kleurslagen:	Algemeen: Wat betreft keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de overeenkomstige geelsnavel kleurslagen, waarbij moet worden uitgegaan van een zuiver hoornkleurige snavelkleur en een pootkleur, die fractioneel lichter is dan bij de geelsnavel wildkleur. De lichaamskleur zal iets kouder van kleur ogen t.o.v. de andere geelsnavel kleurslagen.
--------------------------	---

[Terug naar index](#)

KLEURSTANDAARD SPITSSTAARTAMADINE BLEEKSSNAVEL SERIE: Man en Pop

Kleurslag:	Bleeksnavel grijs:	Bleeksnavel SL ino:	Bleeksnavel albino:
Kleur:			Herkenning omschrijving
Voorhoofd, kruin en wangstreek:	Zuiver zilvergrijs.	Wit.	Wit.
Achterkop en nek:	Helder blauwachtig grijs.	Wit.	Wit.
Borst, buik en flanken:	Op de borst een lichte zilvergrijze waas.	Crèmekleurig, buik wit	Wit.
Mantel:	Grijs	Crèmekleurig	Wit.
Rug- en vleugeldek:	Grijs.	Crèmekleurig	Wit.
Vleugelpennen:	Grijs, met een lichtere buitenvlag. iets dieper van kleur dan de mantel.	Crèmekleurig, met een nauwelijks lichtere buitenvlag.	Wit.
Stuit:	Zwart.	Bruin.	Wit.
Staart:	Zwart.	Crèmekleurig	Wit.
Bovenstaartdekveren:	Wit.	Wit.	Wit.
Onderstaartdekveren:	Wit.	Wit.	Wit.
Poten:	Rood, iets lichter dan de wildkleur.	Rood, iets lichter dan de wildkleur.	Rood, iets lichter dan de wildkleur.
Nagels:	Roodachtig vleeskleurig.	Roodachtig vleeskleurig.	Roodachtig vleeskleurig.
Snavel:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Ogen / Pupil	Donkerbruin / zwart.	Rood.	Rood.
Tekening			
Teugel:	Intens zwart.	Bruin.	Wit
Bef:	Intens zwart.	Bruin.	Wit
Broek:	Zwart.	Bruin.	Wit
Staart:	Zwart met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	Crèmekleurig met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	N.v.t.

HERKENNINGSBESCHRIJVING NIEUWE TE VORMEN KLEURSLAGEN.

Nu dat de grijsmutatie bij de spitsstaartamadine langzaam maar zeker enige vaste grond onder voeten krijgt, worden ook de eerste pogingen gedaan om de grijsmutatie te combineren met andere mutaties. In dit verband wordt voor enkele van deze combinaties een herkenningsbeschrijving gegeven.

Bleeksnavel bruin-grijs:	De combinatie van bruin en grijs behoort zeker tot de mogelijkheden. De grijsmutatie voorkomt het opnemen van het roodbruin phaeomelanine in de bevedering van de spitsstaartamadine. Het gevolg is dat de spitsstaartamadine enkel nog gekleurd wordt door zwart- en bruin eumelanine. Wanneer dit gecombineerd wordt met de bruinmutatie zal het zwarte eumelanine niet langer meer uitkleuren tot zwart maar blijven steken in een bruine kleur. De tekening van de bruin-grijze spitsstaartamadine zal in kleur overeenkomen met de tekening van een bruine spitsstaartamadine en daarmee donkerbruin zijn. De mantelkleur zal gevormd worden door de beperkte hoeveelheid eumelanine, die door de bruinmutatie ook niet langer zilvergrijs oogt. maar koud bleek beigebruin. De buikkleur zal door dezelfde reden een beige waas tonen.
Bleeksnavel mokka-grijs:	De combinatie van mokka en grijs is al geshowd. De mokka kleurslag bij de spitsstaartamadine bevat enkel nog roodbruin phaeomelanine en bruin eumelanine in de bevedering. Wanneer de grijs- en mokka mutatie gecombineerd worden, ontstaat dezelfde kleurslag als bij de roodgrijze Japanse meeuw. De spitsstaartamadine heeft in de tekening een aanmerkelijke hoeveelheid bruin eumelanine, waardoor een beigebruine tekeningkleur zal ontstaan. De mantel zal een koud en licht gekleurd beige tonen, de buik zal nagenoeg wit zijn.
Bleeksnavel SL ino-grijs:	Ook de combinatie van SL ino en grijs behoort tot de mogelijkheden. Door selectief gebruik van goed diepgekleurde ino spitsstaartamadines zal in de combinatie een kleurbeeld ontstaan, wat we kennen van de ino-grijze combinatie bij de Japanse meeuw. De lichaamskleur is crèmewit, met een zeer lichte zilvergrijze waas en de tekening is fractioneel donkerder, maar zeker herkenbaar door de andere veerstructuur van de bef en teugel.

[Terug naar index](#)

SPITSSTAARTAMADINE ROODSNAVEL SERIE Man en Pop:

Kleurslag:	Roodsnavel wildkleur:	Roodsnavel bruin:	Roodsnavel mokkabruin:	Roodsnavel roodbruin:
Kleur:			Oude naam Roodsnavel Isabel	
Voorhoofd, kruin en wangstreek:	Zilvergrijs.	Zilvergrijs.	Zilverkleurig met een zacht beigekeurige waas.	Zacht beigekeurige met licht gebroken witte waas.
Achterkop en nek:	Blauwachtig grijs.	Grijs.	Zilverkleurig met een zacht beigekeurige waas.	Zacht beigekeurige met licht gebroken witte waas.
Borst, buik en flanken:	Bruin, met een licht wijnrode gloed.	Bruin met een licht wijnrode gloed.	Beigebruin.	Warm beigebruin.
Mantel:	Bruin, met een wijnrode gloed.	Bruin met een licht wijnrode gloed.	Beigebruin.	Warm beigebruin.
Rug- en vleugeldek:	Bruingrijs, met een wijnrode gloed.	Bruin met een licht wijnrode gloed.	Beigebruin.	Warm beigebruin.
Vleugelpennen:	Bruin, met een lichtere buitenvlag. Iets dieper van kleur dan de mantel.	Bruin, met een lichtere buitenvlag. Iets dieper van kleur dan de mantel.	Beige, met iets lichtere buitenvlag. Iets dieper van kleur dan de mantel.	Warm beigebruin met iets lichtere buitenvlag.
Stuit:	Zwart.	Zwartbruin	Donker zwartbruin.	Beigebruin.
Staart:	Zwart.	Zwartbruin een fractie lichter dan de tekening-onderdelen.	Donker zwartbruin	Beigebruin.
Bovenstaartdekveren:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Onderstaartdekveren:	Crèmekleurig.	Crèmekleurig.	Wit.	Wit.
Poten:	Rood.	Rood.	Rood.	Rood.
Nagels:	Roodachtig vleeskleurig.	Roodachtig vleeskleurig.	Roodachtig vleeskleurig.	Roodachtig vleeskleurig.
Snavel:	Koraalrood.	Rood nuance lichter dan de wildkleur.	Koraalrood.	Rood, nuance lichter dan de wildkleur.
Ogen / Pupil:	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.
Tekening				
Teugel:	Intens zwart.	Zwartbruin.	Donker zwartbruin.	Beigebruin.
Bef:	Intens zwart.	Zwartbruin	Donker zwartbruin.	Beigebruin.
Broek:	Zwart.	Zwartbruin	Donker zwartbruin.	Beigebruin.
Staart:	Zwart met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	Zwartbruin met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	Donker zwartbruin met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	Beigebruin met witte punten aan onderzijde buitenste staartpennen.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Roodsnavel wildkleur:	Fysiek: De spitsstaartamadine moet een forse indruk geven en minimaal 17 cm lang zijn, inclusief de minimaal 3 cm verlengde staartpennen, welke niet te lang kunnen zijn. Deze pennen dienen echter gelijk van lengte te zijn. Wel dient de lengte van de verlengde staartpennen, aangepast te zijn aan het model van de vogel. Het model dient robuust te zijn. De spitsstaartamadine mag door extra lange verlengde staartpennen niet iel gaan lijken. De verlengde staartpennen mogen iets gekromd zijn, wanneer deze gaan krullen dient dit bestraft te worden. De borst is tamelijk robuust van model en van voren goed rond. Indien de borst echter gaat uitzakken is dit een verstoring van het model. De kop- / neklijn is een iets gebogen lijn. In de nek mag echter geen knik waarneembaar zijn. Het missen van één verlengde staartpen wordt bestraft met 1 punt bij bevedering, het missen van twee verlengde staartpennen wordt bestraft met 2 punten bij bevedering. In de rubriek formaat en model wordt deze fout verder niet bestraft. Kleur: Een koraalrode snavelkleur gewenst is. Vaak is een lichtere rand voor de broektekening zichtbaar, dit is fout. Direct voor de broektekening dient de buikkleur aan te sluiten. Het kleurbeeld van de wildkleur dient vol en intens te zijn van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldek, dient streng bestraft te worden. Jonge, nog niet volledig uitgekleurde vogels, herkent men aan een zwarte kleur van de poten en de snavel. Tevens dient er over de borst en buik een wijnrode gloed aanwezig zijn. Vogels die deze wijnrode gloed minimaal tonen met enige coulance beoordelen, de voorkeur gaat echter wel uit naar vogels die de wijnrode gloed maximaal tonen. Tekening: De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog. Soms ziet men spitsstaartamadines, waarbij de teugel erg breed wordt en als het ware om het oog naar achter toe doorloopt. Dit is fout en dient bij tekening bestraft te worden. De bef is peervormig, de afscheiding van de bef wordt gevormd door een scherpe en regelmatig gebogen lijn, welke loopt van snavelbasis tot snavelbasis. Een rafelige of gespleten bef is fout en dient bestraft te worden. Soms echter zal blijken dat bij het bewegen van de kop, de bef de gewenste vorm aanneemt. De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot aan de pootinplant. Deze driehoek dient scherp van aftekening te zijn. Gezien de beperkte foutbronnen, welke de tekening van de spitsstaartamadine heeft, dient hier streng op gelet te worden. Het geslachtsverschil bij de wildkleur spitsstaartamadine is meestal te zien aan de iets kleinere peervormige bef, de iets donkerder zilvergrijze kop en wat koudere nekkleur van de pop. Over het algemeen is de pop iets kleiner dan de man.
Roodsnavel bruin:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de roodsnavel bruine kleurslag gesteld worden, zijn in overeenstemming met de roodsnavel wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de roodsnavel wildkleur verwezen. Daarnaast dient bij de bruinmutatie vooral aandacht te worden besteed aan het model. De lancetvormige staart en de duidelijk priemvormig verlengde staartpennen dienen bij de bruine kleurslag, gelijk aan de wildvorm, duidelijk aanwezig te zijn. Bij de bruinmutatie valt steeds weer op, dat de verlengde middelste staartpennen slechts zelden voldoende van lengte zijn. Het verdient aanbeveling, om bij ernstige twijfel, een zuivere wildkleur naast de mutant op de keurtafel te plaatsen. Kleur: Een rode snavelkleur is gewenst. Neigt de snavel naar oranje te kleuren dan streng straffen bij kleur. De bruine kleur is van een pop minimaal warmer dan de bruine kleur van de man. Het kleurbeeld van de bruine kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens te zijn van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldek dient streng bestraft te worden. De snavelkleur zal niet zo diep van kleur kunnen zijn als de wildkleur roodsnavel en moet met enige soepelheid worden beoordeeld. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing betreffende de tekening, wordt verwezen naar de roodsnavel wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker mogelijk bruin te zijn.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Roodsnavel mokkabruin:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de mokkabruin kleurslag gesteld worden, zijn in overeenstemming met de roodsnavel wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de roodsnavel wildkleur verwezen. De lancetvormige staart en de duidelijk priemvormig verlengde staartpennen dienen bij de mokkabruin kleurslag, gelijk aan de wildvorm, duidelijk aanwezig te zijn. Kleur: Het kleurbeeld van de mokkabruine kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens te zijn en van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke- en/of vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldekk dient streng bestraft te worden. Jonge, nog niet volledig uitgekleurde vogels, herkent men aan een zwarte kleur van de poten en de snavel. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt verwezen naar de roodsnavel wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker mogelijk donker zwartbruin te zijn.
Roodsnavel roodbruin:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de roodbruine kleurslag gesteld worden, zijn in overeenstemming met de roodsnavel wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de roodsnavel wildkleur verwezen. De lancetvormige staart en de duidelijk priemvormig verlengde staartpennen dienen bij de roodbruin kleurslag, gelijk aan de wildvorm, duidelijk aanwezig te zijn. Kleur: Het kleurbeeld van de roodbruine kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens te zijn en van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke- en/of vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldekk dient streng bestraft te worden. Jonge, nog niet volledig uitgekleurde vogels, herkent men aan een zwarte kleur van de poten en de snavel. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt verwezen naar de roodsnavel wildkleur. De kleur van de tekening dient zo egaal mogelijk warm beigebruin te zijn.

[Terug naar index](#)

SPITSSTAARTAMADINE ROODSNAVEL SERIE: Man en Pop:

Kleurslag:	Roodsnavel grijs:	Roodsnavel SL ino:	Roodsnavel albino:
Kleur:			Herkenning omschrijving
Voorhoofd, kruin en wangstreek:	Zuiver zilvergrijs.	Wit	Wit.
Achterkop en nek:	Helder blauwachtig grijs.	Wit	Wit.
Borst, buik en flanken:	Een lichte zilvergrijze waas.	Licht crèmekleurig	Wit.
Mantel:	Grijs	Licht crèmekleurig	Wit.
Rug- en vleugeldek:	Grijs	Licht crèmekleurig	Wit.
Vleugelpennen:	Grijs, met een lichtere buitenvlag. iets dieper van kleur dan de mantel.	Licht crèmekleurig, met een nauwelijks lichtere buitenvlag.	Wit.
Stuit:	Zwart.	Beigebruin, zo diep mogelijk van kleur	Wit
Staart:	Zwart.	Bruin een fractie lichter dan de tekening-onderdelen	Wit.
Bovenstaartdekveren:	Wit.	Wit.	Wit.
Onderstaartdekveren:	Wit.	Wit.	Wit.
Poten:	Rood.	Rood.	Rood.
Nagels:	Roodachtig vleeskleurig.	Roodachtig vleeskleurig.	Roodachtig vleeskleurig.
Snavel:	Koraalrood.	Koraalrood.	Koraalrood.
Ogen / Pupil:	Donkerbruin / zwart.	Rood.	Rood.
Tekening			
Teugel:	Intens zwart.	Beigebruin, zo diep mogelijk van kleur	Wit
Bef:	Intens zwart.	Beigebruin, zo diep mogelijk van kleur	Wit
Broek:	Zwart.	Beigebruin, zo diep mogelijk van kleur	Wit
Staart:	Zwart met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	Beigekleurig met witte punten aan de onderzijde van de buitenste staartpennen.	N.v.t.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN ROODSNAVEL SERIE:

Roodsnavel grijs:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de roodsnavel grijze kleurslag gesteld worden, zijn in overeenstemming met de roodsnavel wildkleur. Voor deze keurtechnische eisen wordt dan ook naar de roodsnavel wildkleur verwezen. Kleur: Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan het zuiver grijs zijn van de diverse veervelden, ook is de kleuregaliteit van belang. De vogel die over het gehele lichaam het meest zuiver grijs is geniet de voorkeur. De aarsstreek is wit. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing betreffende de tekening, wordt verwezen naar de roodsnavel wildkleur.
Roodsnavel SL ino:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de roodsnavel SL ino kleurslag gesteld worden, zijn in overeenstemming met de roodsnavel wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de roodsnavel wildkleur verwezen. Kleur: Het kleurbeeld van de SL ino kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens te zijn van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke- en/of vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldekk dient streng bestraft te worden Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt verwezen naar de roodsnavel wildkleur. De kleur van de tekening dient zo diep mogelijk bruin te zijn. Hoewel de tekening van de pop aanmerkelijk lichter van kleur kan zijn, dient ook hier de voorkeur naar de diepst gekleurde exemplaren uit te gaan.
Roodsnavel albino:	Algemeen: In deze standaard wordt aangenomen, dat de albino kleurslag is verkregen door kweekselectie. Door steeds de lichtst gekleurde SL ino spitsstaartamadines aan elkaar te paren, of door de combinatie met mokka- of roodbruin is een albino uiterlijk ontstaan. De roodsnavel albino worden in schaal 2 gekeurd op het gele keurbriefje. Vooralsnog is deze kleurslag als herkenning omschrijving in de standaard opgenomen Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de roodsnavel albino gesteld worden, zijn in overeenstemming met de roodsnavel wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de roodsnavel wildkleur verwezen. Kleur: Bij het keuren dient streng gelet te worden op restanten pigmentbezit, dit dient bestraft te worden. De roodsnavel albino dient een zuiver witte bevedering te tonen. Tekening: Door de iets afwijkende veerstructuur van, vooral de bef en teugel, zijn de contouren van deze tekening wel waar te nemen. Dit mag niet als fout worden aangemerkt. De kleur van deze onderdelen dient echter volkomen wit te zijn.

[Terug naar index](#)

KLEURSTANDAARD SPITSSTAARTAMADINE ROODSNAVEL SERIE: Man en Pop:

Kleurslag:	Roodsnavel bruingrijs:	Roodsnavel mokkagrijs:	Roodsnavel SI ino grijs:
		Oude naam is Isabelgrijs	
Voorhoofd, kruin en wangstreek:	Lichtgrijs met licht grijsbruine waas.	Lichtgrijs met zilveren waas.	Licht crème met zilveren waas.
Achterkop en nek:	Lichtgrijs met licht grijsbruine waas.	Lichtgrijs met zilveren waas.	Licht crème met zilveren waas.
Borst, buik, flanken en mantel	Grijsbruin, mantel koud bleek grijsbruin.	Licht grijsbeige , mantel koud licht beige met grijze waas.	Licht crème wit, mantel crème wit met licht zilver grijze waas.
Rug- en vleugeldek: Vleugelpennen:	Koud, bleek grijsbruin. Nuance donkerder dan de mantel.	Wit met een licht beige waas. Nuance donkerder dan de mantel.	Licht crème wit met zilver grijze waas.
Stuit:	Donkerbruin.	Donker zwartbruin.	Crème met een zilver grijze waas
Staart:	Donkerbruin.	Donker zwartbruin..	Crème met licht zilver grijze waas.
Bovenstaartdekveren	Wit.	Wit.	Wit.
Onderstaartdekveren:	Gebroken wit	Gebroken wit.	Wit.
Poten:	Rood.	Rood.	Rood.
Nagels	Roodachtig / vleeskleurig	Roodachtig / vleeskleurig	Roodachtig
Snavel:	Rood, nuance lichter dan de wildkleur.	Koraalrood.	Koraalrood.
Ogen / Pupil:	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Pruimrood.
Tekening:			
Teugel:	Donkerbruin.	Donker zwartbruin.	Crème met een zilver grijze waas
Bef:	Donkerbruin.	Donker zwartbruin.	Crème met een zilver grijze waas
Broek:	Donkerbruin.	Donker zwartbruin.	Crème met een zilver grijze waas
Staart:	Donkerbruin met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	Donker zwartbruin. met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.	Crème met witte punten, aan onderzijde buitenste staartpennen.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN ROODSNAVEL SERIE:

Roodsnavel bruingrijs:	De combinatie van bruin en grijs behoort zeker tot de mogelijkheden. De grijsmutatie voorkomt het opnemen van het roodbruin phaeomelanine in de bevedering van de spitsstaartamadine. Het gevolg is dat de spitsstaartamadine enkel nog gekleurd wordt door zwart- en bruin eumelanine. Wanneer dit gecombineerd wordt met de bruinmutatie zal het zwarte eumelanine niet langer meer uitkleuren tot zwart maar blijven steken in een bruine kleur. De tekening van de bruin-grijze spitsstaartamadine zal in kleur overeenkomen met de tekening van een bruine spitsstaartamadine en daarmee donkerbruin zijn. De mantelkleur zal gevormd worden door de beperkte hoeveelheid eumelanine, die door de bruinmutatie ook niet langer zilvergrijs oogt. maar koud bleek beigebruin met grijze waas. De buikkleur zal door dezelfde reden een licht beige waas tonen. De rode snavelkleur zal niet die kleurdiepte kunnen halen zoals bij de wildkleur en zal met enige soepelheid gekeurd dienen te worden.
Roodsnavel mokkagrijs:	De combinatie van mokkabruin en grijs is al geshowd. De mokkabruin kleurslag bij de spitsstaartamadine bevat enkel nog roodbruin phaeomelanine en bruin eumelanine in de bevedering. Wanneer de grijs- en mokkabruin mutatie gecombineerd worden, ontstaat bijna dezelfde kleuruiting als bij de mokkagrijs Japanse meeuw. De spitsstaartamadine heeft in de tekening een aanmerkelijke hoeveelheid bruin eumelanine, waardoor een donker grijsbruine tekeningkleur zal ontstaan. De mantel zal een koud en licht gekleurd beige waas tonen, de buik zal nagenoeg licht grijsbeige van kleur zijn.
Roodsnavel SL ino-grijs:	Ook de combinatie van SL ino en grijs behoort tot de mogelijkheden. Door selectief gebruik van goed diepgekleurde SL ino spitsstaartamadines zal in de combinatie een kleurbeeld ontstaan, wat we kennen van de ino-grijze combinatie bij de Japanse meeuw. De lichaamskleur is crème-wit, met een zeer lichte zilvergrijze waas en de tekening is fractioneel donkerder, maar zeker herkenbaar door de andere veerstructuur van de bef en teugel.
Roodsnavel roodgrijs:	De combinatie roodbruin met grijs behoort tot de mogelijkheden. De grijs mutatie voorkomt het opnemen van het roodbruin phaeomelanine in de bevedering van de spitsstaartamadine. Er is voor gekozen om deze kleurslag combinatie i.v.m. de herkenbaarheid niet op te nemen in deze standaard.

[Terug naar index](#)

GORDELGRASVINK, *Phoephila c. cinta*.

ZWARTSTUIT GORDELGRASVINK, *Phoephila c. atropygialis*.

Algemeen:

Nederlands:	Gordelgrasvink.
Duits:	Gürtelamadine.
Engels:	Black-throated finch. / Parson Grass finch.
Frans:	Diamant a bavette.
Nederlands:	Zwartstuit gordelgrasvink.
Duits:	Schwarzburzel Gurtelamadine.
Engels:	Diggles finch.
Frans:	Diamant a bavette.

De Gordelgrasvink komt voor in het noordoosten van Australië, zuidelijk van het Cape York schiereiland door Queensland tot het meest noordelijke New South Wales. Gordelgrasvinken leven voornamelijk van graszaden en trekken het gehele jaar in grotere zwermen rond. De afzonderlijke paren bouwen hun nesten vaak dicht bij elkaar in de omgeving. Er is geen echte broedperiode, dit is meer afhankelijk van de regenval, die vervolgens allerlei graszaden doet ontkiemen en voldoende voedsel voor de jongen oplevert. De nesten worden aangetroffen in hoge eucalyptus bomen en in allerlei holtes en bijvoorbeeld in termieten heuvels. Het nest wordt gebouwd met droog gras, planten wol en witte veren. Het legsel bestaat uit 5 tot 9 eieren. De jongen worden als voedsel ook van termieten voorzien

ERFELIJKHEID EN VEERSTRUCTUUR

De veerstructuur van de Gordelgrasvink is te verdelen in een vijftal veergroepen. In deze veergroepen is het pigmentbezit als volgt vastgelegd.

- **Kop:** De bevedering van de kop bevat eumelanine en mogelijk een zeer beperkte hoeveelheid phaeomelanine.
- **Teugel, keel, broektekening en staartpennen:** De bevedering bevat veel zwart eumelanine, een beperkte hoeveelheid bruin eumelanine, alsmede roodbruin phaeomelanine.
- **Borst, buik en flanken:** De bevedering bevat phaeomelanine en een beperkte hoeveelheid eumelanine.
- **Rug en vleugeldeksel:** De bevedering bevat phaeomelanine en een beperkte hoeveelheid eumelanine, welke in de vleugelpennen wat groter is en toeneemt in de grote vleugelpennen.
- **Stuit, onder- en bovenstaartdekveren:** De bevedering van het bovenstaartdek is wit, alleen de onderstaartdekveren bevatten een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.

Naast het bezit van pigment in de bevedering, bezit de gordelgrasvink in de hoorndelen eumelanine, alsmede carotenoïde in de poten en nagels.

Bij de gordelgrasvink kent men de volgende mutaties:

- **De bruinmutatie:**
De oorsprong van de bruinmutatie bij de gordelgrasvink is te vinden in het genen bestand van de spitsstaartamadine en door toegewijde kwekers, midden jaren zeventig van de vorige eeuw, middels hybride kweek overgebracht.

- **De grijsmutatie:**
De in 1993 in midden Italië aangetroffen grijze spitsstaartamadines hebben middels hybride kweek ook gezorgd voor de grijze gordelgrasvink. Momenteel is de kweek van grijze gordelgrasvinken nog zeer beperkt en vooral gericht op het behouden van de raskenmerken van de gordelgrasvink.

- **De Mokkabruin (trans)mutatie:**
Uit hybridisering is gebleken dat de mokka- en roodbruine spitsstaartamadine de gordelgrasvink en de roodbruine Japanse meeuw dezelfde mutatie betreft. De uiting van de lichaamskleur van een mokkabruine spitsstaartamadine / gordelgrasvink is warm beigebruin te noemen. Maar door de opstapeling van het melanine is de kleuruiting bij gordelgrasvinken donkerder dan bij de spitsstaartamadine. De mokkabruine vormt bij veel vogelsoorten een MM reeks met de roodbruine. De naam mokkabruin doet echter de lichaamskleur weer geweld aan t.o.v. de kleur bij de Japanse meeuwen.

De sl ino mutatie:

De oorsprong van de ino crème mutatie bij de gordelgrasvink voert ons terug naar eind jaren zeventig. De mutatie heeft een zeer sterke kwantitatieve reductie van het eumelanine en phaeomelanine tot gevolg in bevedering en ogen.

- **De albino mutatie:**
De albino mutatie komt op dit moment in Nederland niet voor. De nu aan getroffen vogels zijn ontstaan door selectieve sl ino kweek, waarbij steeds de lichtste vogels in kleur aan elkaar gepaard zijn.
- **De bleeksnavel mutatie.**
De bleeksnavel mutatie bevindt zich bij de gordelgrasvink in Nederland in een zeer experimenteel stadium. Deze nauwelijks tot de verbeelding sprekende mutatie heeft voor de gordelgrasvink geen enkele toegevoegde waarde. Het is goed op deze plaats pogingen om deze mutatie over te brengen op de gordelgrasvink af te raden. De wildkleur gordelgrasvink beschikt immers over een zwarte snavel, als gevolg van het eumelanine bezit in de snavel. De bleeksnavel is dan ook bij de kleurbeschrijvingen niet aan de orde. Bij de combinatie van bleeksnavel met andere kleurslagen verdwijnt de rode was in de snavel. Dit wordt vooralsnog niet in de standaard beschreven. Soms zien we bij de sl ino mutatie de bleeksnavel factor tevoorschijn komen.

Voor de vererving en het gevolg van de afzonderlijke mutaties op de veerstructuur wordt verwezen naar de mutatiestandaard Australische prachtvinken.

[Terug naar index](#)

FYSIEKE STANDAARD VAN DE GORDELGRASVINK.

Formaat:

Een Gordelgrasvink moet een forse indruk geven en minimaal 12 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model van de vogel.

Model:

De Gordelgrasvink heeft in verhouding een vrij gedrongen en geblokt model. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot de anaalstreek, regelmatig gebogen zijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De relatief korte staart is afgeplat, de twee middelste staartpennen zijn iets gepunt en mogen maximaal 3 mm uitsteken. De borst is tamelijk zwaar en van voren goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken erg zwaar of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte bezitten. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn.

Staart:

De staart is lancetvormig. De beide middelste staartpennen zijn maximaal 3 mm priemvormig verlengd.

Houding:

De Gordelgrasvink moet rustig op stok zitten, onder een hoek van 30° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Foutief is de stand, waarbij de anaalstreek a.h.w. op de stok rust. De vleugels dienen strak langs het lichaam te worden gedragen. De vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen klemmen stevig om de stok. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie vogelindex website NBvV

Snavel:

De snavel is kegelvormig, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering:

De bevedering van de Gordelgrasvink dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Gordelgrasvink met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

TEKENINGPATROON:

- **Oogteugel:**
De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog.
- **Bef:**
De bef is peervormig, begint aan de basis van de ondersnavel en heeft hier ook de breedte van de ondersnavel. De peervorm is het smalst aan de snavelbasis. De afscheiding van de bef wordt gevormd door een scherpe en regelmatig gebogen lijn, welke loopt van snavelbasis tot snavelbasis. De peervorm is bij de man minimaal breder dan bij de pop.
- **Broektekening:**
De scherp afgetekende broektekening loopt door over de rug, als een band tussen de rug en de witte stuit. De broektekening loopt van pootinplant tot pootinplant en loopt bij de pootinplant uit in een punt. De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot aan de pootinplant.

[Terug naar index](#)

GORDELGRASVINK (Witstuit) man en pop:

Kleurslag:	Wildkleur:	Bruin:	Mokkabruin
Kleur:			Oude naam Isabel
Voorhoofd, kruin en wangstreek:	Zilvergrijs.	Zilvergrijs met licht beige gloed.	Zacht beigekeurig, met een licht zilverachtige gloed.
Achterkop en nek:	Blauwachtig grijs.	Zilvergrijs met beige waas.	Zacht beigekeurig, met een licht zilverachtige gloed.
Borst, bovenbuik en flanken:	Diep bruin	Warmbruin	Warm beigebruin.
Mantel:	Diep kastanjebruin	Warmbruin.	Warm beigebruin.
Vleugeldeken en rug:	Warm bruingrijs.	Warmbruin.	Warm beigebruin.
Vleugelpennen:	Warm kastanjebruin, met een lichtere buitenvlag. Iets dieper van kleur dan de mantel.	Warmbruin, met een lichtere buitenvlag. Iets dieper van kleur dan de mantel.	Beigebruin, met iets lichtere buitenvlag. Iets dieper van kleur dan de mantel.
Stuit:	Zwart.	Donker zwartbruin.	Donker bruin.
Staart:	Zwart.	Donker zwartbruin.	Donkerbruin.
Bovenstaartdekveren	Wit.	Wit.	Wit.
Onder staartdek veren en onderbuik:	Crèmekleurig.	Crèmekleurig.	Crèmekleurig.
Poten:	Vleeskleurig rood.	Vleeskleurig rood.	Vleeskleurig rood.
Nagels:	Donker antracietgrijs, een lichtere kleur toegestaan	Beigebruin, een lichtere kleur toegestaan.	Hoornekleurig
Snavel:	Zwart.	Donkerbruin.	Grauwbruin, met licht rode waas.
Ogen /Pupil:	Donkerbruin/zwart.	Donkerbruin/zwart.	Donkerbruin/zwart.
Tekeningkleur:			
Teugel:	Zwart.	Donker zwartbruin.	Donker bruin.
Bef:	Zwart.	Donker zwartbruin.	Donker bruin.
Broek:	Zwart.	Donker zwartbruin.	Donker bruin.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: GORDELGRASVINK man en pop.

Wildkleur:	Fysiek: De gordelgrasvink moet een forse indruk geven en minimaal 12 cm lang zijn. Verlengde staartpenen, welke priemvormig zijn, mogen slechts 3 mm uitsteken. Het model dient robuust te zijn, meer nog dan bij de spitsstaartamadine is dit kenmerkend voor de gordelgrasvink. De borst is tamelijk zwaar en van voren goed rond. Indien de borst echter gaat uitzakken is dit een verstoring van het model. kop - neklijn is een iets gebogen lijn. In de nek mag echter geen knik waarneembaar zijn. Over het algemeen is de pop iets kleiner dan de man. Kleur: Vaak is een lichtere rand voor de broektekening zichtbaar, dit is fout. Direct voor de broektekening dient de buikkleur aan te sluiten. de beperkte foutbronnen, welke de tekening van de gordelgrasvink heeft, dient hier streng op gelet te worden. Het kleurbeeld van de wildkleur dient vol en intens te zijn, van een perfecte kleuregaliteit en kleurdiepte. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldek, dient streng bestraft te worden. Hoewel er gordelgrasvinken met een lichtere buitenvlag van de vleugelpennen voorkomen, gaan de vogels met de diepst gekleurde buitenvlag voor. Jonge, nog niet volledig gekleurde vogels, herkent men aan een nog niet volledig zwarte snavelkleur, een blekere buik- en rugdekkleur en een kop, welke wat grauw grijs van kleur is. De bef en broektekening zijn nog niet optimaal van vorm en wat bleker van kleur. Gelet dient te worden dat de lichaamskleur in plaats van warm kastanjebruin of als diep kastanjebruin beschreven dat deze kleur niet meer naar bijna zwartbruin gaat. Dit is niet wenselijk vooral ook omdat dit doorwerkt bij de mutaties die daardoor vaak te donker van kleur worden. Tekening: De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog. Soms ziet men gordelgrasvinken, waarbij de teugel erg breed wordt en als het ware om het oog naar achter toe doorloopt. Dit is fout en dient bij tekening bestraft te worden. De bef is peervormig. De afscheiding van de bef wordt gevormd door een scherp en regelmatig gebogen lijn, welke loopt van snavelbasis tot snavelbasis. Een rafelige of gespleten bef is fout en dient bestraft te worden. Soms echter zal blijken, dat bij het bewegen van de kop, de bef de gewenste vorm aanneemt. De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot aan de pootplant. Deze driehoek dient breed en scherp van aftekening te zijn.
Bruin:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de bruine kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen. Bij de bruinmutatie dient aandacht te worden besteed aan het model. Kleur: Het kleurbeeld van de bruine kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens te zijn van een perfecte kleuregaliteit. De mantel, rug- en vleugeldek zijn nagenoeg gelijk van kleur. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldek dient dan ook streng bestraft te worden. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing betreffende de tekening, wordt verwezen naar de wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker mogelijk bruin te zijn.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: GORDELGRASVINK man en pop.

Mokkabruin:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de mokkabruine kleurslag gesteld worden zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen. Bij de mokkabruin mutatie dient vooral aandacht te worden besteed aan het model. De lancetvormige staart mag slechts 3 mm priemvormig verlengde staartpennen hebben. Het verdient aanbeveling om, bij ernstige twijfel, een zuivere wildkleur naast de mutant op de keurtafel te plaatsen. Kleur: Het kleurbeeld van de mokkabruine kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens te zijn, van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldek dient streng bestraft te worden. Aan de snavelbasis schijnt vaak het rood door de grauwbroune snavelkleur heen dit dient enigszins soepel beoordeeld te worden bij kleur.. De snavel dient egaal beigebruin te zijn maar in bijna alle gevallen is de snavel aan de snavelbasis iets lichter van kleur.. Hoewel dit fout is, dient dit vooralsnog enigszins soepel beoordeeld te worden. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt verwezen naar de wildkleur. kleur van de tekening dient zo donker mogelijk donkerbruin te zijn. Hoewel de tekening van de pop lichter van kleur mag zijn, dient ook hier de voorkeur naar de diepst gekleurde exemplaren uit te gaan..
--------------------	--

[Terug naar index](#)

GORDELGRASVINK (Witstuit) man en pop:

Kleurslag:	SL ino:	SL ino-bruin	Grijs	Albino:
Kleur:		Herkenning omschrijving		Herkenning omschrijving
Voorhoofd, kruin en wangstreek:	Wit.	Wit	Zilvergrijs.	Wit.
Achterkop en nek:	Licht beige	Wit met licht beige waas	Zilvergrijs met blauwachtig gloed.	Wit.
Borst, bovenbuik en flanken:	Crème	Warm licht beige.	Helder licht grijs.	Wit.
Mantel:	Crème beige	Beige.	Grijs	Wit.
Vleugeldekenveren en rug:	Crème beige	Beige.	Grijs	Wit.
Vleugelpennen:	Crème beige met een lichtere buitenvlag.	Beige met een iets lichtere vlag.	Grijs met lichtere buitenvlag. iets dieper van kleur dan de mantel.	Wit.
Stuit:	Lichtbruin, iets lichter dan de tekeningonderdelen..	Beigebruin iets lichter dan de tekening onderdelen.	Zwart.	Wit.
Staart:	Lichtbruin, iets lichter dan de tekeningonderdelen..	Beigebruin iets lichter dan de tekening onderdelen.	Zwart.	Wit.
Bovenstaartdekveren	Wit.	Wit.	Wit	Wit.
Onder staartdek veren en onderbuik:	Wit.	Licht beigebruin.	Een licht beige grijze waas op grijze ondergrond.	Wit.
Poten:	Rood.	Rood.	Vleeskleurig rood.	Rood.
Nagels:	Hoornkleurig	Hoornkleurig.	Donker grijs, een iets lichtere kleur is toegestaan.	Hoornkleurig.
Snavel:	Donker rood.	Donkerrood.	Zwart.	Donker rood.
Ogen /Pupil:	Rood.	Pruimrood.	Donkerbruin/zwart.	Rood.
Tekeningkleur:				
Teugel:	Lichtbruin.	Beigebruin.	Zwart.	Wit.
Bef:	Lichtbruin.	Beigebruin.	Zwart.	Wit.
Broek:	Lichtbruin.	Beigebruin.	Zwart.	Wit.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: GORDELGRASVINK man en pop.

SL ino:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de SL ino kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen. De lancetvormige staart mag slechts 3 mm priemvormig verlengde staartpennen hebben. Regelmatig worden SL ino gordelgrasvinken aangeboden, welke een beschadigde stuitbevedering tonen. Het is goed hier tijdens de keuring extra op te letten. Kleur: Het kleurbeeld van de SL ino kleurslag dient egaal en zacht te zijn. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldekk dient streng bestraft te worden. De borst, buik en flanken dienen crèmekleurig te zijn. Een witte borst, buik of flanken dient dan ook bestraft te worden. De mantel en vleugeldekk moeten crème beige van kleur zijn en een tint donkerder dan de borst, buik en flanken. Door de invloed van de (te) diep doorgekleurde wildkleuren heeft dit ook invloed gehad op de SL ino kleuruiting. Deze hebben daardoor vaak door een mindere reductie van het melanine een dieper van kleur zijnde uiting gekregen waardoor deze vaak als selectievorm SL ino-bruin worden ingezonden. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt verwezen naar de wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker mogelijk te zijn. Hoewel de tekening van de pop lichter van kleur mag zijn, dient ook hier de voorkeur naar de diepst gekleurde exemplaren uit te gaan.
SL ino-bruin:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de SL ino-bruin kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen. Bij de SL ino-bruin mutatiecombinatie dient aandacht te worden besteed aan het model. Op dit moment is de status van de aanwezigheid van deze mutatie combinatie onzeker en is de indruk ontstaan dat het een selectievorm is. Door de invloed van de diep doorgekleurde wildkleur heeft dit ook invloed gehad op de SL ino kleuruiting. Deze kleurslag heeft daardoor wat minder reductie van het melanine waardoor deze vaak als SL ino-bruin wordt herkent en ingezonden op TT 's. Er is dus waarschijnlijk nog geen genetisch kleurslag aanwezig. Daarom is hij nu als herkenning omschrijving in de standaard opgenomen maar nog niet in het vraagprogramma. Kleur: Het kleurbeeld van de SL ino-bruin kleurslag dient egaal en zacht te zijn. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldekk dient streng bestraft te worden. De borst, buik en flanken dienen warm licht beige te zijn. Een witte borst, buik of flanken dient dan ook bestraft te worden. De mantel en vleugeldekk moeten warm licht beige van kleur zijn en een tint donkerder dan de borst, buik en flanken. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt verwezen naar de wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker mogelijk te zijn. Hoewel de tekening van de pop lichter van kleur mag zijn, dient ook hier de voorkeur naar de diepst gekleurde exemplaren uit te gaan.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: GORDELGRASVINK man en pop

Albino:	Algemeen: In deze standaard wordt aangenomen, dat de albino kleurslag is verkregen door kweekselectie. Door steeds de lichtst gekleurde SLino gordelgrasvinken aan elkaar te paren, is een albino uiterlijk ontstaan. Op dit moment is de status van de aanwezigheid van deze mutatie onzeker en is de indruk ontstaan dat het een selectievorm is. Er is dus waarschijnlijk nog geen genetisch kleurslag aanwezige. Daarom is hij nu als herkenning omschrijving in de standaard opgenomen maar nog niet in het vraagprogramma. Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de albino gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen. Kleur: Bij het keuren dient streng gelet te worden op pigment bezit, dit dient streng bestraft te worden. De albino dient een zuiver witte bevedering te tonen. Tekening: Door de iets afwijkende veerstructuur van, met name de bef en teugel, zijn de contouren van deze tekening waar te nemen, maar moeten wel wit zijn. Dit mag niet als fout worden aangemerkt. De kleur van alle onderdelen dient echter volkomen wit te zijn.
Grijs:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de grijze kleurslag gesteld worden zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen. Bij de grijs mutatie dient vooral aandacht te worden besteed aan het model. De lancetvormige staart mag slechts 3 mm priemvormig verlengde staartpennen hebben. Het verdient aanbeveling om, bij ernstige twijfel, een zuivere wildkleur naast de mutant op de keurtafel te plaatsen. Gelet dient te worden op de kopvorm dat die niet te klein is t.a.v. de wat grovere lichaamsvorm. Kleur: Het kleurbeeld van de grijze kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens grijs te zijn, van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke of te donkere en vlekkerige kleur van borst, mantel en vleugeldeksels waarop vaak een nog te donkere bruine was aanwezig is dient bestraft te worden bij kleur. De snavel dient egaal zwart te zijn. Als het rugdek te diep zwartgrijs met bruine was is zal op de lichaamskleur de gevraagde licht beige grijze was op grijze ondergrond moeilijk te realiseren zijn. Gestreefd dient daarom te worden naar zo helder mogelijk grijs met een licht beigebruine was op de borst en buik. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt verwezen naar de wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker mogelijk zwart te zijn. Hoewel de tekening van de pop lichter van kleur mag zijn, dient ook hier de voorkeur naar de diepst gekleurde exemplaren uit te gaan.

[Terug naar index](#)

GORDELGRASVINK (Zwartstuit):

Kleurslag:	Zwartstuit wildkleur Man en Pop::
Kleur:	
Voorhoofd, kruin en wangstreek:	Zilvergrijs.
Achterkop en nek:	Zilvergrijs.
Borst, bovenbuik en flanken:	Licht bruin.
Mantel:	Bruin, met rozeachtige gloed.
Vleugeldeken en rug:	Bruingrijs, met rozeachtige gloed.
Vleugelpennen:	Bruin, met rozeachtige gloed en een lichtere buitenvlag.
Stuit:	Zwart.
Staart:	Zwart.
Bovenstaartdekveren	Zwart.
Onder staartdek veren en onderbuik:	Crèmekleurig.
Poten:	Rood.
Nagels:	Vleeskleurig.
Snavel:	Zwart.
Ogen /Pupil:	Donkerbruin/zwart.
Tekeningkleur:	
Teugel:	Intens zwart.
Bef:	Intens zwart.
Broek:	Zwart.

Zwartstuit:	De zwartstuit gordelgrasvink moet een forse indruk geven en minimaal 12 cm lang zijn. De verlengde staartpennen, welke priemvormig zijn, mogen slechts 3 mm uitsteken. Het model dient robuust te zijn, meer nog dan bij de spitsstaartamadine is dit kenmerkend voor de gordelgrasvink. De borst is tamelijk zwaar en van voren goed rond. Indien de borst echter gaat uitzakken is dit een verstoring van het model. De kop- neklijn is een iets gebogen lijn. In de nek mag echter geen knik waarneembaar zijn. Over het algemeen is de pop iets kleiner dan de man. Kleur: Vaak is een lichtere rand voor de broektekening zichtbaar, dit is fout. Direct voor de broektekening dient de buikkleur aan te sluiten. Gezien de beperkte foutbronnen, welke de tekening van de gordelgrasvink heeft, dient hier streng op gelet te worden. Het kleurbeeld van de wildkleur dient vol en intens te zijn, van een perfecte kleuregaliteit en kleurdiepte. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldeken, dient streng bestraft te worden. Hoewel er gordelgrasvinken met een lichtere buitenvlag van de vleugelpennen voorkomen, gaan de vogels met de diepst gekleurde buitenvlag voor. Jonge, nog niet volledig gekleurde vogels, herkent men aan een nog niet volledig zwarte snavelkleur, een blekere buik- en rugdek kleur en een kop, welke wat grijs van kleur is. De bef en broektekening zijn nog niet optimaal van vorm en wat bleker van kleur. Tekening: De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog. Soms ziet men gordelgrasvinken, waarbij de teugel erg breed wordt en als het ware om het oog naar achter toe doorloopt. Dit is fout en dient bij tekening bestraft te worden. De bef is peervormig. De afscheiding van de bef wordt gevormd door een scherp en regelmatig gebogen lijn, welke loopt van snavelbasis tot snavelbasis. Een rafelige of gespleten bef is fout en dient bestraft te worden. Soms echter zal blijken, dat bij het bewegen van de kop, de bef de gewenste vorm aanneemt. De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot aan de pootinplant. Deze driehoek dient breed en scherp van aftekening te zijn. Het geslachtsverschil bij de wildkleur is doorgaans te zien aan de iets kleinere peervormige bef en een iets donkerder grijze kop van de pop.
--------------------	---

[Terug naar index](#)

MASKERAMADINE, *Phoephila.p.personata*.

WITTOOR MASKERAMADINE, *Phoephila.p.leucotis*.

ALGEMEEN:

Nederlands: Maskeramadine.
Duits: Masken amadine.
Engels: Masked grassfinch.
Frans: Diamant à masque.

Nederlands: Witoor maskeramadine.
Duits: Weißohr Maskenamadine.
Engels: White-eared masked grassfinch. Cheeked grassfinch.
Frans: Diamant à masque.

De verspreiding van de maskeramadine is in het noorden van Australië van Derby tot het Cape York-schiereiland. De witoor maskeramadine leeft in Noordwest Queensland en in het noorden van het Cape York-schiereiland. Hun leefomgeving bestaat uit droge steppen en lichte savannen met veel kreupelhout. De maskeramadines leven, zeer sociaal, het hele jaar door in grote groepen. Wel is het zo dat de gevormde paren in deze groepen de hele dag met elkaar optrekken. De vogels verblijven veel op de grond en nemen daar allerlei rijpe en halfrijpe graszaden op. Het nest wordt aan het einde van de regenperiode gebouwd op de grond, onder struiken en bosjes. Doordat de ouders ook stukjes houtskool mee in het nest brengen, kleuren de eieren langzaam grijs. Een legsel bestaat meestal uit 4 tot 6 eieren. Ook deze soort voert zijn jongen veelal met termieten.

Erfelijkheid en veerstructuur

De beschrijving van de veerstructuur is slechts een veronderstelling en is niet door onderzoek onderbouwd. De (witoor) maskeramadine kent, zover wij weten, geen mutaties. Wanneer mutaties optreden, is het mogelijk aan de hand van deze eerste indicatie een beter begrip betreffende deze mutaties te ontwikkelen.

De veerstructuur van de maskeramadine is te verdelen in een vijftal veergroepen. In deze veergroepen is het pigmentbezit als volgt vastgelegd.

- **Kop en nek:** De bevedering van de kop en nek bevat phaeo melanine en mogelijk een zeer beperkte hoeveelheid eumelanine.
- **Masker, broek en staartpennen:** De bevedering bevat veel eumelanine en waarschijnlijk een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.
- **Borst, buik en flanken:** De bevedering bevat phaeomelanine en mogelijk een beperkte hoeveelheid bruin eumelanine.

- **Rug- en vleugeldek:** De bevedering bevat phaeomelanine, in een hogere concentratie dan de borst, buik en flanken en een beperkte hoeveelheid eumelanine, welke in de vleugelpennen wat groter is en toeneemt in de grote vleugelpennen.
- **Stuit, onder- en bovenstaartdekveren:** De bevedering van het bovenstaartdek is wit, alleen de onderstaartdekveren bevatten een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.

Naast het bezit van pigment in de bevedering, bezit de maskeramadine in de hoorndelen carotenoïde. De poten in een rode expressie, de snavel in een gele expressie.

Fysieke standaard van de (witoor) maskeramadine.

Formaat:

Een maskeramadine moet een forse indruk geven en minimaal 13 cm lang zijn. Het formaat moet zijn aangepast aan het model van de vogel.

Een maskeramadine is een slanke vogel, maar mag niet iel lijken. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De borst is tamelijk zwaar en van voren goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte bezitten. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn.

Staart:

De staartpennen zijn trapsgewijs verlengd, tot aan de twee middelste staartpennen toe.

Houding:

Een maskeramadine moet rustig op stok zitten, onder een hoek van ongeveer 45° met het horizontaal. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen. De vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen klemmen stevig om de stok. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie vogelindex website NBvV

[Terug naar index](#)

Snavel:

De snavel van een maskeramadine moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering:

De bevedering van de maskeramadine dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een maskeramadine met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering

Tekeningpatroon van de (witoor) maskeramadine:

- **Masker:** Het masker loopt langs de bovensnavel en buigt af, boven langs het oog, om vanuit de achterkant van het oog, langs de ondersnavel, te eindigen in een kleine bef, welke het laagste punt op de keel heeft. De afscheiding van het masker is scherp en regelmatig. Bij de pop loopt de achterste punt van het masker, via een denkbeeldige lijn door het oog.
- **Wangvlek:** Alleen de witoormaskeramadine toont deze wangvlek. De wangvlek is ovaal van vorm. De wangvlek wordt aan de voorzijde begrensd door het masker, om vervolgens minimaal uit te lopen onder langs de bef. Aan de achterzijde is er nauwelijks afscheiding van de wang met de hals, deze gaat geleidelijk over in de hals.
- **Broek:** De scherp afgetekende broektekening loopt door over de rug, als een band tussen de rug en de witte stuit. De broektekening loopt van pootinplant tot pootinplant en loopt bij de pootinplant uit in een punt. De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot aan de pootinplant. De broektekening is aanmerkelijk breder dan bij de spitsstaartamadine en de gordelgrasvink.. De witte kleur voor de broektekening is bij de witoormaskeramadine breder, tot wel 1 cm, dan bij de maskeramadine.

[Terug naar index](#)

MASKER- EN WITTOOR MASKERAMADINE:

Kleurslag:	Maskeramadine Man en Pop:	Witoor maskeramadine Man en Pop:
Kleur:		
Bovenschedel en nek :	Warmbruin.	Bruin.
Wangen:	Warmbruin, iets lichter dan de kop.	Wit, uitvloeiend in de nekkleur.
Keel:	Warmbruin, iets lichter dan de kop.	Bruin, iets lichter dan de kop.
Borst, buik en flanken:	Bruin, met rozige gloed.	Lichtbruin, met een rozige gloed.
Mantel, rug- en vleugeldeken:	Warmbruin.	Bruin, vrij koud van kleur.
Onderbuik en anaalstreek:	Crème-wit.	Crème-wit.
Vleugelpennen:	Bruin, aan de toppen iets donkerder.	Bruin, vrij koud van kleur. Aan de toppen iets donkerder.
Stuit:	Warmbruin.	Warmbruin.
Bovenstaartdekveren:	Wit.	Wit.
Staart :	Zwart.	Zwart.
Onderstaartdekveren:	Wit.	Wit.
Poten:	Rood.	Rood.
Nagels:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel:	Geel.	Geel.
Ogen / Pupil:	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.
Tekeningkleur:		
Masker:	Zwart.	Zwart.
Broek:	Zwart, met aan de voorzijde een smalle witte zone.	Zwart, met aan de voorzijde een brede witte zone.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: MASKERAMADINE EN WITTOOR MASKERAMADINE: man en pop

Maskeramadine:	Fysiek: De maskeramadine maakt een slanke indruk en moet minimaal 13 cm lang zijn. De maskeramadine is van nature een wat onrustige vogel, waardoor het soms lijkt of deze vogel een iel model heeft. Dit is echter fout en dient ook als zodanig beoordeeld te worden. Het model dient aan het formaat aangepast te zijn, zodat toch van een robuuste maskeramadine sprake kan zijn. De borst is niet zwaar, maar moet van voren wel goed rond zijn. Indien de borst echter gaat uitzakken is dit een verstoring van het model. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn. In de nek mag echter geen knik waarneembaar zijn. Over het algemeen is de pop iets kleiner dan de man. Kleur: Het kleurbeeld van de wildkleur dient vol en intens te zijn, zo warmbruin mogelijk en van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke, koude en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldek, dient streng bestraft te worden. Jonge, nog niet volledig uitgekleurde vogels, herkent men aan een zwarte kleur van de poten. Tekening: Het masker is slechts beperkt van omvang, maar is, indien de maskeramadine in goede conditie is, één van de weinige foutbronnen. Het is dan ook erg van belang goed te letten op onregelmatigheden in dit masker en streng te oordelen bij fouten. De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot ruim achter de pootinplant. Deze driehoek dient scherp van aftekening te zijn. Gezien de beperkte foutbronnen, welke de tekening van de maskeramadine heeft, dient hier streng op gelet te worden. Voor de broektekening is een smalle lichtere (witte) rand zichtbaar. Deze is soorteigen en mag, mits niet te uitgebreid, niet bestraft worden. Het geslachtsverschil bij de wildkleur is minimaal en te zien aan het iets kortere masker bij de pop. Het masker van de pop sluit in een denkbeeldige lijn, welke door het oog loopt. Het masker van de man sluit in een denkbeeldige lijn, juist achter het oog. Jonge, nog niet volledig uitgekleurde vogels, herkent men aan een minder intens zwart masker en broektekening.
Witoor maskeramadine:	Algemeen: De witoor maskeramadine wordt in Nederland nog maar op zeer beperkte schaal gekweekt en tentoongesteld. Fysiek: De aandacht tijdens het keuren dient dan ook vooral uit gaan naar conditie van lichaam en bevedering, alsmede naar kleuregaliteit en symmetrie van de tekening. Kleur: Daarnaast is het van belang de snavelkleur juist te beoordelen. Deze kleur is iets lichter dan bij de maskeramadine. Tekening: De wangkleur is niet echt een tekeningsonderdeel, maar meer een witte kleur, die geleidelijk uitvloeit in de nekkleur. Ook de witoor maskeramadine dient een brede lichtere flankkleur voor de broektekening te tonen. De algemene lichaamkleur is lichter dan de nominaatvorm en dient dan ook als zodanig beoordeeld te worden. Voor verdere keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de maskeramadine.

[Terug naar index](#)

BIJ HET HOOFDSTUK AIDEMOSYNA.

Het genus *Aidemosyna* kent slecht één vertegenwoordiger.
De ceresamadine, *Aidemosyna modesta*.

CERESAMADINE, *Aidemosyna modesta*.

ALGEMEEN:

Nederlands:	Ceresamadine.
Duits:	Zeres Amadine.
Engels:	Cherry finch.
Frans:	Diamant modeste

De verspreiding van de Ceresamadine is gelegen in het binnenland van oostelijk Australië. Van midden Queensland tot het zuiden van New South-Wales. De vogels leven in gras- en struiklanden, moerassen en rietvelden. Omdat de Ceresamadine alleen in de directe omgeving van water leeft en het land in Australië steeds droger wordt, krimpt ook het leefgebied van de Ceresamadine. Alleen in de broedtijd leeft de Ceresamadine paarsgewijs, in de rest van het jaar vormen ze grote groepen. Het voedsel bestaat vooral uit gras- en onkruidzaden. Voornamelijk in de regentijd worden er jongen grootgebracht. Het nest wordt direct aan de grond in graspollen en lage struiken gebouwd. Het nest wordt gebouwd met grashalmen en plantenvezels. Een legsel bestaat uit 4 tot 7 eieren. De jongen worden veelal met insecten groot gebracht.

Erfelijkheid en veerstructuur:

De veerstructuur van de Ceresamadine is te verdelen in een drietal veergroepen. In deze veergroepen is het pigmentbezit als volgt vastgelegd:

- **Kop:** De bevedering van de kop bevat eumelanine en een beperkte hoeveelheid phaeomelanine, de bovenkop bevat bovendien een hoeveelheid rood carotenoïde.
- **Staartpennen:** De bevedering bevat veel eumelanine en mogelijk een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.
- **Rug- en vleugeldekk, wangen, borst, buik, flanken, stuit en staartdek:** De bevedering bevat eumelanine, een beperkte hoeveelheid phaeomelanine en bruin eumelanine.

De snavel bevat zwart eumelanine. Dit pigment is ook beperkt aanwezig in de poten en nagels.

Bij de Ceresamadine kent men de volgende mutaties:

- **Agaatmutatie:**
Deze mutatie, welke als eerste bij de Ceresamadine is opgetreden noemde men isabel. Naar de verschijningsvorm, welke licht beigebruine kleuren toont. Maar deze heeft geen relatie met de isabel / roodbruin verschijningsvorm van de grasvink- en lonchurasoorten. Met de invoering van deze standaard wordt voor de kleurslag benaming agaat gekozen, analoog aan de geslachtgebonden en recessief verervende agaat mutatie bij

prachtvinken. De agaat mutatie bij de Ceresamadine is in 1981 ontstaan. Het betrof hier een pop en deze is vervolgens in het bezit gekomen van de heer J.W. Tissink uit Oost-Souburg. Het duurde tot 1985 voordat er van enige kweekresultaten gesproken kon worden. De eerste agaat man werd in 1986 geboren.

- **Bruinmutatie:**

Hoewel er al diverse keren geruchten waren over de bruinmutatie, werd deze mutatie pas in 2008 aangetroffen in de handel en vastgelegd door Berend Bosch uit Nijmegen. Omdat deze vogel zich waarschijnlijk eerder genesteld had in een Ceresamadine stam en niet als zodanig werd herkend, doken de laatste jaren op verschillende plaatsen in België en Nederland bruine Ceresamadines op, die echter veelal met slecht gekleurde agaten verward werden.

Voor de vererving en het gevolg van de afzonderlijke mutaties op de veerstructuur wordt verwezen naar de standaard "mutatiestandaard Australische prachtvinken".

Fysieke standaard van de Ceresamadine.

Formaat:

Een Ceresamadine moet minimaal 12 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model van de vogel.

Model:

De Ceresamadine is een relatief slanke vogel, maar mag beslist niet smal of iel zijn. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de onderkant van de snavelinplant, tot aan de anaalstreek, een regelmatig gebogen lijn vormen. De rug moet vanaf de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. De staartpennen zijn trapsgewijs verlengd tot en met de twee middelste pennen, die iets langer zijn. De borst is vrij zwaar, maar moet van voren gezien goed rond zijn. Het achterlijf mag niet de indruk wekken, zwaar of uitgezakt te zijn. De kop is tamelijk klein, maar moet een ronde, gebogen lijn vormen. De schedel mag niet afgeplat zijn. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn.

Staart:

De staartpennen zijn trapsgewijs verlengd, tot aan de twee middelste staartpennen toe.

Houding:

Een Ceresamadine moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 60° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Foutief is de stand, waarbij de anaalstreek als het ware op de stok rust. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen en de vleugelpunten moeten aansluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

[Terug naar index](#)

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achter zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

De snavel is kegelvormig en slank, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering:

De bevedering van de Ceresamadine dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Ceresamadine met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

Ringmaat:

Zie vogelindex website NBvV

Snavel:

De snavel is kegelvormig en slank, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering:

De bevedering van de Ceresamadine dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Ceresamadine met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

Tekeningpatroon.

- **Teugel en bovenschedel:**

Bij de man vormen de teugel en bovenschedel een aaneengesloten veerveld. De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog. Op de achterschedel gaat deze tekening geleidelijk over in de nekkleur. Bij de pop worden de bovenschedel en oogteugel gescheiden door een lichte wenkbrauwstreep.

- **Kinvlek:**

Alleen bij de man is een kinvlek aanwezig. Deze is peervormig, begint aan de basis van de ondersnavel en heeft hier ook de breedte van de ondersnavel. De peervorm is het smalst aan de snavelbasis. De afscheiding van de bef wordt gevormd door een scherp en regelmatig gebogen lijn, welke loopt van snavelbasis tot snavelbasis. De pop toont deze kinvlek niet.

- **Streeptekening:**

Op wangen, borst, flanken, buik en bovenstaartdek is een regelmatige dwarsbestreping aanwezig. Deze tekening is op de wangen zeer fijn. Op de overige veerdelen is deze tekening prominent aanwezig. Indien dit tekeningpatroon optimaal getoond wordt, vormt het regelmatig en scherp afgetekende horizontale strepen over de borst en flanken.

- **Vleugeltekening:**

Het uiteinde van de vleugeldekkeren is pigmentloos. Hierdoor ontstaat aan iedere vleugeldekker een witte punt. Wanneer alle dekveren volledig volgroeid zijn vormen de witte punten op de middelste en grote vleugeldekkeren halve maanvormen op het vleugeldek

[Terug naar index](#)

CERESAMADINE:

Kleurslag:	Wildkleur man:	Bruin man:	Agaat man:	Wildkleur pop:	Bruin pop:	Agaat pop:
Kleur:						
Schedel:	Zwartbruin, met een duidelijke karmijnrode gloed.	Diep donkerbruin, met een duidelijke karmijnrode gloed.	Donkerbruin, met een karmijnrode gloed.	Zwartbruin.	Diep donkerbruin.	Donkerbruin.
Nek:	Donkerbruin.	Warm donkerbruin.	Beigebruin.	Donkerbruin.	Warm donkerbruin.	Beigebruin.
Wangen:	Wit, met minimale zwartgrijze streepaanzet.	Wit, met minimale zwartbruine streepaanzet.	Wit, met minimale beigebruine streepaanzet.	Wit, met minimale streepaanzet.	Wit, met minimale warmbruine streepaanzet.	Wit, met minimale beigebruine streepaanzet.
Borst, buik en flanken:	Wit, met streep-tekening, die richting de aars verdwijnt.	Wit, met streep-tekening, die richting de aars verdwijnt.	Wit, met streep-tekening, die richting de aars verdwijnt.	Wit, met streep-tekening, die richting de aars verdwijnt.	Wit, met streep-tekening, die richting de aars verdwijnt.	Wit, met streep-tekening, die richting de aars verdwijnt.
Rug- en vleugeldeken:	Egaal donkerbruin.	Egaal warmbruin.	Beigebruin.	Egaal donkerbruin.	Egaal warmbruin.	Beigebruin.
Onderbuik en anaalstreek:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Vleugelpennen:	Donkerbruin, met witte stip-tekening.	Warm donkerbruin, met witte stip-tekening.	Beigebruin, met witte stip-tekening.	Donker bruin, met witte stip-tekening.	Warm donkerbruin, met witte stip-tekening.	Beigebruin, met witte stip-tekening.
Stuit en bovenstaartdekken:	Wit, met grove streep-tekening.	Wit, met grove streep-tekening.	Wit, met grove streep-tekening.	Wit, met grove streep-tekening.	Wit, met grove streep-tekening.	Wit, met grove streep-tekening.
Staart:	Zwartbruin.	Diep donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwartbruin.	Diep donkerbruin.	Donkerbruin.
Onderstaartdekken:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Poten:	Donker vleeskleurig.	Donker vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Donker vleeskleurig.	Donker vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Antraciet vleeskleurig.	Donker vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Donker vleeskleurig.	Donker vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Snavel:	Zwart, aan de ondersnavel blauwgrijs.	Donkerbruin, aan de ondersnavel beigegrijs.	Hoornkleurig.	Zwart, aan de ondersnavel blauwgrijs.	Donkerbruin, aan de ondersnavel beigegrijs.	Hoornkleurig.
Ogen / Pupil:	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.
Tekeningkleur:						
Teugel:	Zwartbruin.	Diep donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwartbruin.	Diep donkerbruin.	Donkerbruin.
Wenkbrauw:	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.	Wit, aan de basis rood.	Wit, aan de basis rood.	Wit, aan de basis rood.
Kinvlek:	Zwartbruin.	Diep donkerbruin.	Donkerbruin.	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Streep-tekening:	Donkerbruin.	Warmbruin.	Beigebruin.	Donkerbruin.	Wambruin.	Beigebruin.
Vleugel-tekening:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Staart:	De 3 buitenste pennen bezitten aan weerszijden een witte punt.	De 3 buitenste pennen bezitten aan weerszijden een witte punt.	De 3 buitenste pennen bezitten aan weerszijden een witte punt.	De 3 buitenste pennen bezitten aan weerszijden een witte punt.	De 3 buitenste pennen bezitten aan weerszijden een witte punt.	De 3 buitenste pennen bezitten aan weerszijden een witte punt.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: CERESAMADINE: man en pop:

Wildkleur:	Fysiek: De Ceresamadine is beslist niet smal of iel van model. De kop dient langgerekt en rond van vorm te zijn. Een afgeplatte schedel is daarom fout. Een Ceresamadine is van nature rustig van aard. Kleur: De lichaamskleur van de pop is lichter zwartbruin dan van de man. Het tonen van een wenkbrauwstreep bij de man is een ernstige fout. Het tonen van een kinvlek bij de pop is eveneens duidelijk foutief. Vanzelfsprekend zal dat bij kleur moeten worden bestraft. Tekening: De fijne tekening dient zo symmetrisch mogelijk te verlopen. De vleugeltekening dient zo symmetrisch mogelijk aanwezig te zijn. Bij jonge vogels is deze tekening in plaats van wit, soms nog vaalbruin van kleur. Dergelijke vogels kunnen nimmer voor een maximale tekeningwaardering in aanmerking komen. De pop mist de kinvlek en vertoont een wenkbrauwstreep. Een pop die prima in conditie is, kan rond de wenkbrauw een minimale rode waas tonen. Dit is soort eigen en mag niet fout aangemerkt worden, maar dient eerder opgewaardeerd te worden bij conditie.
Bruin:	Algemeen: Omdat de bruine kleurslag bij de Ceresamadine zich nog in een zeer experimenteel stadium bevindt, dient deze met enige coulance gekeurd te worden. Maar de meest warm bruine vogels hebben de voorkeur. Fysiek: Voor de fysieke keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de wildkleur. De bruinmutatie is niet van invloed op het formaat en/of type van de vogel. Hier dient dan ook streng op toegezien te worden. Kleine- of smalle vogels worden in de rubriek formaat en/of model, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft. Kleur: De bruine Ceresamadine dient goed warm en egaal bruin van kleur te zijn. De karmijnrode gloed is door de melaninereductie duidelijker zichtbaar en dient als zodanig beoordeeld te worden. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzingen van de tekening wordt verwezen naar de wildkleur.
Agaat	Fysiek: Voor de fysieke keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de wildkleur. De agaatmutatie is niet van invloed op het formaat en/of type van de vogel. Hier dient dan ook streng op toegezien te worden. Kleine- of smalle vogels worden in de rubriek formaat en/of model, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft. Kleur: De agaat Ceresamadine dient goed egaal, zo warm mogelijk, beigebruin van kleur te zijn. De vleugelpennen dienen deze zelfde kleur te hebben. Indien dit niet het geval is, dient hier bij kleur gestraft te worden. De karmijnrode gloed is door de melanine reductie duidelijker zichtbaar en dient als zodanig beoordeeld te worden. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzingen van de tekening wordt verwezen naar de wildkleur.

[Terug naar index](#)

BIJ HET HOOFDSTUK EMBLEMA.

Het genus *Emblema* bestaat uit een viertal soorten. De diamantvink, *Emblema guttata*, is in gevangenschap in Europa de meest voorkomende vertegenwoordiger van dit genus. De roodooramadine, *Emblema oculata*, en de vuurstaartamadine, *Emblema bella*, zijn twee zeer nauw verwante soorten. De laatste soort, die tot dit genus behoort, is de geschilderde astrilde, *Emblema picta*.

Diamantvink, *Emblema guttata*.

De diamantvink heeft, sinds begin zestiger jaren van de vorige eeuw de uitvoer uit Australië werd stopgezet, een verregaande domesticatie ondergaan. Door de intensieve kweek is een aantal mutaties opgetreden, welke door intense aandacht van de kwekers zijn vastgelegd. In deze standaard worden deze mutaties beschreven in hun ideaalbeeld. De diamantvinken hebben, al dan niet gewild, door de veelvuldige kweek zowel een negatieve als een positieve kweekselectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model, kleur en tekening. Alleen al door deze feiten mag de diamantvink als echte cultuurvogel worden aangemerkt. De beschreven standaard van de diamantvink zal dan ook uiteen vallen in diverse paragrafen te weten:

- Algemeen.
- Erfelijkheid en veerstructuur.
- Fysieke standaard.
- Beschrijving van de kleurslagen.

2. Rodooramadine, *Emblema oculata*.

3. Vuurstaartamadine, *Emblema bella*.

Deze twee soorten komen momenteel waarschijnlijk niet in Europa voor. In 1971 zijn door Dr. R. Burkhard uit Kusnacht een 20-tal roodooramadines in gevangenschap gehouden, waarna in 1974 de eerste Europese kweek volgde. Deze populatie is echter, als gevolg van een infectie, verloren gegaan. In Australië wordt momenteel, onder wetenschappelijke begeleiding, een aantal kweekpogingen ondernomen. Hoewel niet zeker, bestaat de angst, dat ook de populatie in de vrije natuur in aantal afneemt. De vuurstaartamadine komt in Australië wat meer voor, echter ook van deze soort is erg weinig bekend. In deze standaard zijn van deze twee soorten herkenningbeschrijvingen opgenomen, welke zijn opgesteld aan de hand van een aantal wetenschappelijke beschrijvingen, evenals balgen onderzoek.

4. *Emblema picta*. (Geschilderde astrilde)

Hoewel niet veelvuldig, wordt in Nederland regelmatig met de geschilderde astrilde gekweekt. Door kwekers wordt ook wel de wetenschappelijke naam gebruikt. Begin jaren negentig van de vorige eeuw is een in kleur afwijkende geschilderde astrilde aangetroffen. Het betrof hier een vogel, waarvan het carotenoïde niet volledig tot rood kleurt, maar is waar te nemen als oranje.

[Terug naar index](#)

DIAMANTVINK, *Emblema guttata*.

Algemeen:

Nederlands:	Diamantvink.
Duits:	Diamant Fink.
Engels:	Diamond Firetail / Diamond sparrow.
Frans:	Diamant à goutelettes.

De diamantvink komt voor in droge gebieden met bomen en in parken en tuinen in Oost Australië van Zuid Queensland tot Zuid Australië. Deze soort vormt los-vast groepen van 20 tot 30 vogels. In deze groepen wordt ook gebreed. Vooral graszaden worden veel gezocht op de bodem. De diamantvink bouwt haar nest graag in de onder begroeiing van grashalmen en plantenwortels. Soms worden hun nesten ook in de onderbouw van roofvogels aangetroffen. Het legsel bestaat uit 5 of 6 eieren. De jongen worden veelal gevoerd met insecten en insectenlarven.

Erfelijkheid en veerstructuur:

De veerstructuur van de diamantvink is te verdelen in een vijftal veergroepen. In deze veergroepen is het pigmentbezit als volgt vastgelegd:

- Kop:** De bevedering bevat een beperkte hoeveelheid eumelanine.
- Rug- en vleugeldekk:** De bevedering bevat eumelanine en een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.
- Teugel, borstband, flanken en staart:** De bevedering bevat veel eumelanine en waarschijnlijk een sterk variabele hoeveelheid bruin eumelanine.
- Buik en onderstaartdekveren:** De bevedering is pigmentloos.
- Stuit en bovenstaartdekveren:** De bevedering bevat rood carotenoïde.

In de hoorndelen van de snavel is eveneens rood carotenoïde afgezet.

Bij de diamantvink kent men de volgende mutaties:

- Bruin mutatie:**
De bruinmutatie wordt in kwekers kringen zo af en toe nog isabel genoemd. De oorsprong van de bruinmutatie bij de diamantvink is te vinden in 1973. Door de heer Blankhorst uit Twello werd in een nestje wildkleur diamantvinken, een kleurafwijkende vogel aangetroffen. De bruinmutatie is binnen de orde van de prachtvinken een veelvuldig voorkomende mutatie.
- Agaat mutatie:**
De agaatmutatie wordt in kwekers kringen wel bruinvleugel genoemd. De oorsprong van de agaatmutatie bij de diamantvink is door ons niet precies achterhaald kunnen worden, maar zal waarschijnlijk midden jaren zestig, van de vorige eeuw, zijn ontstaan. De kweek van de agaatmutatie is zeer beperkt, en het laatste decennium eigenlijk volledig stilgevallen. Het vraagt van de kwekers de nodige aandacht. Wanneer dit niet gebeurt, is de kans groot, dat deze mutatie zal verdwijnen.

[Terug naar index](#)

- **Pastel mutatie**

De pastel mutatie is naar alle waarschijnlijkheid niet meer in de avicultuur aanwezig. Is nu als herkenning omschrijving in deze standaard opgenomen. Kan ingestuurd worden volgens het vraagprogramma onder [Diamantvink roodsnavel nieuwe erkende mutanten \(in standaard\)](#)

- **Overgoten mutatie:**

In 1995 wordt in een stam wildkleur diamantvinken een mutatie aangetroffen. De melanine in de kop en het rug- en vleugeldekk is sterk gereduceerd, wat overblijft zijn zeer lichte zilvergrijze tinten

- **Oranjesnavel mutatie:** Ongeveer gelijktijdig met de agaath mutatie is er een mutatie van het carotenoïde opgetreden. De oranjesnavelmутatie heeft zich in Nederland als algemeen gekweekt bewezen. Deze mutatie heeft als gevolg, dat het carotenoïde niet volledig tot rood kleurt, maar als oranje waarneembaar is. De mutatie is herkenbaar in de kleur van de snavel en van de stuit en bovenstaartdekveren.

Fysieke standaard van de diamantvink:

Formaat:

De diamantvink moet een forse indruk geven en minimaal 12 cm. lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model.

Model:

De diamantvink is een forse, geblokte vogel, met een enigszins gedrongen model. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de anaalstreek, regelmatig gebogen zijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De in verhouding korte staart is afgeplat. De borst is tamelijk zwaar en van voren gezien goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte hebben. De kop-/neklijn is een gebogen lijn. De kop dient rond van vorm te zijn. De lijnen lopen door in de nek, welke vol en breed moet zijn. Het lijkt of de kop zonder herkenbare overgang, via de nek, voortkomt uit het lichaam.

Staart:

De staart is kort en afgeplat.

Houding:

De diamantvink moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 45° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

[Zie vogelindex website NBvV](#)

Snavel:

De snavel is kegelvormig en naar verhouding vrij kort, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering:

De bevedering van de diamantvink dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een diamantvink met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

Tekeningpatroon:

- **Oogteugel:**

De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog.

- **Borstband:**

De borstband wordt aan de bovenzijde afgesloten door een regelmatig, scherp afgetekende lijn, welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. De borstband is ongeveer 12 mm. breed. Bij de pop minimaal smaller. De onderkant van borst is een regelmatig, scherp afgetekende lijn, welke loopt van flank tot flank.

- **Flanktekening:**

De flanken lopen van de bovenzijde van de borstband richting staart, tot op de hoogte van de aars. De flank is bezet met 3 rijen regelmatig verdeelde **zoveel mogelijk vrijwel** ronde stippen, welke richting staart wat groter van diameter zijn.

- **Stuit en bovenstaartdekveren:**

Dit veerveld toont in rust de kenmerkende kleur. De bovenstaartdekveren lopen op de staart in een punt uit.

- **Scheiding nek – mantel:**

Dit betreft een strakke en contrastrijke kleurscheiding.

- **Oogring:**

Rond het oog is een oogring van washuid aanwezig

[Terug naar index](#)

DIAMANTVINK: Man en Pop:

Kleurslag:	Roodsnavel wildkleur:	Roodsnavel bruin	Roodsnavel overgoten
Kleur:			
Voorhoofd, achterkop en nek:	Blauwgrijs	Lichtbruin.	Licht zilvergrijs.
Wangen:	Blauwgrijs, iets lichter dan de kop.	Lichtbruin, iets lichter dan de kop.	Licht zilvergrijs, iets lichter dan de kop.
Keel en kinstreek:	Wit.	Wit.	Wit.
Mantel, rug en vleugeldeken:	Grijsachtig bruin	Warmbruin	Licht zilvergrijs.
Vleugelpennen:	Grijsachtig bruin.	Warmbruin	Licht zilvergrijs, met een crème waas
Flanken:	Zwart.	Donkerbruin.	Licht grijs.
Buik, aars en onderstaartdekveren:	Wit.	Wit.	Wit.
Staart:	Zwart.	Donkerbruin.	Grijs.
Poten:	Grijsbruin.	Grauwbruin.	Grijsbruin.
Nagels:	Grijsbruin.	Grauwbruin.	Grijsbruin.
Snavel:	Intens rood. Zo donker mogelijk.	Intens diep rood. Zo donker mogelijk.	Intens diep rood. Zo donker mogelijk.
Ogen / pupil:	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.
Tekening:			
Teugel:	Zwart.	Donkerbruin.	Licht grijs.
Flanken stiptekening:	Wit.	Wit.	Wit.
Borstband:	Zwart.	Donkerbruin.	Donkerbruin
Stuit en bovenstaartdekveren:	Intens rood.	Intens helder rood.	Intens helder rood.
Scheiding nek – mantel:	De kleurscheiding tussen nek en mantel is scherp en contrastrijk.	De kleurscheiding tussen nek en mantel is scherp en contrastrijk.	De kleurscheiding tussen nek en mantel is nauwelijks aanwezig.
Oogring:	Rond het oog is een rozerode ring van washuid aanwezig.	Rond het oog is een rozerode ring van washuid aanwezig.	Rond het oog is een rozerode ring van washuid aanwezig.

[Terug naar index](#)

Roodsnavel overgoten

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: DIAMANTVINK: Man en Pop:

Roodsnavel wildkleur:	Fysiek: De diamantvink heeft een fors geblokt type en daarmee een enigszins gedrongen model. Soms worden diamantvinken door het opkooien vet. In eerste instantie lijkt dit het geblokte type gunstig te beïnvloeden. Naarmate de vogel echter vetter wordt, zal het vet op de borst en rond de aars gaan toenemen. Hierdoor wordt de borst hoekig en zakt de aarsstreek uit dit beïnvloedt het model negatief. De diamantvink is een vogel die in werkhouding maar weinig flank toont ,pas in volledige rust zal de flank maximaal worden getoond tijdens de keuring dient men hier rekening mee te houden. Kleur: De blauwgrijze kopkleur moet doorlopen tot aan de zwarte teugelstreep en snavel zonder de zgn witte koplampjes boven de snavel. Lichtere- en/of witte veervelden zijn hier fout en dienen als zodanig bestraft te worden, naar gelang de ernst van de fout, in de rubriek kleur. Bij broedrijpheid van de man is de snavelkleur meer donker paars-rood en de ring van washuid rondom de ogen dieper rood van kleur. Het kleurbeeld van de wildkleur dient vol en intens te zijn, van een perfecte kleuregaliteit, een bleke en vlekkerige kleur van mantel of rug- en vleugeldekk dient bestraft te worden bij kleur- en kleurregelmaat.. Soms heeft de diamantvink soms een wat gele aarsbevedering ,dit ontstaat door vuil en ontlasting en dient als fout te worden aangemerkt. De buikbevedering dient helder wit te zijn. Het tonen van een rode kleur onder de borstband, in het kleurveld dat door de buik gevormd wordt, moet als fout aangemerkt worden. Deze fout wordt dan ook, al naar gelang de ernst hiervan, bestraft bij kleur. Jonge nog niet volledig uitgekleurde vogels, herkent men aan een zwarte kleur van de snavel, een niet doorgekleurde washuid rond de ogen. Dergelijke vogels dienen in overeenstemming met de fout bestraft te worden. Een onvoldoende diep gekleurde of niet egale snavelkleur moet al naar gelang de ernst van de fout worden bestraft in de rubriek kleur. Tekening: De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog. Soms ziet men diamantvinken, waarbij de teugel erg breed wordt en als het ware om het oog naar achter toe doorloopt. Dit is fout en dient bij de rubriek tekening bestraft te worden.. Indien de flankbevedering compleet is en volledig uitgegroeid, zullen de stippen drie volkomen evenwijdige lijnen vormen, welke lopen vanaf de bovenkant van de flank tot ter hoogte van de aars. De stippen van de flanktekening dienen helder wit en zoveel mogelijk rond van vorm te zijn, dit op een intens zwarte flank. De vogels met de meest ronde tekening vorm hebben de voorkeur. Aan het begin van de flanken zijn de stippen wat kleiner. Een onregelmatige stipverdeling of missende stippen dient, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden bij de rubriek tekening. De borstband dient minimaal 12 mm. breed te zijn en de afscheiding van de borstband dient volledig strak te zijn en egaal intens zwart van kleur. Een rafelige of vlekkerige borstband is fout en dient, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden bij tekening. Jonge, nog niet volledig gekleurde vogels, herkent men aan de borst- en flankkleur deze is zwartgrijs. De stippen in de flanken doen streperig aan. Dergelijke vogels dienen in overeenstemming met de fout bestraft te worden. De intens rode kleur toont soms een minimale paarse gloed. Bij de mutanten is deze gloed dan minder prominent aanwezig. Tussen nek en mantel bevindt zich een strakke en contrastrijke kleurscheiding. De kleur van nek en mantel mag niet in elkaar overvloeien. De ring van washuid rond de ogen dient strak en ononderbroken te zijn.
----------------------------------	--

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: DIAMANTVINK: Man en Pop:

Roodsnavel bruin:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de bruine kleurslag gesteld worden, zijn in overeenstemming met de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen. Kleur: Het kleurbeeld van de bruine kleurslag dient, vol en intens te zijn van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke en vlekkerige kleur van mantel of rug- en vleugeldeks dient streng bestraft te worden. De duimveertjes hebben in het algemeen een iets lichter veerhart. Dit dient met enige soepelheid beoordeeld te worden. Hoewel de snavelkleur van de bruine kleurslag hetzelfde omschreven wordt dan bij de wildkleur, is de intens dieprode kleur vaak moeilijk te benaderen. Een intens dieprode kleur is dan ook gewenst, maar enige soepel beoordelen bij het keuren is op zijn plaats. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt eveneens verwezen naar de wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker en vooral egaal mogelijk zwartbruin te zijn. Veelvuldig komt een vlekkerige borstband voor. Dit dient, hoewel met enige soepelheid, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden bij de rubriek tekening. Hoewel de tekening van de pop vaak iets lichter van kleur kan zijn, dient ook hier de voorkeur naar de diepst gekleurde exemplaren uit te gaan.
Roodsnavel overgoten:	Algemeen: De reductie van het eumelanine bij de overgoten mutatie is wat variabel we streven naar een kleur reductie van 80% Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient er aandacht besteed te worden aan de fysieke eigenschappen , kleuregaliteit .en met name de vorm van de stippen in de flank. Bij de overgoten zijn de stippen vaak meer streepvormig, deze dienen ook bij de overgoten mutant ook zoveel mogelijk rond van vorm te zijn maar enig soepel beoordelen bij het keuren is op zijn plaats. Gesteld kan worden dat de hoogte van de meer ovale stippen niet meer dan de helft van de breedte mag zijn. Dit is inherent aan de mutatie waar er door de sterke reductie van de zwarte ondergrond er ruimte komt in de bevedering waardoor de stippen niet meer helemaal de vorm zoals bij de wildkleur zullen zijn. Maar de voorkeur blijft om te streven naar meer ronde vorm van de stippen en slechts bestraffen als er sprake is van streepjes zonder enige ronding van de tekening. Fysiek: Voor fysieke keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de wildkleur. Kleur: De kleurlegaliteit is van belang. Toch dient de overgoten kleurslag voorlopig met de nodige soepelheid te worden beoordeeld. Tekening: Voor keurtechnische aanwijzingen van de tekening wordt verwezen naar de wildkleur.

[Terug naar index](#)

HERKENNING OMSCHRIJVING: DIAMANTVINK: Man en Pop:

Kleurslag:	Roodsnavel pastel wildkleur	Roodsnavel bruinpastel	Roodsnavel bruin overgoten
Kleur:	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving	
Voorhoofd, achterkop en nek:	Licht blauwgrijs.	Beigebruin	Zeer licht beigebruin
Wangen:	Licht zilvergrijs, iets lichter dan de kop.	Licht beigebruin, iets lichter dan de kop	Zeer licht beigebruin, iets lichter dan de kop
Keel en kinstreek:	Wit.	Wit.	Wit.
Mantel, rug en vleugeldeken:	Licht grijs met een bruine waas	Bruin	Zeer licht beige
Vleugelpennen:	Licht grijs met een bruine waas	Bruin	Zeer licht beige
Flanken:	Donkergrijs.	Donkerbruin	Licht beigebruin
Buik, aars en onderstaartdekveren:	Wit.	Wit.	Wit.
Staart:	Donkergrijs.	Donkerbruin	Licht beigebruin
Poten:	Grijsbruin.	Grauwbruin.	Donker vleeskleurig
Nagels:	Grijsbruin.	Grauwbruin.	Grauwbruin.
Snavel:	Rood. zo donker mogelijk.	Rood. zo donker mogelijk	Rood. zo donker mogelijk
Ogen / pupil:	Donkerbruin.	Donkerbruin	Donkerbruin
Tekening:			
Teugel:	Grijs.	Donkerbruin	Licht beigebruin
Flanken stiptekening:	Wit.	Wit	Wit
Borstband:	Donkergrijs.	Donkerbruin	Licht beigebruin
Stuit en bovenstaartdekveren:	Intens helder rood.	Rood	Rood
Scheiding nek – mantel:	De kleurscheiding tussen nek en mantel is scherp en contrastrijk.	De kleurscheiding tussen nek en mantel is scherp en contrastrijk.	De kleurscheiding tussen nek en mantel is scherp en contrastrijk.
Oogring:	Rond het oog is een rozerode ring van washuid aanwezig.	Rond het oog is een rozerode ring van washuid aanwezig.	Rond het oog is een rozerode ring van washuid aanwezig.

Roodsnavel pastel wildkleur

Roodsnavel bruin overgoten

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: DIAMANTVINK: Man en Pop:

Roodsnavel pastel wildkleur: Herkenning omschrijving.	Algemeen: De reductie van het eumelanine bij de pastel mutatie is wat variabel we streven naar een kleur reductie van 50% Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient er aandacht besteed te worden aan de fysieke eigenschappen , kleuregaliteit .en met name de vorm van de stippen in de flank. Bij de pastel worden de stippen vaak meer streepvormig, deze dienen ook bij de pastel mutant rond van vorm te zijn. De diamantvink is een vogel die in werkhouding maar weinig flank toont. Pas in volledige rust zal de flank maximaal worden getoond. Tijdens de keuring dient men hier rekening mee te houden. Deze kleurslag is als herkenning omschrijving in de standaard opgenomen Hij kan ingeschreven worden bij <u>Diamantvink roodsnavel nieuwe erkende mutanten (in standaard)</u> volgens het vraagprogramma. Fysiek: Voor fysieke keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de wildkleur. Kleur: De kleurlegaliteit is van belang. Toch dient de pastel kleurslag voorlopig met de nodige clementie beoordeeld te worden. Tekening: Voor keurtechnische aanwijzingen van de tekening wordt verwezen naar de wildkleur.
Roodsnavel bruinpastel: Herkenning omschrijving.	Algemeen: Deze kleurslag is als herkenning omschrijving in de standaard opgenomen Hij kan ingeschreven worden bij <u>Diamantvink roodsnavel nieuwe erkende mutanten (in standaard)</u> volgens het vraagprogramma. Fysiek: Voor fysieke keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de wildkleur. Kleur: De kleurlegaliteit is van belang. Toch dient de pastel kleurslag voorlopig met de nodige clementie beoordeeld te worden. Tekening: Voor keurtechnische aanwijzingen van de tekening wordt verwezen naar de wildkleur.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: DIAMANTVINK: Man en Pop:

Roodsnavel bruin overgoten:	Algemeen: De reductie van het eumelanine bij de bruin overgoten mutatie is wat variabel we streven naar een kleur reductie van 80% Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient er aandacht besteed te worden aan de fysieke eigenschappen , kleuregaliteit .en met name de vorm van de ronde stippen in de flank. Gelet dient er op worden dat er geen grijze waas aanwezig is. Bij de roodsnavel overgoten zijn de stippen vaak meer streepvormig, deze dienen ook bij de overgoten mutant ook zoveel mogelijk rond van vorm te zijn maar enig soepel beoordelen bij het keuren is op zijn plaats. Gesteld kan worden dat de hoogte van de meer ovale stippen niet meer dan de helft van de breedte mag zijn. Dit is inherent aan de mutatie waar er door de sterke reductie van de zwarte ondergrond er ruimte komt in de bevedering waardoor de stippen niet meer helemaal de vorm zoals bij de wildkleur zullen zijn. Maar de voorkeur blijft om te streven naar meer ronde vorm van de stippen en slechts bestraffen als er sprake is van streepjes zonder enige ronding van de tekening. Fysiek: Voor fysieke keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de wildkleur. Kleur: De kleurlegaliteit is van belang. Toch dient de pastel kleurslag voorlopig met de nodige clementie beoordeeld te worden. Tekening: Voor keurtechnische aanwijzingen van de tekening wordt verwezen naar de wildkleur
---	--

[Terug naar index](#)

KLEURSTANDAARD: DIAMANTVINK: Man en Pop:

Kleurslag:	Oranjesnavel wildkleur:	Oranjesnavel bruin:	Oranjesnavel overgoten:
Kleur:			
Voorhoofd, achterkop en nek:	Blauwgrijs	Lichtbruin.	Licht zilvergrijs.
Wangen:	Blauwgrijs, iets lichter dan de kop.	Lichtbruin, iets lichter dan de kop.	Licht zilvergrijs, iets lichter dan de kop.
Keel en kinstreek:	Wit.	Wit.	Wit.
Mantel, rug en vleugeldeken:	Koud grijsachtig bruin..	Bruin.	Licht zilvergrijs
Vleugelpennen:	Koud grijsachtig bruin.	Bruin.	Licht zilvergrijs, met een crème waas.
Flanken:	Zwart.	Donkerbruin.	Lichtgrijs.
Buik, aars en onderstaartdekveren:	Wit.	Wit.	Wit.
Staart:	Zwart.	Donkerbruin.	Lichtgrijs.
Poten:	Grijsbruin.	Grauwbruin.	Grijsbruin.
Nagels:	Grijsbruin.	Grauwbruin.	Grijsbruin.
Snavel:	Oranje	Oranje	Oranje
Ogen / pupil:	Donkerbruin/zwart.	Donkerbruin / zwart	Donkerbruin / zwart
Tekening:			
Teugel:	Zwart.	Donkerbruin.	Lichtgrijs.
Flanken stiptekening:	Wit.	Wit.	Wit.
Borstband:	Zwart.	Donkerbruin.	Lichtgrijs.
Stuit en bovenstaartdekveren:	Oranje	Oranje	Oranje
Scheiding nek – mantel:	De kleurscheiding tussen nek en mantel is scherp en contrastrijk.	De kleurscheiding tussen nek en mantel is scherp en contrastrijk.	De kleurscheiding tussen nek en mantel is nauwelijks aanwezig.
Oogring:	Rond het oog is een lichtgele ring van washuid aanwezig.	Rond het oog is een lichtgele ring van washuid aanwezig.	Rond het oog is een lichtgele ring van washuid aanwezig.

[Terug naar index](#)

Oranjesnavel overgoten

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN ORANJESNAVEL SERIE:

Oranjesnavel wildkleur:	Fysiek: De fysieke eigenschappen zijn in overeenstemming met de wildkleur en aldus wordt verwezen naar de keurtechnische aanwijzingen voor de wildkleur, De diamantvink is een vogel die in werkhouding maar weinig flank toont. Pas in volledige rust zal de flank maximaal worden getoond, tijdens de keuring dient men hier rekening mee te houden. Kleur: Het kleurbeeld van de oranjesnavel wildkleur komt overeen met de wildkleur kleurslag, maar is door de werking van de oranjesnavel mutatie wat kouder van kleur. Deze koudere kleur is het logische gevolg hiervan en mag dan ook niet bestraft worden. Het tonen van een oranjegele kleur onder de borstband, in het kleurveld dat door de buik gevormd wordt, moet als fout aangemerkt worden. Deze fout wordt dan ook, al naar gelang de ernst hiervan, bestraft bij kleur. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing betreffende de tekening, wordt verwezen naar de wildkleur. De kleur van de stuit en bovenstaartdekveren dient diep en eenkleurig te zijn. Een vlekkerige of tweekleurige stuitkleur dient al naar gelang de ernst van de fout bestraft te worden bij tekening.
Oranjesnavel bruin:	Algemeen: Gezien de beperkte kweek van deze mutatiecombinatie, dient de keuring met enige soepelheid te gebeuren, waarbij het ideaal van de standaard echter niet uit het oog verloren mag worden. Fysiek: De fysieke eigenschappen zijn in overeenstemming met de wildkleur en aldus wordt verwezen naar de keurtechnische aanwijzingen voor de wildkleur. Kleur: Het kleurbeeld van de oranjesnavel bruin komt overeen met de kleurslag bruin, maar is door de werking van de oranjesnavelmутatie wat kouder van kleur. Deze koudere kleur is het logische gevolg hiervan en mag dan ook niet bestraft worden. Het tonen van een oranjegele kleur onder de borstband, in het kleurveld dat door de buik gevormd wordt, moet als fout aangemerkt worden. Deze fout wordt dan ook, al naar gelang de ernst hiervan, bestraft bij kleur. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing betreffende de tekening, wordt verwezen naar de wildkleur. De kleur van de stuit en bovenstaartdekveren dient diep en eenkleurig te zijn. Een vlekkerige of tweekleurige stuitkleur dient al naar gelang de ernst van de fout bestraft te worden bij tekening.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN ORANJESNAVEL SERIE:

Oranjesnavel overgoten:	Algemeen: Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan het zuiver gekleurd zijn van de veervelden en de kleuregaliteit. De diamantvink is een vogel die in werkhouding maar weinig flank toont, pas in volledige rust zal de flank maximaal worden getoond. Tijdens de keuring dient men hier rekening mee te houden. De reductie van het eumelanine bij de oranjesnavel overgoten mutatie is wat variabel we streven naar een kleur reductie van 80% Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient er aandacht besteed te worden aan de fysieke eigenschappen , kleuregaliteit en met name de vorm van de stippen in de flank. Bij de oranjesnavel overgoten zijn de stippen vaak meer streepvormig deze dienen ook bij de overgoten mutant ook zoveel mogelijk rond van vorm te zijn maar enig soepel beoordelen bij het keuren is op zijn plaats. Gesteld kan worden dat de hoogte van de meer ovale stippen niet meer dan de helft van de breedte mag zijn. Dit is inherent aan de mutatie waar er door de sterke reductie van de zwarte ondergrond er ruimte komt in de bevedering waardoor de stippen niet meer helemaal de vorm zoals bij de wildkleur zullen zijn. Maar de voorkeur blijft om te streven naar meer ronde vorm van de stippen en slechts bestraffen als er sprake is van streepjes zonder enige ronding van de tekening . Fysiek: Voor fysieke keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de wildkleur. Kleur: Ook is de kleuregaliteit van belang. Toch dient de overgoten kleurslag voorlopig met enige soepelheid beoordeeld te worden. Tekening: Voor keurtechnische aanwijzingen van de tekening wordt verwezen naar de wildkleur. Zie verder keurtechnische aanwijzingen Pastel wildkleur.(roodsnavel)
--------------------------------	--

[Terug naar index](#)

HERKENNING OMSCHRIJVING: DIAMANTVINK: Man en Pop:

Kleurslag:	Oranjesnavel pastel:	Oranjesnavel bruinpastel:	Oranjesnavel bruin overgoten
Kleur:	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving	
Voorhoofd, achterkop en nek:	Licht blauwgrijs	Beigebruin	Zeer licht beigebruin
Wangen:	Lichtgrijs, iets lichter dan de kop.	Licht beigebruin, iets lichter dan de kop	Zeer licht beigebruin, iets lichter dan de kop
Keel en kinstreek:	Wit.	Wit.	Wit.
Mantel, rug en vleugeldeken:	Licht grijs met een bruine waas	Bruin	Zeer licht beige
Vleugelpennen:	Licht grijs met een bruine waas	Bruin	Zeer licht beige
Flanken:	Donkergrijs	Donkerbruin	Licht beigebruin
Buik, aars en onderstaartdekveren:	Wit.	Wit.	Wit.
Staart:	Donkergrijs	Donkerbruin	Licht beigebruin
Poten:	Grijsbruin.	Grauwbruin.	Donker vleeskleurig
Nagels:	Grijsbruin.	Grauwbruin.	Grauwbruin.
Snavel:	Oranje	Oranje	Oranje
Ogen / pupil:	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Tekening:			
Teugel:	Donkergrijs	Donkerbruin	Licht beigebruin
Flanken stiptekening:	Wit.	Wit.	Wit
Borstband:	Donkergrijs	Donkerbruin	Licht beigebruin
Stuit en bovenstaartdekveren:	Oranje	Oranje	Oranje
Scheiding nek – mantel:	De kleurscheiding tussen nek en mantel is scherp en contrastrijk.	De kleurscheiding tussen nek en mantel is scherp en contrastrijk.	De kleurscheiding tussen nek en mantel is scherp en contrastrijk.
Oogring:	Rond het oog is een lichtgele ring van washuid aanwezig.	Rond het oog is een lichtgele ring van washuid aanwezig.	Rond het oog is een rozerode ring van washuid aanwezig.

Oranjesnavel bruin overgoten

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN ORANJESNAVEL SERIE:

Oranjesnavel pastel: Herkenning omschrijving.	Algemeen: Gezien de beperkte kweek van deze mutatiecombinatie, dient de keuring met enige soepelheid te gebeuren, waarbij het ideaal van de standaard echter niet uit het oog verloren mag worden. De diamantvink is een vogel die in werkhouding maar weinig flank toont, pas in volledige rust zal de flank maximaal worden getoond. Tijdens de keuring dient men hier rekening mee te houden. Deze kleurslag is als herkenning omschrijving in de standaard opgenomen Hij kan ingeschreven worden bij <u>Diamantvink oranjesnavel nieuwe erkende mutanten (in standaard)</u> volgens het vraagprogramma. Fysiek: De fysieke eigenschappen zijn in overeenstemming met de wildkleur en aldus wordt verwezen naar de keurtechnische aanwijzingen voor de wildkleur. Zie verder keurtechnische aanwijzingen Pastel wildkleur. (roodsnavel)
Oranjesnavel bruinpastel: Herkenning omschrijving.	Algemeen: Gezien de beperkte kweek van deze mutatiecombinatie, dient de keuring met enige soepelheid te gebeuren, waarbij het ideaal van de standaard echter niet uit het oog verloren mag worden. De diamantvink is een vogel die in werkhouding maar weinig flank toont, pas in volledige rust zal de flank maximaal worden getoond. Tijdens de keuring dient men hier rekening mee te houden. Deze kleurslag is als herkenning omschrijving in de standaard opgenomen Hij kan ingeschreven worden bij <u>Diamantvink oranjesnavel nieuwe erkende mutanten (in standaard)</u> volgens het vraagprogramma. Fysiek: De fysieke eigenschappen zijn in overeenstemming met de wildkleur en aldus wordt verwezen naar de keurtechnische aanwijzingen voor de wildkleur. Zie verder keurtechnische aanwijzingen bij de Bruinpastel. (roodsnavel)
Roodsnavel bruin overgoten:	Algemeen: De reductie van het eumelanine bij de overgoten mutatie is wat variabel we streven naar een kleur reductie van 80% . Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient er aandacht besteed te worden aan de fysieke eigenschappen , kleuregaliteit .en met name de vorm van de stippen in de flank. Bij de oranjesnavel bruin overgoten zijn de stippen vaak meer streepvormig, deze dienen ook bij de overgoten mutant ook zoveel mogelijk rond van vorm te zijn maar enig soepel beoordelen bij het keuren is op zijn plaats. Gesteld kan worden dat de hoogte van de iets meer ovale stippen niet meer dan de helft van de breedte mag zijn. Dit is inherent aan de mutatie waar er door de sterke reductie van de zwarte ondergrond er ruimte komt in de bevedering waardoor de stippen niet meer helemaal de vorm zoals bij de wildkleur zullen zijn. Maar de voorkeur blijft om te streven naar meer ronde vorm van de stippen en slechts bestraffen als er sprake is van streepjes zonder enige ronding van de tekening. Voor fysieke keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de wildkleur. Kleur: De kleurlegaliteit is van belang. Toch dient de overgoten bruine kleurslag voorlopig met de nodige clementie beoordeeld te worden. Tekening: Voor keurtechnische aanwijzingen van de tekening wordt eveneens verwezen naar de wildkleur.

[Terug naar index](#)

EMBLEMA PICTA (Geschildeerde Astrilde)

Algemeen:

Nederlands:	<i>Emblema picta</i> .
Duits:	Gemalter astrild.
Engels:	Painted Firetail.
Frans:	Embleme peint.

De *Emblema picta* komt voornamelijk voor op de met spinifex gras begroeide heuvels en bergketens van de steppen in midden Australië. In deze gebieden komt voldoende water voor. De geschilderde astrilde leeft nagenoeg volledig op de grond en eet de zaden van de spinifex grassen. Door het gehele jaar heen gaat de geschilderde astrilde, zodra er regen valt, over tot broeden. De nesten worden in het spinifex gras op de grond gebouwd. De nesten worden gebouwd van grashalmen. Het legsel bestaat doorgaans uit 4 eieren. De jonge worden grootgebracht met halfrijpe zaden en insecten.

Erfelijkheid en veerstructuur:

De *Emblema picta* is nog niet verregaand gedomesticeerd, een uitgebreide beschrijving van de veerstructuur is dan ook nog niet van toepassing. Voor de werking en de vererving van de Oranjesnavelmutatie wordt tevens verwezen naar de "Mutatiestandaard Australische Prachtvinken".

Fysieke standaard van de EMBLEMA PICTA (geschilderde astrilde.)

Formaat:

De *Emblema picta* moet een forse indruk geven en minimaal 11 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model.

Model:

De *Emblema picta* heeft een enigszins plomp, gedrongen model met een relatief kleine kop en korte staart. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de anaalstreek, regelmatig gebogen zijn. De kop - neklijn is een enigszins hol gebogen lijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De in verhouding korte staart is afgeplat. De borst is tamelijk zwaar en van voren gezien goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte hebben.

Staart:

De staart heeft een minimale V-vorm.

Houding:

De *Emblema picta* is een vrij onrustige vogel, welke wel relatief rustig op stok kan zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en moet hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit. De staartpennen worden enigszins naar buiten gedragen, waardoor min of meer een V-vorm ontstaat.

Conditie:

Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie vogelindex website NBvV

Snavel:

De snavel heeft een spits model, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering:

De bevedering van de *Emblema picta* dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een *Emblema picta* met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

Tekeningpatroon van de Emblema picta

- **Maskertekening:** De maskertekening loopt als een brede band over het voorhoofd, welke weg buigt boven langs het oog. Aan de achterzijde van het oog vormt de maskertekening een punt. Aan de onderzijde loopt het masker uit in de keel. De afscheiding van het masker is regelmatig. Aan de onderzijde vloeit het masker over in de keel. Het masker dient egaal gekleurd te zijn. Bij de pop is dit masker minimaal en beperkt zich tot enkele rode veertjes rond de oogteugel.
- **Flank- en borsttekening:** Op de borst en brede flanken is een regelmatige stiptekening aanwezig. Aan de bovenzijde van de flank zijn de stippen rond. Richting onderkant van de flank worden deze stippen groter en meer ovaal, doordat het hier de top van de veren betreft. Bij de mannen is deze stiptekening, ten opzichte van de poppen, minder prominent. Bij de pop loopt de stiptekening aan de bovenzijde van de flank tot de keel.
- **Buiktekening:** Op het midden van de buik is een onregelmatige lengtestreep aanwezig. De voorkeur gaat uit naar de meest uitgebreide buiktekening. Voorwaarde is wel, dat deze tekening symmetrisch is en egaal gekleurd. Bij de pop is deze tekening veel minder uitgebreid en beperkt zich soms tot een enkel veertje.
- **Oogring:** Rond het oog is een lichte oogring van washuid aanwezig.

• [Terug naar index](#)

EMBLEMA PICTA: man en pop

Kleurslag:	Wildkleur:	Oranjesnavel wildkleur:
Kleur:		
Voorhoofd, teugel, oorstreek, kin en keel:	Diep scharlakenrood, bij de pop bruin.	Diep oranje, bij de pop bruin.
Boven- en achterkop, nek en wangen:	Egaal bruin.	Egaal bruin.
Borst en flanken:	Intens zwart, met stiptekening. Flanken pop zwartbruin.	Intens zwart, met stiptekening. Flanken pop zwartbruin.
Buik, aars en onderstaartdekveren:	Zwart, bij de pop zwartbruin.	Zwart, bij de pop zwartbruin.
Mantel, rug en vleugeldeken:	Egaal bruin.	Egaal bruin.
Vleugelpennen:	Egaal bruin, iets donkerder dan de rug.	Egaal bruin, iets donkerder dan de rug.
Stuit en bovenstaartdekveren:	Helder scharlakenrood.	Helder oranje.
Staart:	Zwartbruin, met rode buitenvlag.	Zwartbruin, met oranje buitenvlag.
Onderstaartdekveren:	Zwart, bij de pop zwartbruin.	Zwart, bij de pop zwartbruin.
Poten:	Hoornkleurig, met oranje waas.	Hoornkleurig, met oranje waas.
Nagels:	Hoornkleurig, met oranje waas.	Hoornkleurig, met oranje waas.
Snavel:	Zwart, met in het midden een rode streep, die uitloopt in de rode snavelpunt. Ondersnavel rood, aan de basis kleurloos.	Zwart, met in het midden een oranje streep, die uitloopt in de oranje snavelpunt. Ondersnavel oranje, aan de basis kleurloos.
Ogen / Pupil:	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.
Tekeningkleur:		
Maskertekening:	Diep scharlakenrood, bij de pop afwezig.	Oranje, bij de pop afwezig.
Flank en borst tekening:	Witte stiptekening.	Witte stiptekening.
Buiktekening:	Scharlakenrood, bij de pop minder uitgebreid.	Oranje, bij de pop minder uitgebreid.
Oogring:	Rond het oog een lichte ring van washuid.	Rond het oog een lichte ring van washuid.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: *EMBLEMA PICTA*: man en pop

Wildkleur:	Fysiek: Hoewel de <i>Emblema picta</i> een enigszins plomp en gedrongen model heeft, wekt hij de indruk, als hij in beweging is, een relatief slanke vogel te zijn, welke in het algemeen vrij onrustig is en zich graag op de grond ophoudt. Het is wel van belang, dat hierdoor de vogel niet iel overkomt en zonder meer ook op stok komt. Door deze beweeglijkheid komen regelmatig veerbeschadigingen voor. Dit is ongewenst en dient, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden in de rubriek bevedering. De vrij spitse, 10 a 12 mm lange snavel is soorteigen en mag niet vergeleken worden met de andere Emblema soorten. De staart wordt enigszins open gedragen, waardoor een minimale V-vorm ontstaat. Een gespleten staart is echter fout en dient, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden. Kleur: Omdat de <i>Emblema picta</i> gekeurd wordt als conditievogel heeft de helderste en meest regelmatig gekleurde vogel de voorkeur. De kleur van de poten kent enige variatiebreedte. Soms komt in de poten een zwarte kleur voor, dit is minder gewenst, echter niet fout. Tekening: De soort kent een zeer ruime variatiebreedte, waar het de rode tekening velden betreft. Het streven is zo uitgebreid mogelijke rode veervelden in de buik. Deze tekening dient zoveel mogelijk regelmaat en symmetrie te tonen. De tekening die op de flank aanwezig is dient over de borst heen door te lopen, bij het ontbreken daarvan dit bestraffen bij tekening. Het masker dient een aaneengesloten veerveld te zijn. Een vlekkerige masker- of buiktekening dient (hoewel met enige soepelheid), bestraft te worden. Poppen met rood bij het oog, hebben de voorkeur. De poppen met het uitgebreidste rode masker gaan voor. Het masker dient egaal gekleurd te zijn. De masker- en buiktekening mogen niet in elkaar door- cq overlopen en dienen duidelijk met elkaar onderbroken te zijn. Mannen waarbij de stiptekening op de borst zo helder wit van kleur zijn en zo uitgebreid mogelijk is hebben de voorkeur.
Oranjesnavel:	Fysiek: Voor de fysieke keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de wildkleur. De oranjesnavel mutatie is niet van invloed op het formaat en/of type van de vogel. Hier dient dan ook streng op toegezien te worden. Kleine- of smalle vogels worden in de rubriek formaat en/of model, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft. Kleur: Voor de keurtechnische aanwijzingen van de kleur wordt verwezen naar de wildkleur. Tekening: De kleur van het masker van de man en de buikstreep van de man en pop moet eenkleurig en egaal zijn. Is dit niet het geval dan dient dit, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden in de rubriek tekening. De masker- en buiktekening mogen niet in elkaar door- , c.q. overlopen en dienen duidelijk met elkaar onderbroken te zijn.

[Terug naar index](#)

ROODOORAMADINE, *Emblema oculata*.

Algemeen:

Nederlands:	Roodooramadine.
Duits:	Rotohramadine.
Engels:	Red-eared firetail.
Frans:	Astrild a oreillens rouges.

De roodooramadine komt op dit moment zover wij weten niet in Europa voor. De beschrijving in deze standaard dient dan ook gezien te worden als een herkenningsbeschrijving. Treft u de roodooramadine aan dan verzoekt de Keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten haar daarvan op de hoogte te brengen

Erfelijkheid en veerstructuur:

De roodooramadine is ook in Australië nog niet verregaand gedomesticeerd. Een uitgebreide beschrijving van de veerstructuur is dan ook nog niet van toepassing.

Fysieke beschrijving van de Roodooramadine:

Formaat:

De Roodooramadine moet een forse indruk geven en minimaal 12 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model.

Model:

De Roodooramadine is een forse, geblokte vogel, met een enigszins gedrongen model. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de anaalstreek regelmatig gebogen zijn. De kop - neklijn, is een hol gebogen lijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De in verhouding korte staart is afgeplat. De borst is tamelijk zwaar en van voren gezien goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte hebben.

Staart:

De staart is kort en afgeplat.

Houding:

De roodooramadine moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 45° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie vogelindex website NBvV Bij een volwassen vogel moet de gebruikte ringdiameter dusdanig zijn, dat de gesloten pootring nooit van de poot afgehaald kan worden, zonder dat deze beschadigd wordt.

Snavel: De snavel is kegelvormig en naar verhouding vrij kort, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering:

De bevedering van de Roodooramadine dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Roodooramadine met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

Tekeningpatroon van de Roodooramadine:

- **Oogteugel:** De oogteugel loopt van zijkant van de snavel tot aan het oog en is minimaal breder dan het oog. De oogteugel sluit zich achter het oog. De oogteugel loopt aan de basis van de bovensnavel uit langs de snavel.
- **Oorvlek:** De oorvlek is een kleine druppelvormige vlek, welke juist achter en onder het oog begint en met de ronde kant van de druppelvorm van het oog is afgekeerd.
- **Buik- en flanktekening:** Op de flanken en buik is een stiptekening aanwezig, in overeenstemming met de Diamantvink. Het verschil met de Diamantvink is, dat de stiptekening niet beperkt blijft tot de flanken, maar op de totale buik en onderstaartdekveren herkenbaar is. De stippen in de aarsbevedering en onderstaartdekveren zijn aanmerkelijk minder scherp van vorm en intenser van kleur dan op de buik.
- **Golftekening:** Op de kop, borst, mantel, rug- en vleugeldek, vleugel- en staartpennen is op elke veer een fijne golftekening zichtbaar. Op de kop en borst is deze golftekening fijner dan op de rest van de bevedering.
- **Stuit en bovenstaartdekveren:** Dit veerveld toont in rust de kenmerkende kleur. De bovenstaartdekveren lopen in een punt uit op de staart.
- **Oogring:** Rond het oog is een oogring van washuid aanwezig.
-

[Terug naar index](#)

OMSCHRIJVING: ROODOORAMADINE: man en pop.

Kleurslag:	Wildkleur:
Kleur:	Herkenning omschrijving:
Bovenkop:	Olijfbroin, met daarop de golftekening.
Kin en keel:	Licht olijfbroin, met daarop de golftekening.
Mantel, rug- en vleugeldeken:	Olijfbroin, met daarop de golftekening.
Vleugelpennen:	Olijfbroin, iets donkerder dan de rug. Met daarop de golftekening.
Borst:	Licht olijfbroin, wat lichter van kleur dan de rug, met daarop de golftekening. De afscheiding met de buik wordt gevormd door een regelmatig gebogen, scherp afgetekende lijn, welke loopt van vleugelbocht naar vleugelbocht.
Anaalstreek en onderstaartdekken:	Grijsachtig, met vuilwitte stiptekening.
Staartpennen:	Bruin, met daarop de golftekening.
Ogen:	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Snavel:	Rood.
Poten:	Hoornkleurig.
Nagels:	Hoornkleurig.
Tekening:	
Oogteugel:	Zwart.
Oorvlek:	Vuurrood, bij de pop iets minder intens van kleur.
Buik en flank:	Zwart, met witte stiptekening.
Golftekening:	Zwartbruin.
Stuit en bovenstaartdekken:	Vuurrood.
Oogring:	Rondom de ogen is een grijsblauwe ring van washuid aanwezig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Roodoramadine:	Voor zover bekend, is de Roodoramadine niet in Europa aanwezig. De beschrijving is opgesteld aan de hand van diverse wetenschappelijke beschrijvingen. Er is dan ook geen sprake van een standaardomschrijving, maar van een herkenningsbeschrijving. Indien een Roodoramadine ter keuring wordt aangeboden dient deze voornamelijk op lichaam- en bevederingconditie beoordeeld te worden, evenals op kleuregaliteit en symmetrie van de tekening en is melding aan de Keurmeestervereniging Tropische vogels en Parkieten gewenst. Het geslachtverschil tussen man en pop is zeer beperkt. Het duidelijkst komt dit geslachtsverschil tot uiting in de oorvlek, welke bij de pop minder intens van kleur is dan bij de man. Daarnaast is in het algemeen de pop wat minder intens gekleurd dan man. Jonge vogels, welke nog niet volledig op kleur zijn, zijn te herkennen aan een minder diep gekleurde snavel, het missen van de zwarte oogteugel en de zwarte buik en flanken met de witte stiptekening.
-----------------------	---

[Terug naar index](#)

VUURSTAARTAMADINE, *Emblema bella*.

Algemeen:

Nederlands:	Vuurstaartamadine.
Duits:	Feuerschwanz amadine.
Engels:	Beautiful firetail.
Frans:	Diamant a queue de feu.

De Vuurstaartamadine komt op dit moment zover wij weten niet in Europa voor. De beschrijving in deze standaard dient dan ook gezien te worden als een herkenningsbeschrijving. Treft u de Vuurstaartamadine aan dan verzoekt de Keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten haar daarvan op de hoogte te brengen

Erfelijkheid en veerstructuur:

De Vuurstaartamadine is ook in Australië nog niet verregaand gedomesticeerd. Een uitgebreide beschrijving van de veerstructuur is dan ook nog niet van toepassing.

Fysieke beschrijving van de vuurstaartamadine:

Formaat:

De Vuurstaartamadine moet een forse indruk geven en minimaal 12 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model.

Model:

De Vuurstaartamadine is een forse, geblokte vogel, met een enigszins gedrongen model. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de anaalstreek regelmatig gebogen zijn. De kop - neklijn is een enigszins hol gebogen lijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De in verhouding korte staart is afgeplat. De borst is tamelijk zwaar en van voren gezien goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte hebben.

Staart:

De staart is kort en afgeplat.

Houding:

De Vuurstaartamadine moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 45° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie [vogelindex website NBvV](#). Bij een volwassen vogel moet de gebruikte ringdiameter dusdanig zijn, dat de gesloten pootring nooit van de poot afgehaald kan worden zonder dat deze ~~te~~ beschadigd wordt.

Snavel:

De snavel is kegelvormig en naar verhouding vrij kort, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering:

De bevedering van de Vuurstaartamadine dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Vuurstaartamadine met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

Tekeningpatroon van de vuurstaartamadine:

- **Oogteugel en voorhoofdsband:** De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en is minimaal breder dan het oog. De oogteugel sluit zich achter het oog. De oogteugel loopt aan de basis van de bovensnavel uit, langs de snavel, wat breder dan bij de roodooramadine, waardoor een voorhoofdsband ontstaat.
- **Golftekening:** Op de kop, borst, buik, mantel, rug- en vleugeldekk, vleugel- en staartpenen is op elke veer een fijne golftekening zichtbaar. Op de kop en borst is deze golftekening fijner dan op de rest van de bevedering.
- **Stuit en bovenstaartdekveren:** Dit veerveld toont in rust de kenmerkende kleur. De bovenstaartdekveren lopen in een punt uit op de staart.
- **Oogring:** Rond het oog is een oogring van washuid aanwezig.

[Terug naar index](#)

HERKENNING OMSCHRIJVING: VUURSTAARTAMADINE: man en pop.

Kleurslag:	Wildkleur:
Kleur:	Herkenning omschrijving:
Bovenkop:	Olijfbruin, met daarop de golftekening.
Teugel en voorhoofdband:	Zwart.
Oorstreek:	Licht olijfbruin, bij de man iets minder uitgebreid dan bij de pop.
Kin en keel:	Licht grijsachtig olijfbruin, met daarop de golftekening.
Mantel, rug en vleugeldekveren:	Licht olijfbruin, met daarop de golftekening.
Vleugelpennen:	Olijfbruin, iets donkerder dan de rug, met daarop de golftekening.
Borst, buik en flanken:	Licht grijsachtig olijfbruin.
Anaalstreek en onderstaartdekveren:	Zwart, de pop mist de zwarte kleur van de aarsbevedering en toont hier de kleur en tekening van de buik
Staartpennen	Bruin, met daarop de golftekening. Aan het uiteinde zijn de staartpennen zwart en missen de golftekening.
Ogen:	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Snavel:	Rood.
Poten:	Hoornkleurig.
Nagels:	Hoornkleurig.
Tekening:	
Oogteugel en voorhoofdsband	Zwart.
Golftekening	Zwartbruin.
Stuit en bovenstaartdekveren	Vuurrood.
Oogring:	Rondom de ogen is een lichtblauwe ring van washuid aanwezig.

Vuurstaartamadine:	Voor zover bekend, is de Vuurstaartamadine niet in Europa aanwezig. De beschrijving is opgesteld aan de hand van diverse wetenschappelijke beschrijvingen. Er is dan ook geen sprake van een standaardomschrijving, maar van een herkenningsbeschrijving. Indien een Vuurstaartamadine ter keuring wordt aangeboden dient deze voornamelijk op lichaam- en bevederingconditie beoordeeld te worden, evenals op kleuregaliteit en symmetrie van de tekening en is melding aan de Keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten gewenst. Jonge vogels, welke nog niet volledig op kleur zijn, zijn te herkennen aan een minder diep gekleurde snavel, het missen van de zwarte aarsbevedering en onderstaartdekveren.
---------------------------	---

[Terug naar index](#)

BIJ HET HOOFDSTUK STIZOPTERA.

Het genus *Stizoptera* beslaat één soort, met een ondersoort, welke hun thuis hebben in Noord- en Oost Australië.

Bichenowastrilde, *Stizoptera b. bichenovii*.

Zwartstuit bichenowastrilde, *Stizoptera b. annulosa*.

Door verschillende ornithologen wordt de bichenowastrilde geplaatst binnen het genus *Poephila*, waarbij men wijst naar het overeenkomstige gedrag van de soorten. Wij hechten er echter waarde aan de bichenowastrilde in deze standaard onder te brengen binnen het aparte genus *Stizoptera*.

De nominaatvorm, *Stizoptera b. bichenovii*, is in Nederland bekend als de bichenow astrilde en heeft in onze kweekkooien een behoorlijke mate van domesticatie ondergaan. Er is een mutatie opgetreden, de bruinmutatie.

De ondersoort, *Stizoptera b. annulosa*, is in Nederland bekend als de zwartstuit bichenow astrilde en is in onze kweekkooien ~~zeer~~ zeldzaam. Soms wordt voor de zwartstuit bichenow astrilde de naam ringelastrilde gebruikt. Om verwarring met de Duitse naamgeving te voorkomen, prefereren wij de naam zwartstuit bichenow astrilde. De kleur- en tekeningsbeschrijving dient dan ook gezien te worden als een herkenningsbeschrijving, welke het mogelijk maakt de zwartstuit bichenow astrilde te herkennen en de soms voorkomende hybride met de nominaatvorm te onderscheiden. Hybriden komen ook voor in Australië, in de gebieden, waar de nominaatvorm en ondersoort samen optrekken.

BICHENOW ASTRILDE, *Stizoptera b. bichenovii*

ZWARTSTUIT BICHENOW ASTRILDE, *Stizoptera b. annulosa*

Algemeen:

Nederlands:	Bichenow astrilde.
Duits:	Ringelastrild.
Engels:	Double barred finch, Bicheno finch, Owl finch.
Frans:	Diamant de bichenow.

Nederlands :	Zwartstuit bicheno wstrilde
Duits:	Schwarzburzel Ringelastrild.
Engels:	Black rumped Owl finch.
Frans:	Diamant de bichenow.

De verspreiding en leefomgeving zijn de savannen, weide- en akkerlanden in het noorden van Australië, waar de zwartstuit bichenowastrilde voorkomt en het oosten en het midden van Australië, waar de bichenow astrilde voorkomt. De bichenow astrilde komt voor tot in de drukbevolkte gebieden, zoals tuinen en parken. De bichenow astrildes verblijven veel op de grond en in de lage begroeiing, waar ze handig in klimmen en klauteren. De bichenow astrildes leven het gehele jaar door in groepen. In droge perioden vormen ze grote zwermen op zoek naar water. De nesten worden gebouwd op 1,5 tot 3 meter hoogte, in struiken of boompjes. Het nest wordt in een gevorkte tak gebouwd. Het legsel bestaat uit 4 a 5 eieren en als er jongen zijn worden deze ook met insecten gevoerd.

Erfelijkheid en veerstructuur

De beschrijving van de veerstructuur is slechts een veronderstelling en is niet door onderzoek onderbouwd. Wanneer er meerdere mutaties optreden, is het mogelijk, aan de hand van deze eerste indicatie, een beter begrip betreffende deze mutaties te ontwikkelen. De veerstructuur van de bichenow astrilde is te verdelen in een vijftal veergroepen. In deze veergroepen is het pigmentbezit als volgt vastgelegd.

- **Kop:** De bevedering bevat phaeomelanine en een zeer beperkte hoeveelheid eumelanine.
- **Masker-, borst-, stuitband, staart en onderstaartdekveren:** De bevedering bevat veel eumelanine en waarschijnlijk een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.
- **Borst, buik en flanken:** De bevedering van de borst bevat een beperkte hoeveelheid eumelanine, de buik en flanken vertonen phaeomelanine bezit in een zeer beperkte mate.
- **Rug- en vleugeldek:** De bevedering bevat phaeomelanine in een hogere concentratie dan de kop en een beperkte hoeveelheid eumelanine, welke in de vleugelpennen wat groter is en toeneemt in de grote vleugelpennen. Op de nek en mantel is een fijne golftekening van eumelanine en in de vleugelpennen een witte vleugeltekening zichtbaar.
- **Stuit en bovenstaartdekveren:** De bevedering van de stuit en het bovenstaartdek is wit of zwart.

Naast het bezit van pigment in de bevedering, bezit de bichenow astrilde eumelanine in de hoornedelen.

Bij de bichenowastrilde kent men de volgende mutaties:

Bruin:

Rond 2005 is, na Australië, ook in Europa de bruine bichenow astrilde op de vogelshows verschenen. De kleur varieert van wat grauwgrijs bewaasde exemplaren tot wat lichtere zachtbruine exemplaren, met een donkerbruine tekening en donkere vrij koude exemplaren, met een zwartbruine tekening. Voor de toekomstige standaard is het goed uit te gaan van de gevolgen van de bruinmutatie. Dit wil zeggen, dat vogels met een ruime mate aan eumelanine door de bruinmutatie, een bruine uitstraling hebben. Hoewel de hoeveelheid bruin phaeomelanine, die aanwezig is in de bichenow astrilde, minder lijkt dan bij de bruine zebrevink, heeft het de voorkeur dit phaeomelanine ook ruim in de vogels aanwezig te willen zien. Dit wil zeggen dat vogels met de donkerste tekening en warmste kleur, die niet vlekkelig is, de voorkeur genieten.

Voor de werking en de vererving van de bruinmutatie wordt verwezen naar de mutatie standaard Australische Prachtvinken

[Terug naar index](#)

Fysieke standaard van de Bichenowastrilde.

Formaat:

De bichenow astrilde moet een forse indruk geven en minimaal 11 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model van de vogel.

Model:

De bichenow astrilde is een relatief kleine vogel, maar moet desondanks een robuuste gestalte bezitten. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de anaalstreek, een regelmatig gebogen lijn vormen. De rug moet, vanaf de kop tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De borst is tamelijk zwaar en goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De staart is afgeplat. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte bezitten.

Staart:

De staart is afgeplat.

Houding:

De bichenow astrilde moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam gedragen worden en de vleugelpunten moeten aansluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen klemmen stevig om de stok. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie vogelindex website NBvV

Snavel:

De snavel van een bichenow astrilde moet kegelvormig en vrij kort zijn, zonder beschadigingen.

De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten.

De lijn van snavel en schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering:

De bevedering van de bichenow astrilde dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een bichenow astrilde met slijtage aan de veren of een vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering

.Tekeningpatroon:

- **Maskerband:**

De maskerband loopt, vanaf de bovensnavel, boven de wenkbrauw langs, buigt af over de oorstreek en loopt onder langs de kin. De maskerband is ± 2 mm. breed. Ter hoogte van de oorstreek is deze band iets breder en verloopt regelmatig gebogen zonder onderbrekingen. De afscheiding van de maskerband is scherp en regelmatig.

- **Masker:**

Binnen de maskerband bevindt zich het masker, dit is zuiver van kleur en dicht van bevedering.

- **Borstband:**

Op de borst bevindt zich een band, welke loopt van vleugelbocht naar vleugelbocht. De borstband is $\pm 2,5$ mm. breed en verloopt regelmatig gebogen, zonder onderbrekingen. De afscheiding van de borstband is scherp en regelmatig.

- **Borstvlek:**

De borstvlek wordt aan de bovenzijde afgesloten door het masker en aan de onderzijde door de borstband.

- **Stuitband:**

Tussen de stuit en de rug bevindt zich een band van ± 8 mm breed. Deze stuitband sluit aan de zijkant aan op de flank, welke voornamelijk onder de vleugels wordt gedragen. De overgang van stuit naar stuitband en van stuitband naar rugdek is scherp en regelmatig.

- **Vleugeltekening:**

De grote vleugeldekveren en vleugelpennen hebben een erg fijne stiptekening. De primaire vleugelpennen vertonen alleen op de buitenvlag een rij stippen. De binnenste vleugelpennen vertonen twee rijen stippen op de buitenvlag en één rij op de binnenvlag. De grote vleugeldekveren vertonen op de binnen-en buitenvlag tot maximaal twee rijen stippen. Deze stiptekening dient regelmatig van vorm en ononderbroken te zijn.

- **Nek- en manteltekening:**

Op de nek, het rugdek, kleine- en middelste vleugeldekveren bevindt zich een fijne golftekening. Deze tekening wordt op de middelste vleugeldekveren contrasterender en neemt geleidelijk de vorm van de vleugeltekening aan.

- **Stuit en bovenstaartdekveren:**

Dit veerveld toont in rust de kenmerkende kleur. De bovenstaartdekveren lopen in een punt uit op de staart.

[Terug naar index](#)

WITSTUIT BICHENOWASTRILDE: Man en Pop:

Kleurslag:	Wildkleur witstuit:	Bruin witstuit:
Kleur:		
Voorhoofd:	Zwart.	Donkerbruin.
Bovenkop en nek:	Bruin.	Bruin.
Mantel, rugdek, middelste- en kleine vleugeldekveren:	Grijsbruin, met daarop de golftekening.	Helder bruin, zonder grijze waas, met daarop de golftekening.
Flank, buik, en anaalstreek:	Licht crème bruin.	Licht crème bruin, iets lichter dan de wildkleur.
Vleugelpennen en vleugeldek:	Zwartbruin.	Donkerbruin.
Onderstaartdekveren:	Zwart.	Zwartbruin.
Staart:	Zwart.	Zwartbruin.
Poten:	Loodgrijs	Vleeskleurig.
Nagels:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel:	Blauwgrijs.	Blauwgrijs, iets lichter dan bij de wildkleur.
Ogen / pupil:	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.
Tekening:		
Voorhoofdband:	Zwart.	Zwartbruin.
Masker:	Helder wit.	Helder wit.
Nek: (fijne golftekening).	Zwart.	Donkerbruin.
Masker en borstband:	Zwart.	Zwartbruin.
Borst:	Zo helder mogelijk wit met een zeer licht grijze waas.	Zo helder mogelijk wit met een licht crème waas
Vleugeltekening: (de stiptekening).	Wit.	Wit.
Rug- en vleugeltekening: (fijne golftekening).	Zwart.	Bruin.
Stuit en Bovenstaartdekveren:	Wit, richting rug bevindt zich de zwartbruine stuitband.	Wit, richting rug bevindt zich de zwartbruine stuitband.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: BICHENOW ASTRILDE Witstuit :man en pop:

Wildkleur witstuit:	Fysiek: De ideale bichenow astrilde is geen smalle vogel, maar heeft een enigszins geblokt type. Wanneer dit model echter, door het tonen van vet, uitgezakt of hoekig gaat lijken, dient dit bestraft te worden bij model. In zijn gedragingen is de bichenow astrilde een erg beweeglijk en van nature enigszins onrustig vogeltje. Desondanks komen hierdoor beschadigingen aan de bevedering niet zo veelvuldig voor. Het missen van een gedeelte van, of zelfs de gehele witte stuitbevedering, is echter wel een veel voorkomend verschijnsel, dat, al naar gelang de ernst van de fout, ook bestraft moet worden bij bevedering. Kleur: Het kleurbeeld van de wildkleur dient vol en intens te zijn, van een perfecte kleuregaliteit. Geslachtskenmerken zijn er vrijwel niet, al zijn de poppen in de meeste gevallen iets valser van kleur, maar dit geeft beslist geen zekerheid. Een bleke en/of vlekkerige kleur van buik, mantel of rug- en vleugeldekk, dient streng bestraft te worden. Over melanisatie is een regelmatig voorkomende fout, welke streng bestraft dient te worden. Deze over melanisatie is met name te herkennen in de borst en buik. Hier komen enkele zwarte veertjes voor, soms zelfs tot een bijna volledige zwarte borst. Tekening: De borstkleur is vuilwit en vloeit, naar de hals toe, minimaal grijsachtig uit, doch moet wel egaal van kleur zijn. De masker- en borstband moeten scherp en strak afgetekend zijn, zonder onderbrekingen en/of inkepingen. Verstoringen hiervan zijn een duidelijke tekeningfout. Een rafelig of gespleten masker- of borstband zal soms echter bij het bewegen van de kop de gewenste vorm weer aannemen. Het beoordelen verlangt dan ook de nodige souplesse. De wangkleur dient zo helder mogelijk wit te zijn, ook hier is het geslachtskenmerk aan de orde. De mannen zijn vaak helderder wit van kleur, dan de poppen. De borstvlek dient zo egaal en helder mogelijk van kleur te zijn. De stiptekening dient ook op de buitenste vleugelpennen aanwezig te zijn. Het missen van deze tekening of vervorming van de stippen is fout. Jonge, nog niet volledig gekleurde vogels, herkent men aan de niet volledig witte stippen in de tekening van de vleugelpennen en grote vleugeldekkveren. Deze stippen zijn dan bruin. De kleur van het masker, de borstband en de vleugelpennen is dan ook aanmerkelijk minder diep. Deze kenmerken dienen, al naar gelang de ernst van de afwijking, bestraft te worden.
Bruin witstuit:	Fysiek: Voor de fysieke keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de wildkleur witstuit Kleur: Het kleurbeeld van de bruine bichenow astrilde dient vol en intens, zelfs enigszins warm, te zijn en van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke- en vlekkerige kleur van buik, mantel of rug- en vleugeldekk dient streng bestraft te worden. Soms laten mannen een grijze waas zien op het rug- en vleugeldekk dit is niet gewenst. Poppen zijn vaak wat warmer van kleur dan de mannen. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzingen van de tekening wordt verwezen naar de wildkleur witstuit. De bruine vogels met de diepst zwartbruin doorgekleurde masker- en borstband genieten de voorkeur. Het beoordelen verlangt dan ook de nodige souplesse.

[Terug naar index](#)

ZWARTSTUIT BICHENOWASTRILDE: Man en Pop:

Kleurslag:	Wildkleur zwartstuit:	Bruin zwartstuit
Kleur:		
Voorhoofd:	Zwart.	Donkerbruin.
Bovenkop en nek:	Bruin.	Bruin.
Mantel, rugdek, middelste- en kleine vleugeldekveren:	Grijsbruin, met daarop de golftekening.	Helder bruin, zonder grijze waas, met daarop de golftekening.
Flank, buik, en anaalstreek:	Licht crème bruin.	Licht crème bruin, iets lichter dan de wildkleur.
Vleugelpennen en vleugeldek:	Zwartbruin.	Donkerbruin.
Onderstaartdekveren:	Zwart.	Zwartbruin.
Staart:	Zwart.	Zwartbruin.
Poten:	Loodgrijs.	Vleeskleurig.
Nagels:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel:	Blauwgrijs.	Blauwgrijs, iets lichter dan bij de wildkleur.
Ogen / pupil:	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.
Tekening:		
Voorhoofdband:	Zwart.	Zwartbruin.
Masker:	Helder wit.	Helder wit.
Nek: (fijne golftekening).	Zwart.	Donkerbruin.
Masker en borstband:	Zwart.	Zwartbruin.
Borst:	Zo helder mogelijk wit met een zeer licht grijze waas.	Zo helder mogelijk wit met een licht crème waas
Vleugeltekening: (de stiptekening).	Wit.	Wit.
Rug- en vleugeltekening: (fijne golftekening).	Zwart.	Bruin.
Stuit en Bovenstaartdekveren:	Zwart.	Zwart, richting rug bevindt zich de zwartbruine stuitband.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: BICHENOW ASTRILDE zwartstuit: man en pop:

Wildkleur zwartstuit:	Fysiek: Voor fysieke keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de nominaatvorm. De zwartstuit bichenow astrilde is in het algemeen nog iets beweeglijker dan de nominaatvorm. Soms treft men op de keurtafel vogels aan, welke hybriden zijn tussen de nominaatvorm en de ondersoort. Deze hybriden zijn goed te herkennen aan de stuitveren. Dit zijn vaak witte veren met een donkere zoom. Deze hybride vorm wordt niet gevraagd en dient als dusdanig beoordeeld te worden. Kleur: Voor de keurtechnische aanwijzingen van de kleur wordt verwezen naar de nominaatvorm. Tekening: De zwartstuit bichenow astrilde komt, qua tekening, volledig overeen met de nominaatvorm met uitzondering van de stuit.
Bruin zwartstuit:	Fysiek: Voor de fysieke keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de wildkleur witstuit Kleur: Het kleurbeeld van de bruine bichenow astrilde dient vol en intens, zelfs enigszins warm, te zijn en van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke- en vlekkerige kleur van buik, mantel of rug- en vleugeldek dient streng bestraft te worden. Soms laten mannen een grijze waas zien op het rug- en vleugeldek. Deze waas is niet gewenst. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzingen van de tekening wordt verwezen naar de wildkleur witstuit. De bruine vogels met de diepst zwartbruin doorgekleurde masker- en borstband genieten de voorkeur. Het beoordelen verlangt dan ook de nodige souplesse.

[Terug naar index](#)

BIJ HET HOOFDSTUK NEOCHMIA.

Het genus *Neochmia* bestaat uit twee soorten, met respectievelijk één en drie ondersoorten. De Binsenastrilde werd in het verleden gezien als de enige vertegenwoordiger van het genus *Bathilda*. Tegenwoordig wordt de Binsenastrilde, samen met de Zonastrilde, ondergebracht binnen het genus *Neochmia*.

- 1: De Binsenastrilde, *Neochmia r.ruficauda*.
- 2: De Binsenastrilde, *Neochmia r.clarescens*.

Het binsenastrilde bestand is, sinds het uitvoerverbod in Australië, in Nederland opgebouwd uit in gevangenschap gehouden exemplaren. In de begin jaren zestig en zeventig is geen rekening gehouden met de ondersoort, waartoe de kweekvogels behoorden. Het gevolg is dat in Europa nauwelijks meer sprake is van een zuivere nominaatvorm, *Neochmia r.ruficauda*, dan wel ondersoort, *Neochmia r.clarescens*. Wel is tijdens de kweekselectie gedurende deze tijd steeds getracht vogels te kweken met een zo helder mogelijke kleur en een zo groot mogelijk masker. Het gevolg van deze kweek- en selectiewijze is, dat de Binsenastrilde, welke wij in Nederland kennen, een andere vogel is, dan die, welke in de vrije natuur voor komt. De in de standaard beschreven binsenastrilde is dan ook vastgelegd onder de naam *Neochmia r. domestica*.

Tevens is door deze kweekselectie, al dan niet gewild, een echte cultuurvogel ontstaan, met zowel in kleur en tekening als fysiek, onderlinge verschillen. Een tweede gevolg van deze domesticatie is het ontstaan van een aantal kleurmutaties. De beschreven standaard van de Binsenastrilde zal dan ook uiteen vallen in diverse paragrafen te weten:

- 1: Algemeen.
- 2: Erfelijkheidsleer en veerstructuur.
- 3: Fysieke standaard.
- 4: Beschrijving van de kleurslagen.

DE BINSENASTRILDE, *Neochmia ruficauda domestica*.

Algemeen:

Nederlands:	Binsenastrilde
Duits:	Binsenastrild.
Engels:	Starfinch.
Frans:	Diamant ruficauda.

De verspreiding van de *Neochmia r.ruficauda* is centraal Queensland, tot het noorden van Rockhampton en zuidelijk tot New South Wales. De ondersoort, *Neochmia r.clarescens*, komt voor in het noorden van Western Australië van Sharkbay oostelijk tot aan Kimberley. De in Europa gekweekte verschijningsvorm is een domestica vorm, ontstaan uit

kweekselectie gedurende verschillende decennia. Zoals veel van de andere prachtvinken leven de binsenastrilden in groepen. Hun voedsel bestaat uit allerlei halfrijpe graszaden, die ze behendig uit de aren plukken. In de regentijd wordt er gebroed, de koppels zonderen zich dan van de groep af. Het nest wordt gebouwd van grashalmen en veren in is terug te vinden in het dichte struikgewas. Het legsel bestaat uit 3 tot 6 eieren. De jongen worden vooral met insecten gevoerd.

ERFELIJKHEID EN VEERSTRUCTUUR

De veerstructuur van de Binsenastrilde is te verdelen in een drietal veergroepen. In deze veergroepen is het pigmentbezit als volgt vastgelegd:

- **Masker en bovenstaartdekveren.** De bevedering van de kop, het masker en de bovenstaartdekveren bevat rood carotenoïde.
- **Rug- en vleugelde, borst, flanken en staartpennen.** De bevedering bevat zwart eumelanine en een beperkte hoeveelheid bruin eumelanine, waarop de blauwstructuur werkt en geel lutein.
- **Buik en onderstaartdek.** De bevedering bevat geel lutein.

Naast het bezit van melanine en carotenoïde kleurstoffen in de bevedering, bevat de Binsenastrilde carotenoïde in de hoorndelen.

Bij de Binsenastrilde kent men de volgende mutaties.

- **De cinnamon mutatie:** De oorsprong van de cinnamon mutatie bij de Binsenastrilde is niet achterhaald. Duidelijk is geworden, dat midden jaren tachtig van de vorige eeuw, in Denemarken reeds met de, toen nog pastel genoemde, bruine Binsenastrilde werd gekweekt. Bij de Binsenastrilde is de cinnamon mutatie in de kleur van het groen te herkennen. Deze wordt wat lichter, meer beigegroen van kleur.
- **De pastelmутatie:** Begin jaren negentig van de vorige eeuw werd in midden Italië in een stam binsenastrilden een andere mutatie aangetroffen. Een eerste verkenning deed een pastelmутatie herkennen. De melanine in de kop, het rug- en vleugelde, borst, flanken en staartpennen is gereduceerd, wat overblijft zijn grijsgroene tinten.
- **De oranjeshnavelmутatie:** De jaren zeventig van de vorige eeuw lijken aangemerkt te kunnen worden als de brondatum van de oranjeshnavelmутatie. De oranjeshnavelmутatie bevindt zich in Nederland in een goed ontwikkeld stadium. Deze mutatie heeft als gevolg, dat het carotenoïde niet volledig tot rood kleurt, maar als oranje waarneembaar is. Deze mutatie is herkenbaar aan de kleur van de snavel, het masker en de bovenstaartdekveren.
- **De bontmutatie:** De bontmutatie bij de Binsenastrilde is voor de kweek van tentoonstellingsexemplaren minder gewenst. Deze mutatie bestaat reeds lang. De oorsprong is door ons niet achterhaald. Deze mutatie heeft een partiële melanine blokkade tot gevolg.

Voor de werking en de vererving van de cinnamon mutatie wordt verwezen naar de mutatie standaard Australische Prachtvinken

[Terug naar index](#)

FYSIEKE STANDAARD VAN DE BINSENASTRILDE:

Formaat:

Een Binsenastrilde moet minimaal 11 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model van de vogel.

Model:

De Binsenastrilde is een relatief slanke vogel, maar mag beslist niet smal of iel zijn. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de onderkant van de snavelinplant, tot aan de anaalstreek, een regelmatig gebogen lijn vormen. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De staartpennen zijn trapsgewijs verlengd tot en met de twee middelste pennen, die iets langer zijn. De borst is vrij zwaar en moet van voren gezien goed rond zijn. Het achterlijf mag niet de indruk wekken, zwaar of uitgezakt te zijn. De kop is niet fors en breed en moet een ronde, gebogen lijn vormen. De schedel mag niet afgeplat zijn. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn.

Staart:

De staart is iets trapsgewijs verlengd.

Houding:

Een Binsenastrilde moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 60° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Foutief is de stand, waarbij de anaalstreek a.h.w. op de stok rust. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen en de vleugelpunten moeten aansluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achter zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie vogelindex website NBvV

Snavel:

De snavel is kegelvormig en slank, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering:

De bevedering van de Binsenastrilde dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Binsenastrilde met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering

TEKENINGPATROON:

- **Masker:**
Het masker dient zo uitgebreid mogelijk te zijn en wordt, voor de man in ieder geval, minimaal afgesloten door een regelmatig gevormde kleurscheiding, welke over het achterhoofd loopt, achter langs de oorstreek, richting keel, onder de ondersnavel langs. Bij de poppen beperkt dit masker zich minimaal tot een regelmatig gevormde kleurscheiding, welke over de bovenschedel loopt, achter langs het oog, richting ondersnavel.
- **Stiptekening:**
De stiptekening begint op de keel en wangen en verloopt verder over het gepigmenteerde deel van de borst en flanken, om te eindigen op de bovenstaartdekveren. De stippen zijn regelmatig verdeeld en regelmatig van vorm. De stippen bevinden zich in iedere top van de veer en worden omsloten door een zoom, welke bestaat uit de basiskleur van de veer. De stippen zijn op de keel en wangen beperkt van omvang en worden richting achterlichaam steeds groter.
- **Borst en flanken:**
De kleurafscheiding tussen de borst en flanken en de buik wordt gevormd door een regelmatig gebogen en scherp afgetekende lijn, welke loopt over de borst en langs de flanken tot aan de staartinplant.
- **Vleugeldektekening:**
Op het vleugeldek kan een tekening aanwezig zijn, welke gevormd wordt door een lichter gekleurde zoom aan elke veer. Het bezit van deze tekening heeft een duidelijke voorkeur.
- **Bovenstaartdekveertekening:**
De bovenstaart dekveren vormen samen een puntvorm, die tot ongeveer een derde van de staart reikt. De veren zijn richting top donker en tonen aan het einde een lichte punt. Deze lichte punten zorgen voor tekening op de staart

[Terug naar index](#)

BINSENASTRILDE ROODMASKER SERIE man en pop:

Kleurslag:	Wildkleur:	Cinnamon:	Overgoten:	Pastel:
Kleur:			Cinnamon bont	Herkenning omschrijving.
Achterhoofd en nek:	Olijfgroen.	Beigegroen.	Geel met licht groengele waas.	Licht olifgroen, met grijze waas.
Keel en borst:	Olijfgroen, iets lichter dan de nek.	Beigegroen, iets lichter dan de nek.	Geel met licht groengele waas. iets lichter dan de nek.	Licht olifgroen, met grijze waas, iets lichter dan de nek.
Rugdek:	Olijfgroen.	Beigegroen.	Geel met licht groengele waas.	Licht olifgroen, met grijze waas.
Vleugeldeken:	Mat olifgroen.	Mat beigegroen.	Mat geel met licht groengele waas.	Olijfgroen, met grijze waas.
Vleugelpennen:	Donker grauwbrown, met een olif groene buiten vlag.	Donkerbrown, met een beige groene buiten vlag.	Geel met licht beige waas, met een beige gele buiten vlag.	Donker grijsbrown, met een olifgroene buitenvlag, met grijze waas.
Flanken en borst:	Olijfgroen.	Beigegroen.	Geel, flanken met licht groengele waas.	Licht olifgroen, met grijze waas.
Buik en onderstaartdekken:	Helder geel.	Helder geel.	Helder geel.	Helder geel.
Stuit:	Olijfgroen.	Beigegroen.	Geel met licht groengele waas.	Licht olifgroen, met grijze waas.
Staart:	Grauwbrown, met donker roze buiten vlag.	Brown, met donker roze buiten vlag.	Geel met licht groengele waas., met rozerode buiten vlag.	Grijsbrown, met roze rode buitenvlag met grijze waas.
Poten:	Vleeskleurig, met rode waas.	Vleeskleurig, met rode waas.	Vleeskleurig, met rode waas.	Vleeskleurig, met rode waas.
Nagels:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel:	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.
Ogen /Pupil:	Pupil donkerbrown. Iris oranje rood.	Pupil donkerbrown. Iris oranje rood.	Pupil donkerbrown. Iris oranje rood.	Pupil donkerbrown. Iris oranje rood.
Tekeningkleur:				
Masker:	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.
Masker stiptekening:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Keel en borst stiptekening:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Flanken stiptekening:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Vleugeldeken:	Licht olifgroen.	Licht beigegroen.	Geel met licht groengele waas..	Licht olifgroen, met grijze waas.
Bovenstaartdek:	Donker rozerood, met een roze wit uiteinde.	Donker rozerood, met een roze wit uiteinde.	Rozerood, met een roze wit uiteinde.	Donker rozerood, met een roze wit uiteinde.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BINSENASTRILDE ROODMASKER SERIE man en pop:

Wildkleur:	Algemeen: Bij de Binsenastrilde zijn de <i>N.r.ruficauda</i> worden de <i>N.r.clarenses</i> vaak onderling gekruist. Daardoor is niet meer met zekerheid vast te stellen, hoe uitgebreid het masker dient te zijn. De in de standaard beschreven verschijningsvorm is dan ook het domestica type. De Binsenastrilde met het grootste en diepst gekleurde masker genieten de voorkeur. Type: Bij de Binsenastrilde dient men er op toe te zien, dat het model niet erg smal wordt. Ondanks zijn geringe lengte en breedte, is de Binsenastrilde geen iele smalle vogel. Bij een goede conditie, die tevens een aaneengesloten bevedering inhoudt, is de algehele lichaamskleur egaal en helder. Kleur: De olijfgroene kleur van het rug- en vleugeldekk, borst en flanken en het geel van de buik, dient zo helder en intens mogelijk te zijn, van een perfecte egaliteit. Een bleek of vlekkelig kleurbeeld dient in de rubriek kleur bestraft te worden. De Binsenastrilde, welke in de gelegenheid is caroteen houdende voedingsstoffen op te nemen, zal soms een rode waas in het rug- en vleugeldekk tonen. Deze rode waas is fout en dient bestraft te worden in de rubriek kleur. Jonge Binsenastrilden, welke niet op kleur zijn, zijn te herkennen aan een grauwe grijsbruine kleur i.p.v. olijfgroen, waarbij de tekening dof en vlak van kleur is. Tekening: Het rode masker dient scherp afgetekend te zijn, zonder uitlopers. Wel kan gesteld worden, dat de Binsenastrilde pop in het algemeen een wat minder uitgebreid rood masker bezit en ook in het algemeen wat minder diep van kleur is. De stiptekening dient zo regelmatig mogelijk te zijn. Wazige en onregelmatige stippen zijn duidelijk fout, en dienen, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden in de rubriek tekening. De aanwezigheid van tekening op de vleugeldekkveren is selectief en heeft de voorkeur. Voorlopig hoeft het ontbreken van deze tekening nog niet als fout gezien te worden. De stiptekening op de bovenstaartdekveren dient duidelijk aanwezig te zijn. Het dichtvloeien van deze stippen is fout. Veelvuldig komt het voor, dat de Binsenastrilde stuit en bovenstaartdekveren beschadigd zijn of dit mist. Hier dient streng op gelet te worden. De kleurscheiding tussen borst, flanken en de buik dient scherp te zijn. Een rafelige of geleidelijk in kleur verlopen van de kleurscheiding is fout en dient in de rubriek tekening bestraft te worden.
-------------------	---

[Terug naar index](#)

Cinnamon:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de cinnamon kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook verwezen naar de wildkleur. In de praktijk blijkt de cinnamon Binsenastrilde nogal eens iel of smal te zijn. Het is goed tijdens de keuring hier extra aandacht aan te besteden en vooralsnog, zonder de vogel streng te straffen, de liefhebber op deze tekortkoming te wijzen. Kleur: Het verschil in kleur tussen het rode masker, bovenstaartdekveren en staart en de kleur van het rug- en vleugeldek, zal voor meer contrast zorgen, waardoor het rood helderder lijkt dan bij de wildkleur. Bij de cinnamon Binsenastrilde is het van belang, dat het contrast tussen het beigegroene rug- en vleugeldek, nek, borst en flanken en de gele buik voldoende groot is. De kleurdiepte en egaliteit dienen dan ook optimaal te zijn. Een bleke of vlekkerige beigegroene kleur dient dan ook bestraft te worden in de rubriek kleur. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzingen, betreffende de tekening, wordt eveneens verwezen naar de wildkleur.
Overgoten:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de overgoten kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook verwezen naar de wildkleur. Het is goed tijdens de keuring hier extra aandacht aan te besteden en vooralsnog, zonder de vogel streng te straffen, de liefhebber op deze tekortkoming te wijzen. Kleur: De kweek van deze selectie combinatie bevindt zich in een zeer experimenteel stadium, voorlopig is de werknaam overgoten gekozen omdat de vererving ervan is nog niet echt duidelijk. De ervaring leert dat het een combinatie van bont met cinnamon betreft. Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan zuiver egaal gekleurde veervelden. Gelet dient te worden dat het bont niet duidelijk zichtbaar is, vaak zie je dit achter het rode masker een iets andere kleur geel of een lichte inham aan de achterzijde van het masker.. Het masker mag dus niet onderbroken zijn door de bontvorming. Bonte pennen die zichtbaar zijn dienen bij kleur te worden bestraft. Deze kleurslag valt op door het grote contrast van het rode masker en staart en de geel met geel met licht groengele was lichaamskleur. De beoordeling van de fysieke eigenschappen dient overeenkomstig de wildkleur te zijn. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzingen, betreffende de tekening, wordt eveneens verwezen naar de wildkleur maar dient volledig aanwezig te zijn. De overgoten kleurslag dient een minimale lichaamstekening te laten zien en dient niet egaal geel te zijn. Vooral de stuittekening wil nog wel eens ontbreken en dit dient bij tekening bestraft te worden.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BINSENASTRILDE ROODMASKER SERIE: man en pop

Pastel: Herkenning omschrijving.	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de pastel kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook verwezen naar de wildkleur. Het is goed tijdens de keuring hier extra aandacht aan te besteden en vooralsnog, zonder de vogel streng te straffen, de liefhebber op deze tekortkoming te wijzen. Kleur: Het verschil in kleur tussen het rode masker, bovenstaartdekveren en staart en de kleur van het rug- en vleugeldek, zal voor meer contrast zorgen, waardoor het rood helderder lijkt dan bij de wildkleur. Bij de binsenastrilde pastel is het van belang dat het contrast tussen het licht olijfgroene grijs bewaasde rug-, vleugeldek, nek, borst en flanken en de gele buik, voldoende groot is. De kleurdiepte en egaliteit dient dan ook optimaal te zijn. Een bleke of vlekkerige kleur dient dan ook bestraft te worden in de rubriek kleur. Maar door de sterk wisselende reductie van het eumelanine is een egaal van kleur zijnde regelmaat moeilijk te realiseren. Gekozen is daarom deze kleurslag alleen als herkenning omschrijving in deze standaard op te nemen. Tekening: Voor keurtechnische aanwijzingen, betreffende de tekening, wordt eveneens verwezen naar de wildkleur.
---	--

[Terug naar index](#)

BINSENASTRILDE ORANJESNAVEL man en pop

Kleurslag:	Oranjesnavel wildkleur:	Oranjesnavel cinnamon:	Oranjesnavel overgoten:	Oranjesnavel pastel :
Kleur:			Cinnamon bont	Herkenning omschrijving.
Achterhoofd en nek:	Olijfgroen.	Beigegroen.	Geel met licht groengele waas.	Licht olijfgroen, met grijze waas.
Keel en borst:	Olijfgroen, iets lichter dan de nek.	Beigegroen, iets lichter dan de nek.	Geel met licht groengele waas ,iets lichter dan de nek.	Licht olijfgroen, met grijze waas, iets lichter dan de nek.
Rugdek:	Olijfgroen.	Beigegroen.	Geel met licht groengele waas.	Licht olijfgroen, met grijze waas.
Vleugeldeken:	Mat olijfgroen.	Mat beigegroen.	Mat geel met licht groengele waas..	Olijfgroen, met grijze waas.
Vleugelpennen:	Donker grauwbruin, met een olijfgroene buitenvlag.	Donkerbruin, met een beigegroene buitenvlag.	Geel met licht groengele waas, met een beigegele buitenvlag.	Donkergrijsbruin, met een olijfgroene buitenvlag, met grijze waas.
Flanken en borst:	Olijfgroen.	Beigegroen.	Geel, flanken met licht groengele waas.	Licht olijfgroen, met grijze waas.
Buik, en onderstaartdekken:	Helder geel.	Helder geel.	Helder geel.	Helder geel.
Stuit:	Olijfgroen.	Beigegroen.	Geel met licht groengele waas.	Licht olijfgroen, met grijze waas.
Staart:	Grauwbruin, met oranje buitenvlag.	Licht bruin, met oranje buitenvlag.	Licht bruin, met oranje buitenvlag.	Grijsbruin, met oranje buitenvlag.
Poten:	Vleeskleurig, met oranje waas.	Vleeskleurig, met oranje waas.	Vleeskleurig, met oranje waas.	Vleeskleurig, met oranje waas.
Nagels:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel:	Licht oranje.	Licht oranje.	Licht oranje.	Licht oranje.
Ogen /Pupil:	Pupil donkerbruin. Iris licht oranje.	Pupil donkerbruin. Iris licht oranje.	Pupil donkerbruin. Iris licht oranje rood.	Pupil donkerbruin. Iris licht oranje.
Tekeningkleur:				
Masker:	Intens oranje.	Intens oranje.	Intens oranje.	Intens oranje.
Masker stiptekening:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Keel en borst stiptekening:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Flanken stiptekening:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Vleugeldeken:	Licht olijfgroen.	Licht beigegroen.	Geel met licht groengele waas..	Licht olijfgroen met grijze waas.
Bovenstaartdek	Oranje, met een oranjewit uiteinde.	Oranje met een oranjewit uiteinde.	Oranje met een oranjewit uiteinde	Oranje met een oranjewit uiteinde.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BINSENASTRILDE ORANJESNAVEL: man en pop

Oranjesnavel wildkleur:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de oranjesnavel kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook verwezen naar de wildkleur. In de praktijk blijkt de oranjesnavel Binsenastrilde fysiek niet onder hoeft te doen voor de wildkleur. Kleur: Voor de keurtechnische aanwijzingen van de kleur van de oranjesnavel wildkleur wordt verwezen naar de wildkleur. Soms lijkt de lichaamskleur van de oranjesnavel Binsenastrilde iets lichter dan de wildkleur. Toch dient naar de lichaamskleur van de wildkleur gestreefd te worden. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt eveneens verwezen naar de wildkleur. Hoewel de kleur van het masker en de snavel beide als lichtoranje gevraagd worden, blijkt in de praktijk, dat de snavelkleur vaak iets lichter van kleur is dan het masker. Vooralsnog dient hier tijdens de keuring enige clementie getoond te worden.
Oranjesnavel cinnamon:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de oranjesnavel cinnamon kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook verwezen naar de wildkleur. In de praktijk blijkt de oranjesnavel cinnamon Binsenastrilde nogal eens iel of smal te zijn. Het is goed tijdens de keuring hier extra aandacht aan te besteden en vooralsnog, zonder de vogel streng te straffen, de liefhebber op deze tekortkoming te wijzen. Kleur: Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan zuiver egaal gekleurde veervelden. De oranjesnavel cinnamon Binsenastrilde dient echter voorlopig met de nodige clementie beoordeeld te worden. Deze kleurslag valt op door het grote contrast van het oranje masker en staart en de beigegroene- en gele lichaamskleur. De beoordeling van de fysieke eigenschappen dient overeenkomstig de wildkleur te zijn. Tekening: Voor keurtechnische aanwijzingen, betreffende de tekening, wordt eveneens verwezen naar de wildkleur.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BINSENASTRILDE ORANJESNAVEL: man en pop

Oranjesnavel pastel: Herkenning omschrijving.	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de oranjesnavel pastel kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook verwezen naar de wildkleur. In de praktijk blijkt de oranjesnavel pastel Binsenastrilde nogal eens iel of smal te zijn. Het is goed tijdens de keuring hier extra aandacht aan te besteden en vooralsnog, zonder de vogel streng te straffen, de liefhebber op deze tekortkoming te wijzen. Kleur: De kweek van deze mutatie combinatie bevindt zich in een zeer experimenteel stadium. Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan zuiver egaal gekleurde veervelden. De oranjesnavel pastel Binsenastrilde dient echter voorlopig met de nodige clementie beoordeeld te worden. Deze kleurslag valt op door het grote contrast van het rode masker en staart en de beigegroene- en gele lichaamskleur. De beoordeling van de fysieke eigenschappen dient overeenkomstig de wildkleur te zijn. Tekening: Voor keurtechnische aanwijzingen, betreffende de tekening, wordt eveneens verwezen naar de wildkleur.
Oranjesnavel overgoten:	Fysiek: De fysieke eisen, welke aan de overgoten kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook verwezen naar de wildkleur. Het is goed tijdens de keuring hier extra aandacht aan te besteden en vooralsnog, zonder de vogel streng te straffen, de liefhebber op deze tekortkoming te wijzen. Kleur: De kweek van deze selectie combinatie bevindt zich in een zeer experimenteel stadium, voorlopig is de werknaam overgoten gekozen omdat de vererving ervan is nog niet echt duidelijk. De kweekervaring leert dat het een combinatie van bont met cinnamon betreft. Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan zuiver egaal gekleurde veervelden. De overgoten Binsenastrilde dient echter voorlopig met de nodige clementie beoordeeld te worden. Gelet dient te worden dat het bont niet duidelijk zichtbaar is, vaak zie je dit achter het oranje masker een iets ander kleur geel of een lichte inham aan de achterzijde van het masker.. Het masker mag dus niet onderbroken zijn door uiterlijke bontvorming. Bonte pennen die zichtbaar zijn dienen bij kleur te worden bestraft. Deze kleurslag valt op door het grote contrast van het oranje masker en staart en de geel met licht beige waas lichaamskleur. De beoordeling van de fysieke eigenschappen dient overeenkomstig de wildkleur te zijn. Tekening: Voor de keurtechnische aanwijzingen, betreffende de tekening, wordt eveneens verwezen naar de wildkleur. De overgoten kleurslag dient een minimale lichaamstekening te laten zien en dient niet egaal geel te zijn.

[Terug naar index](#)

ZWARTBUIK ZONASTRILDE, *Neochmia p. panthon*.

WITBUIK ZONASTRILDE, *Neochmia p. albiventer*.

Algemeen:

Nederlands:	Zwartbuik zonastrilde.
Duits:	Schwarzbauch Sonnenastrild.
Engels:	Crimson finch Black-bellied.
Frans:	Diamant Pheaton (a ventre noir).

Nederlands:	Witbuik zonastrilde.
Duits:	Weissbauch Sonnenastrild.
Engels:	Crimson finch White-bellied.
Frans:	Diamant Pheaton.

De zwartbuik zonastrilde leeft in Noord Australië. De ondersoort, *N. p. albiventer* op het Kaap York-schiereiland. Een derde ondersoort *N. p. evangelinae*, heeft ook een witte buikkleur en leeft in het zuiden van Nieuw Guinea. De vogels leven aan de kust of aan de oevers van rivieren, altijd in de buurt van open water. De zonastrilde, die een vrij agressief karakter heeft, trekt altijd op in paren. Hun voedsel bestaat uit allerlei graszaden, insecten en spinnen. Aan het einde van de regentijd wordt gebroed. De nesten worden in palmen gebouwd en bestaan uit half vergaan gras en rietbladeren. De legsel bestaat uit 5 tot 8 eieren. De jongen worden vooral gevoerd met insecten.

Erfelijkheid en veerstructuur:

De bevedering van de zonastrilde bevat zwart- en bruin eumelanine, roodbruin phaeomelanine en rood carotenoïde. Naast het bezit van melanine en carotenoïde kleurstoffen in de bevedering, bezit de zonastrilde carotenoïde in de hoorndelen. De beschrijving van de een veronderstelling en is niet door onderzoek onderbouwd. Wanneer mutaties optreden, is het mogelijk aan de hand van deze eerste indicatie, een beter begrip betreffende deze mutaties te ontwikkelen.

Bij de zonastrilde kent men de volgende mutaties:

- **Oranjesnavelmutatie:**
De jaren tachtig van de vorige eeuw lijken in aanmerking te komen als de brondatum van de oranjesnavelmutatie bij de zwartbuik zonastrilde. De oranjesnavelmutatie bevindt zich in Nederland in een zeer experimenteel stadium. Deze mutatie heeft als gevolg dat het carotenoïde niet volledig tot rood kleurt, maar als een oranje kleur waarneembaar is. De mutatie is herkenbaar aan de kleur van de snavel, het masker en de bovenstaartdekveren en geeft het bruin een oranje waas.

- **Bruinmutatie:**
Begin 1998 is in Duitsland een tweetal bruine poppen geboren uit de wildkleur zonastrilde. Het ontstaan van deze mutatie is echter nog te prematuur om hier nu al diepgaand op in te gaan.

Voor de werking en de vererving van de bruinmutatie wordt verwezen naar de mutatie standaard Australische Prachtvinken

Fysieke standaard van de zonastrilde

Formaat:

Een zwartbuik zonastrilde moet minimaal 13 cm lang zijn. Een witbuik zonastrilde moet minimaal 12 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model van de vogel.

Model:

De zonastrilde is een relatief slanke vogel, maar mag beslist niet smal of iel zijn. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de onderkant van de snavelinplant, tot aan de anaalstreek, een regelmatig gebogen lijn vormen. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De staartpennen zijn trapsgewijs verlengd tot en met de twee middelste pennen, die iets langer zijn. De borst is vrij zwaar en moet van voren gezien goed rond zijn. Het achterlijf mag niet de indruk wekken, zwaar of uitgezakt te zijn. De kop is tamelijk klein en moet een ronde, gebogen lijn vormen. De schedel mag niet afgeplat zijn. De kop- / neklijn is een iets gebogen lijn.

Staart:

De staart is trapsgewijs verlengd.

Houding:

Een zonastrilde moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 60° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Foutief is de stand, waarbij de anaalstreek als het ware op de stok rust. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen en de vleugelpunten moeten aansluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel. De poten zijn ten opzichte van het formaat vrij grof, dit is soorteigen.

Ringmaat:

Zie vogelindex website NBvV

[Terug naar index](#)

Snavel:

De snavel is kegelvormig en slank, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel en schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering:

De bevedering van de zonastrilde dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een zonastrilde met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

Tekeningpatroon:

- **De afscheiding van het masker:**

De afscheiding van het masker verloopt in een scherp afgetekende, regelmatig gebogen lijn, vanaf het midden van de bovensnavel, boven de wenkbrauwen langs, richting achterzijde van de wangen, om vervolgens om de wangen heen, af te buigen richting onderzijde van de keel. Ter hoogte van een denkbeeldige verticale lijn met het oog, buigt de kleurscheidende lijn zich richting vleugelbocht. Het masker van de man vormt één geheel met de borstkleur. Bij de pop sluit de kleurscheiding van het masker aan op de keel.

- **De buiktekening:**

Op de buik bevindt zich een zwart- of wit veerveld, welke één geheel vormt met het onderstaartdek. De afscheiding van deze buiktekening loopt in een vloeiende lijn, vanaf de staartinplant, langs de flanken, om de pootinplant heen, naar het midden van de bovenbuik. De afscheiding is regelmatig en scherp.

- **De stiptekening:**

Aan de bovenzijde van de flanken bevindt zich een aantal kleine witte maanvormige stippen, welke zich kunnen uitbreiden richting buik.

- **De staarttekening:**

De staartpennen zijn voorzien van een rode buitenvlag. Bij de oranjensnavel mutatie is dit oranje

[Terug naar index](#)

KLEURSTANDAARD: ZWARTBUIK ZONA STRILDE:

Kleurslag:	Zwartbuik zonastrilde wildkleur man:	Zwartbuik zonastrilde wildkleur pop:	Zwartbuik zonastrilde orangesnavel man:	Zwartbuik zonastrilde orangesnavel pop:
Kleur:				
Bovenschedel:	Donker grauwbruin, met rode waas.	Grauwbruin, met rode waas, doorlopend tot in de nek.	Donker grauwbruin, met oranje waas.	Grauwbruin, met oranje waas, doorlopend tot in de nek.
Nek:	Grijs, met een rode waas.	N.v.t.	Grijs, met een oranje waas.	N.v.t.
Borst, buik en flanken:	Rood,	Grauwbruin,	Oranje,	Grauwbruin,
Rug- en vleugeldek:	Bruinachtig rood gemêleerd.	Bruinachtig grijs rood gemêleerd.	Bruinachtig oranje gemêleerd.	Bruinachtig grijs oranje gemêleerd.
Vleugelpennen:	Bruinachtig rood gemêleerd en een bruine zoom.	Bruinachtig grijs rood gemêleerd en een bruine zoom.	Bruinachtig oranje gemêleerd en een bruine zoom.	Bruinachtig grijs oranje gemêleerd en een bruine zoom.
Stuit:	Bruin.	Bruinachtig grijs, rood gemêleerd.	Bruin.	Bruinachtig grijs, oranje gemêleerd.
Onderstaartdekveren:	Zwart.	Geelbruin.	Zwart.	Geelbruin.
Bovenstaartdekveren:	Rood.	Rood.	Oranje.	Oranje.
Staart:	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Poten:	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Vleeskleurig, met een oranjegrijze waas.	Vleeskleurig, met een oranjegrijze waas.	Vleeskleurig, met een oranjegrijze waas.	Vleeskleurig, met een oranjegrijze waas.
Snavel:	Koraalrood, ondersnavel aan de basis een witachtige rand.	Koraalrood, ondersnavel aan de basis een witachtige rand.	Oranje, ondersnavel aan de basis een witachtige rand.	Oranje, ondersnavel aan de basis een witachtige rand.
Ogen / Pupil:	Iris oranjebruin. Pupil donkerbruin. Rond het oog een smalle lichtbruine rand.	Iris oranjebruin. Pupil donkerbruin. Rond het oog een smalle lichtbruine rand.	Iris oranjebruin. Pupil donkerbruin. Rond het oog een smalle lichtbruine rand.	Iris oranjebruin. Pupil donkerbruin. Rond het oog een smalle lichtbruine rand.
Tekeningkleur				
Masker:	Rood.	Rood.	Oranje.	Oranje.
Buiktekening:	Zwart.	Zwart.	Zwart.	Zwart.
Stiptekening:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Staart:	Rode buitenvlag.	Rode buitenvlag.	Oranje buitenvlag.	Oranje buitenvlag.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: ZWARTBUIK ZONASTRILDE: Man en pop

Zwartbuik zonastrilde wildkleur:	Fysiek: Ondanks dat de zwartbuik zonastrilde maar weinig op de tentoonstelling te bewonderen is, kan toch worden gesteld, dat deze vogel over het algemeen weinig foutbronnen kent. Omdat de zonastrilde als een natuurvogel gekeurd moet worden, moet op een optimale conditie van het verenpak streng gelet worden (conditiekeuring). Het formaat van de poten, is ten opzichte van het formaat van de vogel, vrij fors. Dit is soorteigen en dient dan ook niet bestraft te worden. Kleur: Men dient vooral te letten op de kleurregelmaat en kleurdiepte bij de zonastrilde, waarbij van een egaal gekleurd rug- en vleugeldekk nauwelijks gesproken kan worden. De ondersoort <i>N. p. iredalei</i> is minder intensief rood gekleurd. De vleugels en de rug zijn lichter gekleurd dan de nominaatvorm <i>N. p. pheaton</i>. Tekening: Over het algemeen kan worden gesteld dat de stiptekening, een vorm van halve maantjes, in de meeste gevallen bijna geheel wordt bedekt door de vleugels.
Zwartbuik zonastrilde oranje- en witte-keel:	Algemeen: De kweek van deze mutatie bevindt zich in een zeer experimenteel stadium. Gelet dient te worden op de kwaliteit van de bevedering. Fysiek: Voor de fysieke keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de zwartbuik wildkleur. Kleur: Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan zuivere kleurregelmaat in de veervelden. De oranje- en witte-keel zwartbuik zonastrilde dient echter voorlopig met de nodige clementie beoordeeld te worden. Deze kleurslag valt op, door het grote contrast van het boven- en onderlichaam. Tekening: Voor keurtechnische aanwijzingen betreffende de tekening wordt verwezen naar de zwartbuik wildkeur.

[Terug naar index](#)

KLEURSTANDAARD WITBUIK ZONASTRILDE:

Kleurslag:	Witbuik zonastrilde wildkleur man:	Witbuik zonastrilde wildkleur pop:
Kleur:		
Bovenschedel:	Bruin, met rode waas.	Bruin, met rode waas, doorlopend tot in de nek.
Nek:	Bruin, minimaal lichter dan de bovenschedel.	N.v.t.
Borst, buik en flanken:	Rood,.	Grauwbruin,.
Rug- en vleugeldek:	Bruinachtig rood gemêleerd.	Bruinachtig grijs rood gemêleerd.
Vleugelpennen:	Bruinachtig rood gemêleerd en een bruine zoom. Lichter dan bij de zwartbuik.	Bruinachtig grijs rood gemêleerd en een bruine zoom.
Stuit:	Bruin.	Bruinachtig grijs, rood gemêleerd.
Onderstaartdekveren:	Crème-wit.	Crème-wit.
Bovenstaartdekveren:	Rood.	Rood.
Staart:	Donkerbruin	Donkerbruin
Poten:	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Vleeskleurig, met een oranjegrijze waas.	Vleeskleurig, met een oranjegrijze waas.
Snavel:	Koraalrood, ondersnavel aan de basis een witachtige rand.	Koraalrood, ondersnavel aan de basis een witachtige rand.
Ogen / Pupil:	Iris oranjebruin. Pupil donkerbruin. Rond het oog een smalle lichtbruine rand.	Iris oranjebruin. Pupil donkerbruin. Rond het oog een smalle lichtbruine rand.
Tekeningkleur		
Masker:	Rood.	Rood.
Buiktekening:	Crème-wit.	Crème-wit.
Stiptekening:	Wit.	Wit.
Staart:	Rode buitenvlag.	Rode buitenvlag.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: WITBUIK ZONASTRILDE: Man en pop

Witbuik zonastrilde:	Fysiek: Ondanks dat de witbuik zonastrilde maar weinig op de tentoonstelling te bewonderen is, kan toch worden gesteld, dat deze vogel over het algemeen weinig foutbronnen kent. Op een optimale conditie van het verenpak dient streng gelet te worden. Ook de witbuik zonastrilde wordt immers als natuurvogel gekeurd. (conditiekeuring) Het formaat van de poten is ten opzichte van het formaat van de vogel, vrij fors. Dit is soorteigen en dient dan ook niet bestraft te worden. De witbuik zonastrilde is ongeveer 1 cm kleiner dan de zwartbuik zonastrilde. Hiermee dient tijdens de keuring rekening gehouden te worden. Kleur: Men dient vooral te letten op de kleurregelmaat en kleurdiepte bij de witbuik zonastrilde, waarbij van een egaal gekleurd rug- en vleugeldek nauwelijks gesproken kan worden. De ondersoort <i>N. p. evangelinae</i> heeft een meer geelwitte buik, een vaalgrijze schedel en een groengrijze rugzijde dan de <i>N. p. albiventer</i>. Tekening: Over het algemeen kan worden gesteld, dat de stiptekening, een vorm van halve maantjes, in de meeste gevallen bijna geheel wordt bedekt door de vleugels. Hier dient dus soepel mee om gegaan te worden.
-----------------------------	---

[Terug naar index](#)

BIJ HET HOOFDSTUK AEGINTHA.

Dorn astrilde, *Aegintha t. temporalis.*
Aegintha t. loftyi.
Aegintha t. minor.

Het genus *Aegintha* beslaat één soort, met twee ondersoorten, welke hun thuis hebben in Oost - Australië. Alleen de ondersoort *Aegintha t. loftyi* komt voor in een zeer beperkt gebied rond Mount Lofty.

De ondersoort *Aegintha t. minor* is iets kleiner van formaat dan de nominaatvorm. Het grijs van de kop loopt tot aan de schouders en niet, zoals bij de nominaatvorm, tot aan de mantel. De kleur van het rugdek is helderder, meer geelachtig olijfgroen. Keel- en buikveren zijn witachtig getint. De onderstaartdekveren zijn aanmerkelijk donkerder, van de man grijszwart en van de pop donkergrijs.

De ondersoort *Aegintha t. loftyi* is op de kop en op de zijden van de kop niet echt grijs. Dit grijs is meer bruinachtig getint. Voor het overige is deze ondersoort gelijk aan de nominaatvorm.

DORN ASTRILDE *Aegintha t. temporalis.*

Nederlands: Dorn astrilde.
 Duits: Dorn astrild.
 Engels: Sydney waxbill / Red-browed firetail.
 Frans: Astrild à cinq couleurs.

Veerstructuur en erfelijkheid:

De beschrijving van de veerstructuur is slechts een veronderstelling en is niet door onderzoek onderbouwd. Wanneer er naast de oranjeshavel mutatie andere mutaties optreden, is het mogelijk aan de hand van deze eerste indicatie een beter begrip betreffende deze mutaties te ontwikkelen. De veerstructuur van de Dorn astrilde is te verdelen in een vijftal veergroepen. In deze veergroepen is het pigmentbezit als volgt vastgelegd.

- **Kop:** De bevedering bevat eumelanine en een zeer beperkte hoeveelheid phaeomelanine op de wangen en keel.
- **Teugel en bovenstaartdekveren:** De bevedering bevat rood carotenoïde.
- **Borst, buik, flanken en onderstaartdekveren:** De bevedering bevat eumelanine. De buik en onderstaartdekveren bevatten minder eumelanine, maar wel een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.
- **Rug- en vleugeldeks:** De donker olijfgroene kleur van het rug- en vleugeldeks is opgebouwd uit eumelanine met daarbij een hoeveelheid blauwstructuur. Tevens bevat deze bevedering een beperkte hoeveelheid phaeomelanine. In de cortex van deze bevedering wordt een hoeveelheid geel luteïne aangetroffen.
- **Staat:** De staartpenen bevatten eumelanine en een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.

Naast het bezit van pigment in de bevedering, bezit de Dorn astrilde in de snavel eumelanine en rood carotenoïde.

Fysieke standaard van de Dorn astrilde:

Formaat:

De Dorn astrilde moet een forse indruk geven en minimaal 12 cm. lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model van de vogel.

Model:

De Dorn astrilde is een relatief kleine vogel, maar moet desondanks een robuuste gestalte bezitten. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de anaalstreek, een regelmatig gebogen lijn vormen. De rug moet, vanaf de kop tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De borst is tamelijk zwaar en goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De staart is afgeplat. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte bezitten.

Staat:

De staart is iets trapsgewijs verlengd.

Houding:

De Dorn astrilde moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 45° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam gedragen worden en de vleugelpunten moeten aansluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen klemmen stevig om de stok. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

[Zie vogelindex website NBvV](#)

Snavel:

De snavel van een Dorn astrilde moet kegelvormig en vrij kort zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel en schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering:

De bevedering van de Dorn astrilde dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Dorn astrilde met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

[Terug naar index](#)

Tekeningpatroon:

- **Teugel en wenkbrauwstreep:**
De teugel en wenkbrauwstreep omslaat de teugel, welke aan de bovenzijde overgaat in de wenkbrauwstreep. De wenkbrauwstreep loopt boven het oog langs en eindigt op het achterhoofd. Bij de pop is deze tekening minder prominent dan bij de man.
- **Nekvlek:**
In de nek is een duidelijke kraag aanwezig, welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. Bij de pop is deze tekening iets minder prominent aanwezig dan bij de man.
- **Stuit/staarttekening:**
Deze tekening omvat het laatste deel van de stuit en de bovenstaartdekveren.

[Terug naar index](#)

DORN ASTRILDE Man en Pop:

Kleurslag:	Wildkleur:	Oranjesnavel
Kleur:		
Schedel	Antraciet grijs.	Antraciet grijs
Wangen en keel:	Lichtgrijs, bij de pop licht bruingrijs.	Lichtgrijs, bij de pop licht bruingrijs.
Borst en flanken:	Grijs, bij de pop bruingrijs.	Grijs, bij de pop bruingrijs.
Buik, en onderstaartdekveren:	Lichtbruin.	Lichtbruin.
Rug, vleugeldekk en vleugelpennen:	Donker olijfgroen	Donker olijfgroen.
Staart:	Zwartbruin.	Zwartbruin
Poten:	Vleeskleurig.	Vleeskleurig
Nagels:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig
Snavel:	Bovensnavel rood, met een zwarte streep. Ondersnavel zwart met rode zijanten	Bovensnavel oranjegeel, met een zwarte streep Ondersnavel zwart met gele zijanten
Ogen / pupil:	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart
Tekening		
Teugel en Wenkbrauwstreep:	Helder rood.	Oranjegeel
Nekvlek:	Bronsgroen.	Bronsgroen
Stuit en bovenstaartdekveren:	Helder rood.	Oranjegeel

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN: DORN ASTRILDE: Man en Pop:

Wildkleur:	Fysiek: De Dorn astrilde wordt regelmatig ter keuring aangeboden. De keuring van de Dorn astrilde is een conditiekeuring. Doordat niet altijd voldoende selectie wordt doorgevoerd op de fysieke kenmerken, komt het regelmatig voor dat er iele te kleine exemplaren op de keurtafel verschijnen. Op de fysieke kenmerken dient dan ook streng gelet te worden, ook al betreft het een conditiekeuring. Indien in een optimale conditie, draagt de Dorn astrilde een perfect aangesloten verenpak. Deze optimale conditie gaat gepaard met een helder en egaal kleurbeeld. Regelmatig mist de Dorn astrilde stuitbevedering. Deze fout dient in de rubriek bevedering bestraft te worden. Kleur: Het kleurbeeld van de Dorn astrilde dient helder en regelmatig te zijn. Tekening: De oogteugel en wenkbrauwstreep kunnen een duidelijke, scherp afgelijnde tekening zijn. Gelet dient te worden op het duidelijk aanwezig zijn van de bronsgroen kleurige nekvlek. De stuit/staarttekening dient van een zelfde helderheid te zijn als de oogteugel. Wat tekening betreft, is dit één van de weinige foutbronnen. Hier dient dan ook met nadruk op gelet te worden.
Oranjesnavel:	De oranjesnavel Dorn astrilde verschilt met de wildkleur alleen door de gele teugel, wenkbrauwstreep en de oranjegele stuit en bovenstaartdekveren. Verder is de oranjesnavel gelijk aan de wildkleur Dorn astrilde.

[Terug naar index](#)